MOBLES MOBLES
J. LOPEZ
44, Carme, 44
MOBLES MOBLES

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.445.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DISSABTE, 8 DE MARÇ DE 1930

REDACCIO I ADMINISTRACIO, PLAÇA DE CATALUNYA, 8.—TELEFON 14014

TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELEFON 10608

RADIO
LOT
17, PASSEIG DE SANT JOAN, 17
BARCELONA

CRONICA

Servirem la història

Sota el títol de "La Mancomunitat de Catalunya i el Dicta-", el senyor Puig i Cadafalch ha publicat les lletres creuades tre ell i el general Primo de Rivera immediatament després del p d'Estat que cristallitzà en la Dictadura. En exhumar aquests tos, als quals, mentre restaren desconeguts, se'ls concedia un terès impressionant, el senyor Puig i Cadafalch, evidentment, es posava divulgar la veritat de les relacions de la Mancomuni- amb la Dictadura; aquestes lletres, però, amb tot i anar signades l president de la corporació més representativa de Catalunya, responien ben bé a l'actitud de la Mancomunitat davant del vern de violència que s'inaugurava. El títol que usava el senyor ig i Cadafalch a *La Veu de Catalunya* quedava mal servit; ia continuar-hi algun document que el justifiqués. Per això, per egir una omissió capital, abans d'ahir, quan el senyor Puig Cadafalch donava per finida la consulta al seu arxiu particular, PUBLICITAT reproduïa el text d'una lletra que els diputats Acció Catalana li adreçaren i la rèplica que meresqué del senyor ig i Cadafalch, documents que cronològicament havien d'ésser rcalats en els textos que ell havia fet públics.

La intenció dels signataris d'Acció Catalana no era altra sinó mpletar la història d'aquell moment tan interessant; la modèstia seu propòsit no els inspirà cap comentari als documents exhu-. Aquesta posició atemperada ha tingut un efecte inesperat. senyor Puig i Cadafalch ha respost amb un article que restarà un exemple lamentable de la seva energia perpètuament plaçada. La violència, la impremeditació, l'insult són la caracística d'aquest tros de literatura escumejant. La lectura d'aquest rit adreçat a uns ciutadans de Catalunya que l'acompanyaren les *més altes funcions* representatives de la nostra terra, reix un singular contrast amb la de l'epistolari que ha tingut plaer de comunicar al públic; el clar obscur que resulta del ig d'aquests escrits, consolida la tradició personal de l'ex-presi- t de la Mancomunitat, que sempre ha sabut alternar, amb un te oportunísmim, la violència amb la reverència, la circumspecció b la gallardia poètica.

No és pas hora d'entretenir-se en polèmiques d'aquesta menu; rem la iniciativa de l'insult al senyor Puig i Cadafalch; ara n ara hi ha coses molt més elevades a atendre. Hem de dir, , que malgrat de la ferocitat amb què l'ex-president s'insinua, lgrat del seu to magistral totalment fracassat, però que es va fent dèmic a les pàgines del nostre collega, completarem la història mpre que ens sembli oportú de fer-ho, encara que, en obeir els mpulsos de la nostra consciència de ciutadans i de catalans, s'hagi produir una d'aquestes erupcions verbals en les quals la infe- ior de l'èxit concorda amb la vanitat que les impulsa. Sempre m totes les ocasions servirem la història i la veritat amb tots documents i les particularitats que calgui; mantindrem el specte personal, però deixarem de banda tots els altres respectes e poguessin cohibir els impulsos de la nostra sinceritat i del stre patriotisme.

Estereotípics, no

l si esteu gaire per històries. Potser mbient està massa ple de vibracions rquè pareu gaire esment a la relació ns ict autèntic, d'aparent ingenuïtat. Però és perquè sento una cridòria ersal que em deixideixo a fer el u relat. La meva idea és que un crit n espiat comprensible, però que ssència divina del daler no pot ncretar-se només de cares enceses i ngargamellaments. Tant de bo que ntre, ben comprensiblement, hi ha n d'aquill de veus per les senderes, hagi alguns homes callats, i àdhuc scuns, en els recons, cabdellant tro- s invisibles d'esdevenidor. E a, ací, a fi de bé, que contaré la meva òria, sense més comentari real que del títol d'aquestes ratlles.

* * *

En un estat negatiu de salut men- un bon home va éser transportat u seu poble a un manicomi. La seva gueria, des de la reclusió, es concretà manifestacions anomenades estereo- piques: repetició indefinida d'un acte. un cas prou conegut. Aquell pobre me no feia sinó demanar constant- nt un bitllet de ferrocarril per al u poble. La seva angúnia, la seva ressa, eren extraordinàries. Barbote- ra, de tan urgent com era el seu ng. No podia arribar a capir com s guardians, els metges, el director, s visitants no accedien a la seva uesta tan senzilla, tan natural i tan c onerosa. Era horrible que passes- n els dies i no se li procurés el seu itllet de ferrocarril. Però, així i tot, no perdia les esperances. A qualsevol ora, Nostre Senyor podia tocar el ur d'algú, o bé *l'esvairia* l'espessa bra que feia estúpids els seus in- rlocutors, que s'allunyaven immuta- s i tranquils. Per espai de deu nys, dia per dia, el pobre home va petir la seva petició, reduïda a les paraules essencials, sense verb, en es- l telegràfic, com si fos per a poder metre-la un major nombre de vegades cada avinentesa.

Al cap de deu anys, un Jove metge, e havia entrat a formar part del personal facultatiu de la casa, va prendre un marcat interès pel pobre me, i se'l va emportar del manicomi a l'estació, *curiós de veure què pas-*. Tantost el pobre home va eixir la seva reclusió, mirà el metge una manera temorenca, de ca batut, va arraulir-se calladament. El metge li havia dit paraula dels seus pro- sits, cercant de voltar de prestigi dramàtic aquella sorpresa que prepa- ava. ¿Era l'aire lliure el que descon- certava el pobre home?, ¿era la in- certesa del seu destí, o potser el no ver trobar en un albejament d'espe- rança? El metge era jove, i potser no ho tauria endevinat ben bé.

Arribaren a l'estació. El pobre home la coneixia prou. En els seus bons temps l'havia sovintejada per als seus afers. Bell punt s'aturà l'automòbil, traspuà a sos ulls i a tota la seva cara quelcom d'intensament patètic. Aleshores, el metge va dir:—Vaig a prendre-us un *bitllet* per al vostre po- ble—. El pobre home el va agafar pel braç afanyosament; no li va dir cap paraula, encara, però va respondre amb un gest dolorós, irresistible, empe- nyent-lo cap a l'automòbil. L'automò- bil, que era el retorn a la seva presó. Anar al seu poble era per a ell, ben segur, una aventura catastròfica, o potser millor, un absurd inimaginable, que no podia acudir-se sinó a un boig. Ell, anant al seu poble, no s'hauria pogut retrobar. I *humilment suggerir* de poder-se retrobar encara, anant a tancar-se entre quatre parets, des d'on podia tornar a demanar, sense inter- rupcions trasbalsadores, aquell bitllet de retorn, per tota la vida.

BELLAFILA

LA LLEI SECA

Captura d'una embarcació contrabandista

Lorain (Ohio), 7. — Els agents de la prohibició han capturat, després de sostenir una disputada lluita so- bre el llac Zerie, una embarcació contrabandista que conduïa 1.600 cai- xes de whisky, procedent del Ca- nadà.

Un dels contrabandistes ha resul- tat greument ferit. — Fabra.

Atemptat terrorista a la frontera búlgara

Belgrad, 7.—Dos individus armats han llençat unes bombes en un café de Kriva Palauka, a dotze qui- lòmetres de la frontera búlgara. El guàrdia que els perseguí fou ferit. — Fabra.

Les relacions germano-poloneses

Berlín, 7. — Els membres de la delegació alemanya que negocien el tractat de comerç germano-polonès han tornat a aquesta capital amb el text del tractat.

Només hi falta la clàusula final, però es té la seguretat que la re- dacció no suscitarà grans dificultats.

El text del tractat serà publicat *després que hagi estat sotmès al* Ministeri competent. — Fabra.

El president de la República Txe- coslovaca, Tomàs Masaryk, que ha fet vuitanta anys

FULL DE DIETARI

UNA PLAGA COM LES D'EGIPTE

No hi ha al món ciutat on vagi més gent "d'arròs" al teatre que a la nostra Barcelona. Sé que alguna vegada l'Associació d'Empresaris, tímidament, respectuosament, ha protestat contra la multiplicació dels "passes", o, més ben dit contra l'obligació creixent de donar-ne que se li imposava. La protesta sempre ha estat inútil. Com si en aquest ram la llei d'inflació fos tan inexo- rable com en els altres en aquests darrers anys, cada temporada hi ha hagut més senyors investits del dret d'entrar gratuitament a les sales d'espectacle.

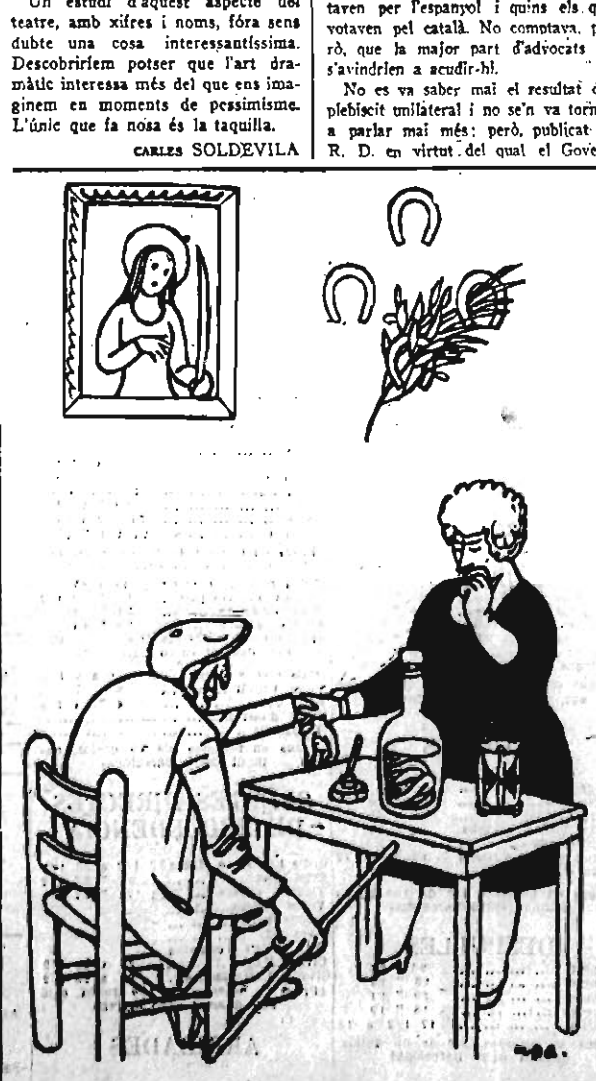
Determinats centres oficials gau- deixen des de temps immemorial del privilegi de tenir una llotja a llur disposició en tots els teatres de Bar- celona. Convé declarar que els titu- lars d'aquest privilegi no l'usen gai- rebé mai. No l'usen perquè no tenen en general gaire afició al teatre i, de més a més, mancats del do de l'ubiqüitat com estan, no poden ocu- par alhora totes les llotges que els són atribuïdes.

Això vol dir que les llotges hau- rien d'estar buides gairebé totes les nits, i gairebé totes les tardes. El fet és que estan plenes sovint. En els esmentats centres, seguramént a l'esquena dels titulars, s'ha creat com una mena de clientela que gau- deix, mitjançant un torn pacífic, de l'avantatge d'anar de franc als es- pectacles públics. Hom hi troba sastres, capellaires, modistes, pro- veïdors de tota mena, etc.

Per acabar d'arrodonir aquest qua- dro — força més carregat de co- lors que el quadro de Madrid on les empreses disposen de les llotges oficials no reclamades abans de mig- dia —, han aparegut els Comitès paritaris. També consumeixen una quantitat exorbitant de bitllets de favor.

Un estudi d'aquest aspecte del teatre, amb xifres i noms, fóra sens dubte una cosa interessantíssima. Descobriríem potser que l'art dra- màtic interessa més del que ens imagi- nem en moments de pessimisme. L'únic que fa nosa és la taquilla.

CARLES SOLDEVILA

—Aquesta mala de ventre són les llagri.
—Ves... I jo que creia que venien del ventre...
—Això era abans, quan el curanderisme estava tan endarrerit.

FIGURES EXEMPLARS

Ramon d'Abadal i Calderó

Vàrem veure per primera vegada, el noble patrici Ramon d'Abadal i Cal- deró, dar fer cap a disset o divuit anys, en una junta general de l'Asso- ciació Catalana d'Estudiants: ell la presidia, com a president que era dels Estudis Universitaris. El nostre es- perit jovenç fou impressionat per la manera com va menar aquell debat d'adolescents, i com, amb una suau i alhora ferma distinció, va decantar- nos tots plegats d'una escabellada pro- posició — ja no recordo ben bé quina — que ens tenia guanyat el cor. Des- prés, cada vegada que la seva figura ha sorgit en el nostre record, evocada el fort relleu que el seu nom i la seva actuació prenien en les lluites ciutadanes, ha estat també en exercici de funcions presidencials. No és es- trany, doncs, que nosaltres veiem sem- pre, per damunt de tot, en la figura del senyor Ramon d'Abadal i Calde- ró, la figura del president: president d'aquella assemblea d'estudiants, pre- sident de l'Assemblea de Parlamen- taris, president de la Junta del Col- legi d'Advocats.

Fou elegit per a aquesta presidèn- cia l'any 1924, en plena dictadura, per cobrir la vacant que deixava el senyor Amadeu Hurtado. Ja aleshores el Collegi d'Advocats era objecte de l'hostilitat declarada del Directori mi- litar i dels seus representants a Bar- celona. Ja havia rebut l'ordre de fer- ho tot en castellà, i la Junta general, convocada per tal de decidir, havia pres l'acord de complir les normes aprovades en l'assemblea anterior fins i tant que un acte de força no vingués a fer-ho impossible: és a dir, el nostre idioma seguia essent, pel vot de la Junta general, l'idioma oficial de la Corporació. El lector recordarà que, com a resultat d'aquesta votació, dos-cents advocats foren multats pel governador civil, i que cap d'ells no va avenir-se a pagar la multa i cal- gué embargarlos d'un a un.

Allò que indignava més els homes de la dictadura era la publicació en català de la llista dels collegiats. A la tardor de 1924, es va rebre una co- municació del president de l'Audièn- cia — que obrava, naturalment, per *inspiració del Govern civil* — manant que la llista fos publicada en espanyol. Com que el Collegi no venia obligat per cap *disposició* a *publicar* aquesta llista, i si solament a tenir-la a dis- posició dels socis, es va fer dactilogra- fiar en espanyol; i en lloc d'ésser el Collegi d'Advocats qui l'editès, l'any següent (1925), fou una casa editorial qui ho va fer.

No cal dir l'exasperació que contra els advocats barcelonins, i especial- ment contra la Junta presidida pel se- nyor Ramon d'Abadal, existia en els generals del Directori i en aquells que els representaven a Barcelona. El ge- neral de Gràcia i Justícia, donant mostres de la seva irritada desorienta- ció, va ordenar al president de l'Au- diència que convoqués un plebiscit per veure quins eren els advocats que vo- taven per l'espanyol i quins els que votaven pel català. No comptava, pe- rò, que la major part d'advocats no s'avindrien a acudir-hi.

No es va saber mai el resultat del plebiscit unilateral i no se'n va tornar a parlar mai més; però, publicat el R. D. en virtut del qual el Govern s'adjudicava el dret de canviar les Juntes de les associacions i corpora- cions que li plagués, la Junta del Col- legi d'Advocats de Barcelona fou des- tituïda (març 1926). En assabentar-se, pels diaris, d'aquesta destitució, el se- nyor Abadal va convocar els seus companys, i una commicació fou tra- mesa al president de l'Audiència, en la qual es declarava que cap altra Junta legítima no podia existir sinó la cons- tituïda. No és estrany, doncs, que el president de l'Audiència, que tenia or- dre de conminar la Junta legítima a donar possessió a la Junta de Reial Ordre, enviés abans un propi al se- nyor Abadal per demanar-li si era disposat a fer-ho. El tal propi fou rebut amb les pertinents paranles, dig- nes i contundents, i fou el president de l'Audiència qui va donar possessió als membres de la Junta nomenada pel Govern, amb la sola excepció del senyor Bernis, l'únic que va refusar una tan enlairada *honor*.

Van passar alguns dies. Van circu- lar profusament fulles on eren expli- cats i exalçats els incidents de la contesa. La vanitat, tan inflada, dels homes de la Dictadura, no podia dei- xar la qüestió en aquell punt i estat. El 18 de març, els membres de la Junta exemplar foren cridats a l'Au- diència, on el president va comunicar-los que, en virtut d'un telegrama del Govern, es veia obligat a obrir un *expedient*. Mentre els començava a prendre declaració, es presenta el ge- neral Milans del Bosch. Després d'al- guns compliments, seu a la cadira pre- sidencial, en lloc del president de l'Audiència, esmuny el bastó de co- mandament damunt la taula, i inter- posant-se en l'expedient que s'obria, commina el senyor Abadal i els seus companys a fer una declaració des- dient-se de llur actitud i de llur ac- tuació.

A precs insistents del president de l'Audiència, i malgrat que el senyor Abadal va *advertir-lo* de la inutilitat d'aquell treball, perquè ells dirien el que havien de dir i no pas el que vo- lien que diguessin, una declaració fou redactada i tramesa al general Milans del Bosch, que havia tornat al Govern civil. Al cap d'una llarga estona, la declaració va tornar a mans dels ad- vocats, plena de supressions, addicions i modificacions. El senyor Abadal i els seus companys es van negar a sig- nar-la. Encara, sota els precs infinits del president de l'Associació, dues re- daccions més foren fetes, en les quals, *mutatis mutandis*, es deia el mateix. En ésser tornada del Govern civil la tercera redacció, el cap de policia, se- nyor Hernández Mallols, un xic afec- tat, va comunicar als membres de la Junta que tenia ordre de dur-los a la presó. I va preguntar-los si volien anar-hi en taxi. "No, no — va res- pondre el senyor Abadal —, anirem a peu." Així van fer el recorregut fins a la presó, a quarts de dues de la tarda.

Encara al vespre, mentre sopaven en franca companyonia, es va presen- tar al parlador un advocat que duïa una declaració, en opinió d'ell signa- ble. "Ja comprendrà — va fer el se- nyor Abadal — que després del tragi d'un dia com aquest, no estem ara per declaracions: tornin demà al matí", i ficant-se el sobre a la butxaca va tornar al costat dels seus companys. El sobre no fou obert, i així fou tor- nat l'endemà al que l'havia dut: "Essent a la presó — va subratllar el senyor Abadal —, no fóra ni noble per a ells ni digne per a nosaltres que signéssim cap document."

La multitud que va acudir aquell dia a la presó fou tan gran que, tement *incidents*, les *autoritats* van decidir exiliar els membres de la Junta. Va córrer la veu que volien enviar-los a Fernando Poo, i fins s'assegura que una personalitat addicta al règim, en sortir del despatx del capità general va dir: "repito: pueden mandarlos a donde quieran, que aquí no pasará nada". Les versions que hem recollit no s'acorden respecte al nom d'aquest trist personatge, i per això ens es- tem de donar-lo.

Finalment, els llocs d'exili foren aquests: Abadal a Alcalà de Xisvert, Casagran a Alcanyiç, Bartardes a Sarinyena, Ribalta a Casp, Ripoll a Montçó, Barbey a Barbastre, Duran i Balada a Benabarre, Carrasco a Ta- marit, Blajot a Vinaroç, Valls i Ta- verner a Morella.

A Alcalà de Xisvert, el senyor Abadal va trobar un bon acolliment: des del representant del marquès de Villores, jaumí, fins al delegat d'En Lerroux, tothom va procurar fer-li agradable l'estada. No hi va patir sinó un refredat vulgar que, a distàn- cia, es va convertir en una malaltia greu, i a Barcelona es parlava de l'enorme manifestació de dol que es produiria si la mort colpia en l'exili el gran patrici.

Al cap de dos mesos, un indult va posar fi a l'allunyament del senyor Abadal i dels seus companys. I es conta que una molt alta personalitat trobava poc gentil que no l'hagussin regraciada.

FERRAN SOLDEVILA

COMENTARI

Telèfons

Hi ha ún gran "tolle tolle" contra la Companyia de Telèfons. Encara que per part de la Companyia no s'hagussin registrat noves arbitrarietats, hauria arribat l'hora d'estudiar l'origen i constitució d'aquesta empresa i la seva actuació.

Desapareguda la Dictadura, ja pot parlar-se d'aquest "arxuro". Durant la "Dictadura civil y económica"—¡sobretot econòmica!—era vedat de parlar d'aquest enlluerna-dictadors de la "Compañía Telefónica Nacional de España", que no té res de nacional, o almenys molt poca cosa. La censura no deixava dir una paraula sobre l'afer, i el Dictador va publicar una nota dient que atacar la Companyia era atacar el govern. Els comentaris contra els orígens de la Companyia i el seu funcionament eren tan violents que no pot negar-se que és realment extraordinari que el govern només es defensés amb el llapis roig de la censura.

Caldria que els especialistes en qüestions d'aquesta mena exami- nessin l'afer. Tot fa pensar que la qüestió és digna de passar al Parlament. I l'actuació de la Companyia mereix que es faci un estudi comparatiu del funcionament de les companyies americanes i angleses i de la nostra "Nacional". I ha encara un altre detall, que pot prestar-se a què els sindicats obrers expliquin el tracte que la Companyia dóna als seus funcionaris, el que guanyen els estran- gers que presten els seus serveis a l'empresa i el que guanya l'obrer del país. Es diu que hi ha enginyers, més nacionals que la Com- panyia, que cobren sous ridículs. Un estudi complet dels orígens i actuació d'aquesta empresa exigiria una sèrie d'articles. Un treball d'aquesta mena demostraria que el país és tractat com una colònia, i que ha estat l'arbitrarietat i no les coses bones de l'Amèrica del Nord el que la Companyia ha implantat ací. Com a conclusió podria estudiar-se com s'ha defensat l'últim govern de Mèxic contra el foraster expoliador.

Actualment hi ha la qüestió dels telèfons dels restaurants, cafès, i bars, que en temps de la Dictadura hauria mobilitzat tot el cos de censors. En lloc d'establir un règim de tarifes diverses o de comptador, l'empresa té la indelicadesa de molestar el públic, i converteix els amos dels restaurants i cafès en burots gratuits.

També caldria parlar dels preus prohibitius del telèfon "nacio- nal", i comparar-los amb els d'altres països que tinguin sentit de nacionalitat.

L'ex-dictador té la convicció que és molt eixerit, però el fet és que els nord-americans, canadencs i anglesos n'han conegut més d'un de dictador. Precisament una de les especialitats dels nord- americans i canadencs és sortir a la caça dels dictadors, exemplar que sorgeix amb freqüència en certes Repúbliques d'Amèrica. Els financiers del nord, de seguida que venen entronitzar un dictador li fan magnífiques proposicions per a la realització d'obres públiques grandioses. I com que totes les dictadures són passatgeres, i el dictadors han de deixar una memòria brillant del seu pas, encara que sigui esgotant les possibilitats del país i depreciant la moneda, cauen al parany.

Es possible que el general Primo de Rivera, que no és pas un gran estadista ni es distingeix pels seus coneixements en matèria econòmica i financiera, hagi estat tractat com un dictador d'una República americana, com un general Gómez d'aquells que fan tanta por.—M. B.

Homenatge a Pompeu Fabra

Suma anterior:	105.194'65
Lleida (segona llista):	
Josep Muntanyola i Petanàs.	1'—
Joan Gener i Pinell	5'—
Jaume Gener i Aixelà	5'—
Amadeu Ponç i Companys ...	2'—
Joan Casanoves i Tuset	2'—
Lluís Lledó i Viladomil	2'—
Antoni Bergós i Maselles	2'—
Josep Santjoan i Serret	10'—
Rnd. D. Lluís Gassol i Mensa.	5'—
Ermengol Aresté i Segura ...	3'—
Epifani Bellí i Castiel	5'—
Miquel Roigé i Cabré	2'—
Frances cde P. Gener i Aixelà	5'—
Jaume Rinuel i Solano	5'—
Rnd. D. Joseu M. Llorenç i Ventura	5'—
Enric Blavia i Maçó	1'—
Josep Canals i Roca	2'—
Lluís Besa i Cantarell	5'—
Manuel Florença i Ferrer....	100'—
Lluís G. Alonso d'Olarte ...	5'—
Josep Gener Artigues	1'—
Domènec Sala i Rexach	10'—
Josep Montlleó i Serra	10'—
Lluís Rabassa	1'—
Ramón Sarries	5'—
F. Ferrer Gassó	1'—
Josep Vives	2'—
Francesc Castellví Montardit.	1'—
Maria Castellví Montardit ...	1'—
Matilde Montardit de Castellví	2'—
Francesc Castellví Miró	2'—
Lluís G. Plaça i Estruch	3'—
Francesc Safont	1'50
J. G.	1'50
Julià Carbonell	5'—
Jaume Sanyer	0'50
Josep Castellví	5'—
Alfred Perenya	10'—
Humbert Torres	10'—
I.	2'—
T. B. B.	3'—
Enric Godàs	3'50
Salvador Salvadó	3'—
J. P.	1'—
Octavi Perenya	10'—
Joan Rué	2'—
Josep Font	2'—
Josep Almacelles	3'—
Joventut Republicana	50'—
Amadeu Vives	0'50
J. N.	1'—
Francesc Cervera i Torres ...	2'—
Josep Vallverdú	2'—
Jaume Agulet i Garriga	100'—
Sebastià Bosch	5'—
Antoni Soler	2'—
Un deixeble	1'—
Un deixeble	1'—
Uns amics	3'—
N. N.	5'—
Total:	103.640'15

Conferència del Sr. Lauer a la Sorbona

París, 7. — El senyor Lauer, con- servador de la Biblioteca Nacional, ha donat aquesta tarda, a la Sorbona, sota els auspicis de la Fundació Cam- bó, una conferència sobre les minia- tures catalanes en l'època romànica.

Després d'haver demostrat que la història política de Catalunya està íntimament relacionada amb la his- tòria de l'art del dit país, el confe- renciant s'estengué en consideracions sobre les diverses influències sofer- tes per l'art català.

El senyor Lauer fou molt aplau- dit per la selecta concurrència que assistí a sentir la seva dissertació.— Fabra.

Un viatger incòmode

Madrid. — Fa cinc dies arribà a l'Hotel de Roma un súbdit anglès, Mr. Arthur Watsen.

Des del mateix dia que arribà a l'hotel se li notaren senyals de no estar bé del cap. Avui se l'ha vist baixar les escales de l'Hotel amb pijama cridant que el volia matar la seva dona. Els crits del boig, que viu completament sol a l'hotel, pro- duïren molt d'esveriament entre els viatgers.

Es donà compte del fet al Jutjat de guàrdia, i el jutge ha disposat que els forenses reconeguin l'anglès, per tal d'obrar d'acord amb el dictamen que emetin.

Fa dos dies que el senyor Arthur tocà el timbre 36 vegades, i calgué servir-li una quantitat igual de vasos d'aigua.

Els accidents ferroviaris

Londres, 7. — En un túnel im- mediat a Culgath Langwathby, ha ocorregut una topada de trens. Ha resultat mort el maquinista d'una de les locomotrius i, a més, hi ha cinc passatgers ferits. — Fabra.

Columbus (Geòrgia), 7. — A con- seqüència d'un accident ferroviari han resultat diversos morts i nom- brosos ferits. Entre els morts hi ha un pastor eminent. — Fabra.

El contraban als EE. UU.

El Paso (Estats Units), 7. — En un tiroteig entre una banda de con- trabandistes i uns duaners nordame- ricans, ha resultat mort un contra- bandista mexicà i un altre greument ferit. — Fabra.

BORSA - FINANCES

La riquesa post-bèl·lica

per METRIOS

En l'article anterior vèiem com la posició del nostre poble, en el quadre de la riquesa dels principals països, era ben satisfactòria l'any 1913, però ens caldria esbrinar si ha variat essencialment en el període post-bèl·lic, perquè la guerra portà tan gran trasbals a totes les economies i fèu que amb la inflació desaparegués una part important de riquesa que passaran molts anys fins que s'hagi recuperat el que s'ha perdut. La pèrdua de riquesa no es deixà sentir solament en els països bel·ligerants, sinó també en els neutrals, perquè essent, com fou, la inflació monetària un fenomen mundial, les seves conseqüències, fatals per a les classes rendistes, s'han deixat sentir arreu, en major o menor proporció segons que aquella fos més o menys exagerada. En tots els països del món s'ha produït un fenomen molt digne de tenir-se en compte, i és que on la riquesa ha augmentat ho ha fet en proporció inferior a l'augment de la renda, i on la riquesa i la renda han minvat la minva ha estat molt més gran en la primera. Això és degut a què, amb la pèrdua de poder adquisitiu de la moneda, es redueix el valor real de l'estalvi emmerçat en valors de renda fixa i préstecs a llarg termini; d'altra banda, els propietaris de terres o de cases no augmenten la renda d'aquestes en proporció a la puja general de preus, i si ho volen fer intervé l'Estat i els ho priva. Quan acaben les circumstàncies excepcionals s'ha de fer front a noves necessitats financieres de l'Estat i augmenten els impostos més ràpidament que la riquesa. S'ha perdut també una mica l'habitud d'estalvi, i es despèn més, en perjudici de l'acumulació de capitals. Els obrers i funcionaris, després d'un període perjudicial per a llurs salaris reals, durant els anys d'inflació monetària continuada, exigeixen una remuneració adequada a llurs serveis, que generalment és superior a la que tenien abans de produir-se la inflació, perquè ha augmentat l'"standard of life" de la població. Totes aquestes causes tenen com a fi el desnivell observat entre la riquesa i la renda. A Espanya, de 1913 a 1923, la riquesa per testa augmentà el 9 %, i la renda per testa el 20'6 %. Als Estats Units l'augment fou de 3'2 % i del 15'1 %, respectivament. Potser fóra encara més gran la desproporció a Catalunya. Es a dir, que ha augmentat el benestar general en més gran proporció que la riquesa acumulada.

Si prenem per base les 12.400 pessetes, que crèiem eren la riquesa per testa a casa nostra en 1924-25, i les reduïm proporcionalment a l'augment que els preus havien sofert des de 1913, ens trobem amb què tindríem unes 6.890 pessetes-or d'avant-guerra. Només hem pogut trobar les dades de la riquesa per testa en 1925 de cinc Estats — Estats Units, Anglaterra, Bèlgica, França i Itàlia —, que era, respectivament, de 10.905, 8.130, 5.410, 4.870 i 2.225 pessetes-or d'avant-guerra. Es a dir que, degut a l'empobriment de França, Itàlia i Bèlgica durant la lluita mundial, llur riquesa per testa era bastant inferior en 1925 a la de 1913. Tenim, per tant, que en 1925 Catalunya era proporcionalment més rica que França i Bèlgica, i passava uns quants llocs endavant en la graduació dels països més rics del món. La situació en 1930 no és, probablement, tan satisfactòria com en 1925, perquè aquells tres països han solucionat llur problema monetari, i, en canvi, a Espanya continua la inflació, i a casa nostra hi ha signes d'estancament en algunes activitats. Cal, però, que vinguin nous estudis a solarir quina és la nostra riquesa actual, però ens sembla difícil fer-ho amb les necessàries garanties fins que hagi acabat la inestabilitat monetària.

SOLER i TORRA Germans

BANQUERS

Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bon-Succés, 113

Preu líquid a què negociem els cupons de les Obligs. de la

COMPANYIA GENERAL DE FERROCARRILS CATALANS

el pagament dels quals ha anunciat l'esmentada Companyia per al dia 10 de l'actual

Emissió	Venciment	N.º Cupó	Líquid per cupó
1910 y 1920	1 gener 1930	38	7.462 ptes.
1922	1 gener 1930	36	7.462 "
1924	15 febrer 1930	19	6.706 "

Imperial Chemical

El president d'aquesta empresa anglesa, Lord Melchet, que actualment és a l'Africa del Sud, ha declarat que en aquest Dominion es construirà una fàbrica d'amoníac sintètic per tal d'independenditzar-lo del mercat productor europeu.

El problema del moresc

Entorn d'una campanya poc recomanable

El col·lega "El Norte de Castilla" del 28 de febrer darrer publica una exposició de l'Associació de Fabricants de Farines de Castella dirigida al ministre d'Economia Nacional protestant de la instància que al mateix ministre feren bon nombre d'elements d'aquesta casa Llotja sol·licitant que sigui autoritzada la lliure importació del moresc amb un aranzel adequat a la protecció a què són creditores l'agricultura, la ramaderia i l'avicultura.

No podem deixar passar per alt el fet a què atribueixi la dita Associació que la importació del moresc sigui la causa principal del problema blater-farinaire. No; no és el moresc el que ha creat tal conflicte. Per ésser del domini públic, no hi ha perill de recordar aquelles cèlebres "maniobras blateras": Vagons de blat exòtic del litoral cap a l'interior; vagons de blat nacional de l'interior cap al litoral. Quins foren els promotors de tal modalitat d'importació? Quants milions costa a l'Estat? Quins foren els importadors de l'excés de blat exòtic existent a l'interior? Aquestes són les causes, i no cal atribuir-ho injustament a d'altres que siguin o donin motiu a la paralització actual dels mercats blaters.

Per altra part, quant a atribuir en aquesta fabricació de farines barreja de moresc amb el blat, hem de negar-ho rodonament, i abstenir-nos a la vegada de qualificar com es mereix tal atribució.

Hem de fer constar que les existències de moresc a Barcelona són avui escassament d'unes 25.000 tones enlloc de les 46.552 que assenyala aquella Associació. A Palamós unes 3.000 enlloc de 6.000, i a la vegada que tampoc hi haurà tanta existència a Bilbao, tota vegada que se'n reembarcaren així fa pocs dies 1.000 tones per aquell port i que Vigo, Corunya, Palma de Mallorca i altres ports per igual han d'estar-ne mancats, ja que acudeu així en demanda de moresc.

Amb els stocks de moresc visibles a tot Espanya i que fàcilment poden ésser comprovats pel Govern creiem sincerament que solament es podran atendre les necessitats del consum fins a finals d'abril com a màximum. Considerem, per tant, d'urgència que s'autoritzi la lliure importació, i més tenint en compte el temps necessari per al transport de l'Argentina als ports espanyols.

La importació del moresc és necessària, imprescindible i a més beneficiosa per a l'economia nacional. Si no volem ésser importadors d'aquest gra de pinso, alesbores forçosament haurem d'ésser-ho de carns, bestiar porqui, aviram, ous, etc., etc.

Publicacions rebudes

"Estudios" núm. 76. Febrer 1930. — València.

Sumari:

"La plaga social de la Tuberculosis, (Dr. Isaac Puente). — Orígenes e importancia social de las creencias, (Dr. Nieto Gómez). — Ante la Ley (V. Obac. — De las lágrimas (Amiel). — Alrededor del Amor (H. Noja Ruiz. — Ante la cuna (Antonia Maymon. — Gacetilla (Juli Barco. — La enseñanza de la Geografía (Eliseu Reclús. — Méjico (Dionysios). — Historia de la Evolución (Charles Smith). — Voltaire y la filosofía de Spinoza, (Carles Brandt. — Juventud y vejez, (F. aBrthe). — La evolución de la Moral (Dr. Ch. Fontaine). —Continuidad evolutiva (Lluis Ferris) — Diálogos filosóficos (Anatole France) — Decálogos de los sabios (Odón de Buen — Bibliografía."

"Activitat", núm. 54. Febrer 1930. — Barcelona.

Sumari:

La secció de referències, per Rafael Borí — Transformació de societats (per Josep Gardó) — Milionaris nordamericans — Crítica a la Llei d'Utilitats (per L. d'A.) — Els arqueigs d'efectiu (per Josep Barrado Ruís) — Els factors auxiliars de la Banca (per Hermes) — Els pressupostos generals de l'Estat (per Albert Cereceda Soto) — El Timbre en le sllletres de canvi (per J. G. Sanjuan) — Impugnació i rèplica (per L. d'A.)

"Ibèrica", núm. 815. Febrer 1930. — Barcelona.

Sumari:

"Desarrollo de la industria eléctrica nacional durante el año 1929 — Proyecto de ferrocarril Barcelona - Bilbao — La luz nocturna del cielo. — La conferencia mundial de la Energía. — Un vuelo en proyecto del "Graff Zeppelin". — El bote salvavidas más rápido. — El nuevo edificio de la "Chrysler". — Novedades en los servicios del Atlántico septentrional. — El dirigible inglés "R - 101". — Centrifugadora para la clarificación de aceites. — Mis excursiones científicas durante el verano de 1929 (L. Navás, S. J.) — Teoria y experimentación. El efecto Raman. La constitución del gas hidrógeno (E. Rutherford. — Bibliografía. — Temperaturas extremas y lluvias de diciembre."

"Automóvil Comercio", núm. 215. Gener 1930. — Barcelona.

"Boletín de Estadística", juliol-setembre 1929 (?), del Ministeri del Treball (!).

ANUNCIS MERCANTILS

COMPANYIA DELS FERROCARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

El Consell d'Administració, d'acord amb l'article 35 dels Estatuts, té l'honor de convocar els senyors accionistes a la Junta general ordinària, que es reunirà en el domicili social, carrer del Pacífic, número 4, el diumenge 11 de maig vinent, a les onze.

Segons el prescrit en l'article 32 dels Estatuts, la dita Junta es compondrà dels 150 accionistes que reuneixin el major nombre d'accions, sempre que aquest nombre no sigui menor de 50 per cadascun.

Els accionistes que es trobin en aquest cas i vulguin prendre part en la Junta, hauran de dipositar els seus títols un mes abans de la reunió, o sigui l'11 d'abril, al més tard.

A Madrid, a la Caixa de la Companyia.

A París, a les oficines del Comitè de la mateixa, carrer Chauchat número 20, abans del dia 8 d'abril; i

A Barcelona, a la Caixa del Comitè de la Companyia, abans del dia 9 del dit mes.

En lliurar llurs accions, els senyors accionistes rebran un resguard nominatiu, indicant la data en què s'efectuï el dipòsit.

En el cas que diversos accionistes fossin portadors d'un nombre igual d'accions, se seguirà l'ordre d'inscripció dels respectius dipòsits.

Madrid, 4 de març de 1930.— El Secretari general del Consell, Eugeni Espinosa de los Monteros.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Cotitzacions oficials comunicades pel

BANC DE CATALUNYA

BORSES

ESTRANGERES

PARIS

Actions Nord d'Espagne	
Actions Crédit Lyonnais	
Banque de Paris	
Banque de l'Union	
Société Générale	
Alg. Générale Electricité	
Peñarroya	
Rio Tinto	
Wagons Lits	
Etablissements Kuhlmann	
Electricité & Gaz du Nord	
Secello Meubeuge	
Sosa Nouvenz	

BERLIN

Chade Acc. A-C	317
Acc. Cesfiorei	164 3/4
" A. E. G.	126 1/2
" Farben	159 1/2
" Harpener	130 1/2
" Deutsche Bank	144 1/4
" Dresdener Bank	125
Oisenlotogesellschaft Akt.	
B. A. T.	100
Acc. Reichsbank	170
Phoenix	98 3/8
Hisper. ac.	100
Nordd'scher Lloyd, Brl	100 1/4
Siemens und Halske	226
Deutsche Ablosesonnsanleihe	100
4 1/2 1906 Hamburger Hip.	92 1/2

BRUSSEL·LES

CHADE	1370
Cesfiorei	1
Banque de Bruxelles	1
Banque Belge pour l'etranger	1
Barcelona Traction	1
Hidro Ordinaries	1
Katanga	1
Intertrop Comina	1
Acciete Gen. de Belgique	1
Angleur Athus	1
Kofins	1
M. S. A.	1
Madrid Tramway	1
Nord d'Espagne	1

ZURIO

Chade series A-B-C	1
" D	1
" nous Bons	1
"	1
Actions ordinaires	1
Crédit	1
Du	1
Italo Argentina	1
Elektrobank	1
Motor Columbus	1
Ules Guadalquivir part 1.	1
" " acciones	1

LONDRES

ACCIONS

CHADE	1
Barcelona Traction ord.	1
" pref.	1
Brazilian Traction ord.	1
Hydroelectric Securities	1
Mexican Light & Power. ord	1
" " pre	1
Hidro ord.	1
Primitiva das B. Aires	1

OBLIGACIONS

Colombia 1918	1
Uruguai 5 1/2 %	1
Brasil 5 % 1910	1
" 5 % 1914	1
" 4 % "ons.	1
" 5 1/2 % 1927	1
México 5 % 1899	1
5 1/2 % Barcelona Traction	1
5 1/2 % "	1
Argentina, cédules 6 %	1
Mexican Tramways	1

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

Borsa matí: Nords, 106'60, 106; Colonial, 105, 104'75, 104'85; Banc de Catalunya, 101'50; Aigües, 211'50, 211'75; Explosius, 228'50, 227'50; Aeri Montserrat, 24'50, 24'35; Petrolis, 10'45, 10'40; Filipines, 428, 426; Chade, 634.

Borsa tarda: Nords, 106'20, 106'65, 106'15; Alacants, 102, 102'50, 102'20; Andalusos, 57'20, 57'70; Banc de Catalunya, 102, 102'25, 102; Colonial, 104'75, 105'65, 105'25; Aigües, 211'75, 212, 211'50, 211'75; Gas, 145, 145'50; Hulleres, 122; Filipines, 425; Chade, 632, 634, 633; Explosius, 228, 229, 228; Mines Rif, 128'50, 128; Petrolis, 10'35, 10'40; Deute Amortitzable, 70.

Borsa vespre: Nords, 106'15, 105'80, 106; Alacants, 102; Colonial, 104'75, 104'50; Aigües, 211'25; Felgueres, 94.

COMPTAT: Valors encara no compresos en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction 1927	99'85
Chades Preferents	80'25
Comp General del Furo	99'50
Empreatit Costa Rica	133'75

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914	78'00
" 1918	80'00
Obligns. Prov. 6 %	98'00
C. C. Comunal	88'50
Diputacions velles	84'00
Ajunt. Badalona	99'00
Ajunt. Barc. amtre.	70'00
" 1906 B.	77'65
" 1906 C.	77'50
" 1907 D.	77'50
" 1910 D.	78'00
" 1913 B.	77'50
" 1913 K.	76'50
" 1919 F.	71'50
" 1915 B.	76'00
" 1916 B.	75'50
" 1917 B.	78'00
" 1918 B.	76'00
" 1918 S.	75'50
" 1920 B.	93'00
" 1881 6 %	93'50
" 1927 6 % Exp.	98'75
" 1923 5 %	80'50
Eixample 1907	93'00
" 1913	89'50
" 1927	93'50
Nova Reforma	
Ajunt. València 5 %	95'50
" Sevilla Exp	98'25
" Malaga	101'50

DIVERSOS

Port Barcna. 1905	97'60
" 1908	97'00
Melilla	107'50
Sevilla	96'25
Gijon-Musel	98'00
Marroc 5 %	90'00
Banc Hipotecari 5 %	97'25
" 6 %	100'00
Caixa d'Emissions	89'50
C. C. Local 6 %	97'75
C. C. Local 5 1/2	90'75
C. C. Local Interpv.	86'65
Cèdules Argentines	8'11

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4 % A.	73'30
" B.	73'40
" C.	73'50
" D.	73'40
" E.	73'55
" F.	73'35
" G. H.	73'00
Exterior 4 % A.	65'40
" B.	65'25
" C.	64'40
" D.	63'10
" E.	63'00
" F.	63'00
" G. H.	63'00
Amor. 1920 5 % A	99'95
" " B.	91'90
" " C.	92'10
" " D.	99'25
" " E.	99'90
" " F.	99'00
Amor. 1927 5 % A	85'40
" " B.	85'10
" " C.	85'25
" " D.	85'10
" " E	85'00

(amb impostos)

Amor. 1926 5 % A.	100'75
" " B.	100'00
" " C.	100'20
" " D.	100'10
" " E.	100'50
Amor. 1927 5 % A.	100'25
" " B.	100'05
" " C.	100'25
" " D.	100'30
" " E	100'25
" " F	100'70
Deute Ferroviari	99'90

(sense impostos)

OBLIGS. FERROCARRILS

Nord 1.ª hip. 3 %.	72'65
" 2.ª " "	72'50
" 3.ª " "	72'25
Nord 4.ª Série	71'65
Nord 5.ª hip. 5 %.	79'00
Pamplona	78'00
Prioritat	79'35
Lleida a Reus	78'00
Asturias 1.ª	79'00
" 2.ª	73'35
" 3.ª	71'35
Segovia 5 %	69'00
Almansa 4 %	88'50
" Adhesió	70'50
Sant Joan 3 %	79'75
Alsasua 4 1/2 %	87'50
Osca 4 %	88'50
Nord 6 %	103'00
Valencianes 5 1/2	101'00
Alar-Santander	98'50
Alagoat 1.ª 3 %	69'00
" 2.ª 3 %	88'50
M. S. A. A 5 %	97'75
" B 4 1/2 %	86'00
" C 4 %	77'25
" D 4 %	79'50
" E 4 1/2 %	86'50
" F 5 %	97'25
" G 6 %	103'00
" H "	100'25
" I "	103'00
Francos 3 1/4 %	63'50
" 3 1/4 %	58'00
Directes 3 1/4 %	57'75
Badajoz 5 %	101'75
Orense primitius	47'00
" prioritat 3 %	69'00
Andal. 1.ª 5 %	58'00
" 1.ª variable	61'25
" 2.ª 5 %	54'00
" 2.ª variable	40'00
" 1907	63'00
" B 1 1/2 %	76'50
Andalusos 6 %	98'85
Groc 5 %	38'00
" variable	98'00
Gris 5 %	67'75
" variable	97'50
Secundària 4 %	69'00
Manresa-Berga 5 %	87'50
Barrià a Barna. 6 %	100'00
Fer. Catalunya 5 %	78'50
" " 6 %	94'50
F. C. Catalans vells	97'50
" nous	
Tànger a Fes 6 %	109'00
Cremallera 6 %	101'50
Gran Metro 6 %	95'00
Transversal 6 %	88'75

OBLIGS. INDUSTRIALS

C. de Tramvies 4 %	78'00
" 5 %	87'25
Tram. B. B. G. 4 %	101'00
" " 5 %	90'00
" S. Andreu 4 %	77'00
C. B. El. 1913 5 %	96'00
" " 1920 6 %	101'50
Unió Elèctrica 5 %	103'00
Aigües Barna. 5 %	95'50
" D 6 %	102'00
" València 5 %	99'75
Catalana Gas i El.	
E 4 1/2 %	89'25
F 4 1/2 %	89'00
G 6 %	100'85
Energia 5 %	94'65
" 6 %	101'50
" Bons 6 %	102'50
S. P. F. Mot. 6 %	93'50
S. P. F. Bons 7 %	100'50
H. A. Elec. 6 %	104'75
H. A. El. Bons 6 %	115'00
Transatlàntica 4 %	78'50
" 6 % 1920	99'00
" 6 % 1922	98'65
" 5 1/2 % esp.	91'00
" 5 1/2 % cnh.	92'50
Cooperativa Fl. El.	98'00
2. Cons. Naval 6 %	103'00
" " Bons 6 %	101'00
U. Naval Llevant	100'00
Asland 5 %	87'00
Asland 7 %	102'75
" 8 %	99'75
Hulleres Esp.ª 6 %	101'50
F. d'Obres 4 1/2 %	90'50
" " 5 %	90'00
" " 1935	102'00
Cons. i Pavim. 6 %	95'00
Produc Pirelli 6 %	109'50
Colònia Güell 6 %	101'00
Potasses Ebre 7 %	01'50
Regants Ebre 5 %	99'75
" Llevant 6 %	100'75
" Bons 6 %	102'25
" S. G. 6 %	99'50
Tenerie Mod. 7 %	92'50
Alts F. d'And. 6 %	97'50
Sucrera Esp.ª 6 %	100'50
U. Salinera Esp.ª	102'00

ACCIONS

Banc d'Espanya	550'00
Banc de Catalunya	101'25
Canal Ebre	40'00
Petrolis	120'25
Catalana D	136'00
" B	150'00
" F. pr. 6 %	101'50
Q. Transatlàntica Q	60'00
" " P	88'00
Espanya Industrial	370'00
Hispano Suisse	167'00
Hulleres	121'75
Indust. Agrícoles	396'00
M. T. Marítima	101'50
Transmediterrània	115'00
Telefònica 7 % P	105'50
Fun. Montjuïc O	101'00
" " Ord.	138'00
T. Barna. S. A. Ord	105'00
T. Barna. S.A. P 7 %	104'50
T. Barna S.A. P 6 %	96'50
Tram. El. Granada	98'00

NOTA.—El canvi assenyalat amb un asterisc (*) és canvi anterior.

CANVI DE L'OR

Alfons	136'00
Isabel	137'00
Unces 1 1/2 unces	136'00
Petites	138'00
Francs	136'00
Lliures	99'75
Dòlars	7'13
Quilo de plata	110'00
Quilo de plati	73.000

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	39'55
Suïssos	160'40
Belgues or	115'65
Lires	63'45
Lliures	600'34
Dòlars	8'22 1/4
Peso argentí	3'08
Marca	1'98 172

BORSA PARIS

	Tanca	Despres
Londres	124285	124?1
Nova York	25555	25535
Bèlgica	356	356
Espanya	31025	309
Itàlia	13390	13380
Suïssa	49425	49495
Dinamarca		
Holanda	1025	102450
Noruega		
Suècia		
Praga		
Romania		
Hongria		
Viena	36009	
Alemanya	60975	60980

Borsa Londres

Nova York	48609
Holanda	121215
França	12489
Bèlgica	345612
Itàlia	9981
Alemanya	203775
Suïssa	851282
Espanya	4838
Dinamarca	181665
Suècia	181112
Noruega	181792
Lisboa	10880
Praga	14450
Austria	345100
Argentina	4940
Rio Janeiro	600
Montevideo	4819
Xile	3941
Buenos Aires	
Portugal	
Valparaiso	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE MERCAT	mesos	TANQUES Precedent	TANQUES D'avui	Alça	Baixa
Cafè Nova York	Maig	833	818		25
	Juliol	808	786		24
	Setembre	765	765		25
Sucre Nova York	Maig	3.78	1.85	4	
	Setembre	1.83	1.90	5	
	Desembre	1.96	1.99	3	
Sucre Londres	Març	8.9 3/4	8.9 3/4		
	Maig	9.4 1/2	9.3		1 1/2
	Agost	9.11 1/4	9.11 1/4		
Blat Xicago	Març	107 3/8	107 1/4		1/8
	Maig	111 3/4	111 1/4		1/8
	Juliol	110 1/2	109 1/2		1
Moresc Xicago	Març	81 1/2	79 1/2		2
	Maig	86 1/2	83 7/8		2 1/4
	Juliol	87 1/2	86 3/8		3/4
Blat Liverpool	Març	7.7 3/4	7.7 5/8		1/8
	Maig	7.10 3/4	7.10 1/4		1/2
		8.0 1/4	8.0 1/8		1/8

Metalls - Londres

Coure comptat	68.02.6	68.02.6	12.6
" 3 mesos	67.15.0	66.15.0	20.0
Estany comptat	161.12.6	159.07.6	45.0
" 3 mesos	163.12.6	161.12.6	45.0
Plom comptat	19.02.6	19.15.0	12.6
" termini	19.05.0	19.15.0	7.6
Quinzer comptat	18.01.3	17.18.9	6.3
" termini	18.03.9	18.07.6	6.3

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Aragó i Navarra 2. clas.	50 a 53
Castella	" 47 1/2
Manxa	" 47 1/2
Extremadura corri.	
Extremdr. crucher	" 47 1/2
Penedès i comarca	" 50
Urgell	de 50 " 50 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Danubi	36 a 37
Moresc Plata	36 1/4 " 36 1/2
Ordi Extrem.ª i Manxa	
Ordi Urgell comarca	36 a 36 1/2
Civada Extremadura	37 " 37 1/2
Civada Manxa	
Escalola	85 " 90

ARROS

Bomba Calasparra	125 a 130
Bomba	103 " 110
Selecte	76 " 80
Natural	53 " 60
Redhoed O.	52 " 54
Tremat	38 " 40
Farina d'arròs	43 " 45

LLEGUMS

Llenties s. procedència	105 a 125
Faves estrangeres	47 " 55
Faves Extrem.ª i And.ª	
Faves Lleidegat	46 " 47
Favons Extrem. i And.	
Favons estrangers	46 " 48
Veces Extremenc	47 3/4 " 48
Veces Andalusia	48 1/2 a 49
Arpa	48 1/2 a 49
Titus	40 a 40 1/2
Guixes	40 " 42 1/2

MONGETES

Castella	125 a 135
Mallorca	110 " 111
Prat	110 " 115
Urgell i comarca	110 " 115
València 2.ª classe	108 " 110
Estranger 2.ª classe	

CIGRONS

Safic	185 a 200
Blancs ar. alf. 44/46	114 " 116
Blancs ar. alf 48/50	105 " 106
Blancs ar. alf. 52/54	98 " 100
Blancs ar. alf. 58/60	90 " 92
Blancs ar. alf 60/65	75 " 76
Pelons	75 " 80
Mexicans s. tamany	90 " 125

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Forçada	80 a 85
Extra local	69 " 70
Corrent local	65 " 65
Extra blanes Castella	68 " 70
Intervingudes	
Blanca corrent Castella	53 " 54 1/2
Baixa	48 " 50

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 0	26 a 27
Número 1	23 " 25
Segona	20 " 21
Tercera	18 " 19
Quarta	17 1/2 a 18

(Preus en pessetes, sac de 80 quilos, damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	16 1/2 a 17
Segonet	16 " 16 1/2
Rebó	13 " 15 1/2

(Preus en rals la quartera de 76 litres, sense sac, damunt carro Barcelona)

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	33 a 33 1/2
Negra Vinaroç	33 " 33 1/2
Negra Castelló	30 1/2 a 31
Negra Matafera	29 " 29 1/2
Roja	24 1/2 a 25
Giviasa	24 1/2 " 25
Mallorca	

(Preus en rals els 48 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa estr.ª	44 a 45
Polpa remolatxa país	28 " 29 1/2
Turió de coco	31 " 32
Farina de llinosa	39 " 40

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals segons classe	6 a 6 1/2
Palla, Urgell	3 " 3 1/2
Palla corrie	4 " 4 1/2
Fulla d'olivera	
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordis Extrem.ª o Manxa	32 1/2 a 33 1/2
Erps grocs	32 " 33 1/2
Titus i guixes	53 " 54
Veces Málaga	
Favons país	
Faves país	
Ordi Urgell i comarca	
Civada Manxa	33 a 33 1/2
Civada Extremadura	36 a 33 1/2

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

Per M. S. A.: 5 vagons de blat.
Pel Nord: 4 blat, 10 farina, 2 ordi i 1 erps.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	C.	M.	M.	J.	O	D.
Tanca anterior		8'—	776	780	785	790	
Obertura		808	758	789	794	798	
Segon telegrama		810	755	791	796	801	
Tanca		808	786	789	794	799	
Alça							
Baixa							

NOVA YORK	Disp.	C.	M.	M.	J.	O	D.
Tanca anterior	1450	1427	1385	1419	1419	1467	1447
Obertura		1436	1445	1471	1498	1506	1530
Segon telegrama		1433	1452	1480	1505	1519	1531
Tanca	1415	1402	1405	1434	1454	1464	1456
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS	Disp.	C.	M.	M.	J.	O	D.
Tanca anterior	1490		1469	1509	1487	1524	1503
Segon telegrama				1452	1475	1488	
Obertura							
Tanca	1400		1381	1410	1439	1452	1388
Alça							
Baixa							

BENPIS (Liverpool)	Saketlar R.	Saketlar	Upper R.	Upper
Tanca anterior	1263	1247	938	
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	1286	1268	971	
Alça				
Baixa				

	Alexandria. Tanques del dia A	B	C.	F
Ashmount	1941	1984	1885	1704
Saketlar	2750	2806	2735	2503

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Estandard Universal)

Texas	Orleans	Alexandria
168	167	167

o Representant Pactual imposi del Comité Regulador de la I. Cotonera la quantitat de pies 5'30 per 50 k. nets de cotó la cotització base Good Middling Texas 15/16", resulta ptes. 172'30 els 50 kg.

Arribs. als EE. UU. en un dia	9	B/s. contra	17 B/s. raro
Arribs. als EE. UU. des d'1 d'agost	7692	" "	5430 " "
Vendes a Liverpool	3.000	" "	5.000 " "
Transferencia	3'96 1/2		

ES FACIL AVUI

...aprendre d'escriure en català. I és necessari de saber-ne!

Un curs per correu o personal del

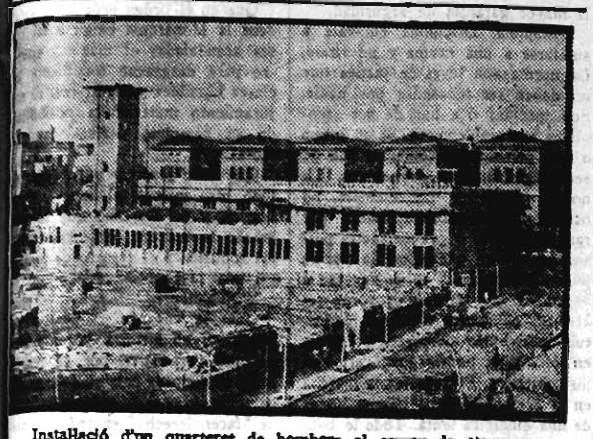
Liceu Dalmau

és la millor solució

BARCELONA: València, 245

...ERRASSA: St. Antoni, 5 SABADELL: Pl. Major, 9

MANRESA: Plaça Sant Domènec, 1

Installació d'un quarteret de bombers al carrer de Provença

Bloc del ...anseünt

Com que d'aquest bloc se n'ha fet una tribuna pública en la qual es debaten tots els temes, crec que em serà permès parlar un xic de futbol.

La qüestió que passo a exposar seriosament estaria més correcte que jo la portés d'una altra manera, ja que es refereix a un afer intern del F. C. Barcelona. Res més natural, doncs, que jo m'adrecés a qui correspon de la junta i li comuniqués les causes del meu disgust. Però succeirà que la meva atenta lletra serà corresposta amb una de formulària i... aquí no ha passat res. Crec que l'afer mereix més atenció que el que suposa un canvi de cromos, i crec que el F. C. Barcelona és quelcom més que un club de futbol o d'esports.

És tracta de la publicació del Butlletí del F. C. Barcelona. Jo no entenc com un club que té deu mil associats no sap o no vol treure'n publicar unes quantes pàgines d'una manera periòdica. Tenim els exemples dels clubs excursionistes, del Natació Barcelona i d'altres, els quals, malgrat no tenir la importància del nostre primer cercle saben resoldre aquest afer. Tantes vegades com s'ha intentat la publicació en cap ha passat dels números cinc o sis. La darrera vegada semblava que anava de veres. Adhuc s'honorava amb la collaboració d'importants literats; s'hi organitsava una enquesta, i, en fi, el soci sabia el que succeïa a l'interior del seu club, única manera de posar-hi amor o de desfer-se'n. Solament un defecte, bastant important, li retallava serietat i prestigi: l'ésser reparti en uns determinats magatzems de calçat. Vingueren les vacances de Pasqua, i... adéu, butlletí!

Heremarcat una curiosa coincidència: El butlletí apareix sempre quan el primer equip reacciona d'anteriors ensulades, i desapareix precisament quan en lloc de consolidar la reacció baralla a un nivell més inferior.

I jo pregunto:

¿És possible que un club tan important no pugui destinar una petita quantitat en el seu pressupost per a la publicació d'un butlletí per modest que sigui?

¿No és vergonyós que els deu mil associats hagin de saber les interioritats del seu club per mitjà del barber o dels "potins" dels setmanaris?

¿És que als dirigents del club no els interessa la massa dels associats i pretenen mantenir-la en un divorci constant?

¿O és que l'associat ja és desentès de la marxa del club i només li interessa la part espectacular?

¿No és una decisió antidemocràtica aquesta de suspendre la publicació del butlletí sense la més petita explicació, i precisament quan tant es parla de democràcia?

¿És que el soci no té dret a saber el que es fa i es desfà, el que s'acorda, la marxa econòmica, les orientacions i programes, l'estat dels lesionats, etc., sense haver d'esforçar-se particularment, sinó d'una manera pública i oficial per mitjà del butlletí?

Jo crec que és un cas vergonyós: molt vergonyós per a tots plegats. Per als dirigents que sembla que volen prescindir dels associats; pels associats per la indiferència que suposa el conformar-se amb la ignorància dels afers del club, i pel futbol en general, puix que de tot l'exposat pot deduir-se'n, i la deducció és cada dia més estesa, que els amics del futbol són gent d'una mentalitat especial no massa honorable.

Reconec que aquest plany meu ...d'ésser publicat en moments crítics per al meu club i semblaria que se li donés una interpretació tendenciosa. Però crec sincerament que per a reaixecar el bon nom del cercle és indispensable una compenetració entre directius, jugadors i socis, aquesta tosca, donat el gran nombre dels darrers esmentats, solament pot realitzar-la el butlletí. I no puc creure que les fallides continues d'aquest siguin motivades per la manca de voluntats, ja que al cap i a la fi no es tracta de cap dura empresa, sinó tan sols de complir un deure elemental envers els associats.—M. G. i P., soci del Barcelona.

La supressió del Monopoli de Colorants

Ha estat cursat el següent telegrama:

Felicitamos vuecencia por disposiciones derogatorias de un régimen que era de concreto favor y perjudicial Economía nacional, experiencia demostrará enseguida beneficios reportará industrias tintoreras, estampación, curtidos, papel y otras la libre importación que autoriza estas Reales ordenes proclamamos con entusiasmo que hay ya justicia en España, atentamente saluda.

Por la Comisión Importadora de Colorantes.

Rovira Bachs y Macià y Juan Clavell."

El curs del canvi

La lliura acusà una major fermesa que el dia abans, sobretot en les operacions fetes al matí; cap al tard, no obstant, la pesseta semblava recuperar terreny.

Heus aci el curs dels canvis practicats:

	A ptes.
A les 10	40'32 op.
A les 11	40'75 op.
A la una de la tarda	40'35 p.
A les tres	40'50 p.
A les quatre (tanca oficial)	40'34
A les cinc	40'15 op.
A les sis	40'34 d.

Na Ramona Puig Botines

vídua de Josep Ribas Cid

Ha mort a l'edat de 85 anys després de rebuts els Sants Sagraments

(A. C. S.)

Els seus fills Isabel, Josep M., fills polítics Francesc Alavedra Santamaria, Emília Mayral, néts, cosins i família tota i les raons socials LLINAS Y HORTA, S. C., MAURELL, ALAVEDRA Y GRAS i LA TEXTIL CATALANA, en assabentar els amics i coneguts de tan irreparable pèrdua els preguen que la tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, [illegible] 67, segona, d'aquesta, avui, dissabte, a les deu del matí, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial [illegible] Cementiri Vell, pel qual favor els quedaran agraïts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Ptes.
Barcelona, mes	5'00
Península Ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica Llatina "	8'50
Altres països "	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

7 de març de 1930

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set d'aquest matí:

A la major part de l'occident d'Europa regna règim anticiclònic, amb tres centres de màxima situats a Hongria, Túnis i costes del Cantàbric i sota llur influència, abunden boires i núvols baixos, a gairebé tota l'Europa Central i Occidental.

A la Península Escandinava existeix una depressió la línia de turbonades de la qual determina alguns aiguats a la mar del Nord i a la Bretanya.

Entre les Açores i les Canàries, ràdica una altra pertorbació que s'acosta lentament a Europa.

Estat del temps a Catalunya a les vuit d'aquest matí:

El bon temps és general a Catalunya, amb cel completament serè per l'interior i núvols alts a la zona costera, on també abunden les boires, especialment intenses a l'Ampurdà, Camp de Tarragona i ribères de l'Ebre.

Les temperatures mínimes d'avui han estat d'un grau sota zero a l'Estangento i de cap grau a Ribes, Adrall, Seira i Grana.

Les temperatures màximes d'ahir aconseguiren els 23 graus a Tremp i 21 graus a Girona.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit

RAMOS - GUILLERMO

contra

ITUARTE - GOMEZ

SERVEI METEOROLOGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Dia 7 de març de 1930.

Hores d'observació: 7, 13, 18; Baròmetre a zero i a nivell de la mar: 766.3, 765.6, 764.8 mil·límetres; 1021.7, 1020.7, 1019.7 mil·líbars; Termòmetre a l'ombra: sec, 8.8, 15.0, 11.4; humit, 8.6, 13.0, 10.6; Humitat (centèsimes de saturació): 94, 78, 90; Vent: direcció, calma, SW., E.; velocitat (m. per segon), 0, 2, 3; Estat del cel: quasi serè, serè, nuvolós; Classe de núvols: Ci, O, St. St. Cu.; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 15.5; mínima, 7.4; Id. arran de terra, 5.6; Oscil·lació termomètrica, 8.1; Temperatura mitjana, 11.5; Recorregut del vent en igual període, 76 km.

JOIES VERITABLE OCASIO

per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

Grandiós per la seva gran animació i distingit per la seva selecta concurrència, va resultar el ball que el Centre de Lleida i ses Comarques va celebrar dimarts de Carnestoltes al teatre Català Romea; i alhora foren innombrables les senyoretes que es varen presentar amb disfresses de bon gust i originalitat i lluint d'altres uns bonics mantons de Manila.

Va resultar un conjunt sorprenent en el seu aspecte. Continuament hi hagué una gran alegria i unes renyides batalles de confeti i serpentines que van deixar la sala completament coberta de papers.

El Jurat, presidit pel president de la Societat, senyor Verni, va sentir molt no poder disposar d'un més crescut nombre de premis per atorgar a les nombroses disfresses que per llur elegància i bon gust ho mereixien. S'hagué de concretar al següent fall:

Primer premi: "Primavera", senyoreta Empar Ramos.

Segon premi: "Dama Lluis XV", senyoreta Mercè Gruitent.

Tercer premi: "Segon Imperi", senyoreta Montserrat Verni.

Quart premi: "Cistella de Flors", Maria Olalla.

Cinquè premi: "Gallinaire Mexicana", senyoreta Pepeta Vesteiro.

Accèsit: "Poupé de Saló", senyoreta Neus Josa.

Accèsit: "Camperola de Salamanca", Paquita Salvador.

Accèsit: "Maria Stuart", senyoreta Pilar Bilbao.

Com a notables disfresses, seguien en ordre de gràcia i originalitat:

"Quimeta Maca", senyoreta Dolors Bofill.

"Exposició", senyoreta Lola Rof.

"Tocador Lluis XV", senyoreta Maria Sòrer.

"Madame Buterfly", senyoreta Santaeulàlia.

El ball fou amenitzat per l'orquestrina "Texas", notablement augmentada, i la Casa Perfums París va obsequiar totes les senyoretes amb el selecte perfum "Le Narcise Bleu" "Mury".

Els representants de la premsa foren obsequiats, durant el descans, amb un esplèndit lonx.

A la Societat Bon Humor, situada al carrer d'Arenys, el soci Sebastià Terrones es presentà al conserge per tal de cobrar-li una quantitat que li devia.

El conserge, anomenat Rafel Molina, digué que no podia pagar-la-hi per no haver liquidat els comptes dels balls del passat Carnaval.

Ambdós discutiren i el Terrones es va treure una pistola amb la qual disparà contra el conserge i li causà ferides de pronòstic reservat.

Per lesions, disparar i tinença il·lícita d'arma, el Terrones fou posat a disposició del jutjat del Nord.

COL·LECCIONISTES I AMATEURS

d'objectes d'art antic i modern

vi'l feu la casa

MOYSEION

Carrer dels Arcs, núm. 6, entresol

Com ja havíem anunciat, demà diumenge, dia 9, s'efectuarà el banquet vegetarià organitzat per la revista "Pentalfa", a dos quarts de dues de la tarda, al carrer de Salmeron, 25 i 27, Bar Monumental, i a dos quarts de cinc de la tarda, tindrà lloc la festa literària naturista, en la qual prendran part diversos propagandistes coneguts.

Les invitacions, a M. Sierra, Rambla dels Estudis, 8 (portería), de nou a 1.

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció Permanent de Religió i Culte. — Diumenge, dia 9, a les vuit, missa de comunió amb cants reglamentaris de la Confraria de Nostra Dona de Montserrat.

Secció Permanent d'Educació i Instrucció. — Diumenge, a les cinc de la tarda, rifa de figurins; a un quart de sis, conversa instructiva.

Secció Permanent de Relació i Treball. — Fem avinent a totes les senyoretes taquígrafes que vulguin prendre part en el segon assaig per al concurs de velocitat, que aquest tindrà lloc demà, diumenge, a les deu del matí. Sense les dites proves no serà possible prendre part en el concurs definitiu en el mes de juny. Així mateix preguem de no mancar a la conferència mensual per a taquígrafes que tindrà lloc avui, dissabte, a les vuit del vespre. A totes les senyoretes que desitgin collocar-se de dependentes d'escriptori els és indispensable abans fer les proves eliminatòries; sense aquest requisit serà impossible la inscripció. Cal també el dit examen per a les senyoretes que vulguin inscriure's per a caixeres. (Aquest examen serà a les cinc en punt d'avui, dissabte.)

Secció Permanent d'Economia i Proveïments. — Llista de la setmana. Dilluns, crème Valiminé i ous Meyorbeer; dimarts, "Quenelles" de peix a la Normanda; dimecres, "Suprème de volaille a la Polignac"; dijous, carxofes a la Montesorel i patates Gilberte; divendres, tartaletes a la "Dieppoise"; dissabte, pomes a la Dauphine. Classes de la tarda: dimecres, "Vol-au-vent Nantesa i Carlota Napolitana; dissabte, ous portuguesa i bunyols de l'Empordà.

Menjador econòmic (exclusivament femení). Obert tots els dies d'una a tres. Preus dels dinars, a diari, 3 pessetes; per abonament setmanal, 2'50 pessetes; i per abonament mensual, 2.

Secció Permanent d'Organització i Propaganda. — Diumenge, dia 9, a les sis de la tarda, conferència amb projeccions a càrrec del Centre Excursionista de Catalunya. N'Antoni Gallardo dissertarà sobre "Records de la Barcelona antiga desapareguts amb la reforma".

Es fa avinent a les associades de l'Institut que aquelles que vulguin prendre part en la sessió de balleta regionals que ha de celebrar-se el dia 11 de maig, hauran d'inscriure's a l'oficina de Seccions Permanents. La inscripció es tancarà el dia 15 del corrent, a les vuit del vespre.

Secció Permanent d'Esports i Excursions. — Diumenge, dia 9, a les dotze del matí, reunió preparatòria per a l'excursió al Cerdà (Centelles).

Secció Permanent de Cerimonial i Festes. — Diumenge, a dos quarts de deu del matí, assaig de dances catalanes, únicament per a les senyoretes inscrites.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit:

ACTUACIO DEL GRAN SAGUER

GUILLERMO

La societat choral Petit Escarpinolí celebrarà avui, dissabte, a les deu de la vetlla, a l'estatge de l'Ateneu Radical (Cabanyes, 33-35) el seu benefici oficial amb una vetllada teatral i concert per la massa choral dirigida pel seu mestre Ramon Perelló. Finalitzarà la festa amb un lluit ball de societat amenitzat per l'orquestrina Sànchez.

La Junta d'aquesta Societat té l'honor de dedicar aquesta festa a la penya Rosella Catalana de la mateixa entitat.

La Direcció de l'Hotel Orient ha organitzat, a petició de nombroses famílies, un ball de Pinyata per a avui nit, a les 10 i mitja, que promet veure's molt concorregut. Queden invitats tots els asidus concurrents al dit saló.

El Casal Català (Tapineria, 33, principal) ha organitzat per a avui, dissabte, el segon i últim ball de Carnestoltes, al qual queden invitats tots els lleidatans i famílies residents a Barcelona.

L'escombriaire Ramon Sala Benito, de 19 anys, que treballava a compte de Pere Rafel, es produí una ferida a l'avantbraç dret en tallar-se amb un vidre.

Fou assistit al dispensari del districte sisè.

Al carrer d'Almogàvers, cantonada al d'Igualtat, el camió núm. 40471, propietat de Jaume Villavista, atropellà Enric Xargay Llovera, de 24 anys, casat, domiciliat al carrer de la Cadena, 15, primer, segona.

Fou auxiliat a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, on li apreciaren fractura complicada de la tíbia i peroné drets, commoció visceral i diverses contusions de pronòstic greu.

El lesionat, després de la cura d'urgència, fou traslladat amb el cotxe de l'Ambulància municipal a la Vila de Salut L'Aliança.

El xofer del camió que causà l'atropell es féu escàpol, abandonant el vehicle.

Un automòbil guiat pel seu propietari Angel Puche, que passava pel carrer de Sans, atropellà el nen de set anys Miquel Puig Sànchez, qui fou auxiliat al dispensari d'Hostafrancs, on li apreciaren diverses erosions i commoció visceral, de pronòstic reservat.

Francesc Juan Giménez, de 29 anys, que treballava a les obres del Port Franc, a Sant Adrià, es produí diverses ferides als dits en ésser-li agafada la mà per una vagoneta.

Fou assistit a la casa de socors de Santa Caterina. El seu estat fou qualificat de pronòstic reservat.

Concert de la Banda Municipal per a demà, a Belles Arts

La Banda Municipal donarà el seu sisè concert simfònic popular al Palau de Belles Arts, demà, diumenge, dia 9 del corrent, a un quart de dotze del matí. Executarà el següent programa:

I

"Simfonia núm. 5" (Nou món), Dvorak.

II

"Coral variat de la cantata 140", Bach.

"Dansa macabra", poema simfònic, Saint-Saens.

"Reverie", clarinet sol senyor Nori, Lamote de Grignon.

"La processó de Sant Bartomeu", sardana Catalá.

"Els Mestres Cantaires", fragments del tercer acte, Wagner.

Aprofiteu avui...

MINERVA convida sempre els seus clients a què facin comparacions dels seus preus amb qualsevol altre preu. Això vol dir que MINERVA no procedeix enganyosament en les relacions amb els seus clients.

Parlem sols de preus, perquè de qualitat no cal parlar-ne. Existeix una qualitat d'excepció, la qualitat del privilegi. La de la MARCA MINERVA, que ningú discuteix, perquè és incomparable.

Els nostres preus són com la qualitat de les nostres sabates. Fora de competències i de dubtes, per llur extremada baratura.

Ara són

Preus sensacionals

Aprofiteu aquests extraordinaris

descomptes

del

20 % en els models de senyora i nen i

descomptes

del

10 % en els models de senyor.

CALCATS Minerva S.A.

Via Laietana, 30-Pelayo, 1'-Rambla d'Estudis, 4

Salmerón, 71-Colom, 2 (entrada P. Reial) Escudellers, 6

T. S. F.

Programes per a avui

UNIO RADIO BARCELONA

349 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les rutes aèries.

13'00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El sextet Ràdio alternarà amb discos selectes: "El carro de la alegría" (rondalla), Campinya i Corral; "En revant au ball" (vals), T. A. Brunetti; "I am yours" (xarleston), L. M. Roders Guimet; "Los faroles" (dansa dels camerans), J. Guerraro; "L'aplec de la Cisa" (sardana), G. Maristany.

Informació teatral i cinematogràfica

"La guitarra" (selecció), Fuentes i Navarro; "Melodia", P. Valls; "Mallorca" (barcarola), I. Albéniz; "Le Roi d'Is" (selecció), E. Lalo; "Harry Wills" (black bottom), J. Demon; "Si pasas por Zaragoza" (pas doble), L. Tàpia i E. Bregel.

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

15'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

"Rosales" (marxa espanyola), R. Tubau Fernández, Trio Ibèria; "Madre, cómprame un negro" (xarleston), Villajos Bolaños i Jofre, per Célia Gámez; "Vallescas" (xotis), P. Ribalta; "Rosín!" (vals cançó), R. Mayoral, Trio Ibèria; "Nere etorrera", per J. de Gaviria; "A southait" (one-step), S. Dotres Foxs, Trio Ibèria.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de la Borsa.

El Trio Ibèria interpretarà: "Ranchito mío" (pericon), Arom; "Nocturna mexicana" (dansa), P. Moltó; "Pensant a Schumann", E. Fuster.

Notcies de premsa.

"La Mascota" (selecció), Audran; "Ausencias" (pas doble), R. Puig Hernández.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Obertura de l'estació.

Idiomes

Curs elemental d'alemany, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec del professor Herrn Lluis Schepelmann.

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

Informació agrícola

de la Borsa Oficial de Comerç de Barcelona. Cotitzacions dels mercats agrícoles i ramaders.

21'05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Viva Hungria" (marxa), C. Linka; "Rigoletto" (selecció), G. Verdi; "Chagrin d'amour" (vals), F. Costers; "La boda de Luis Alonso" (intermedi), J. Giménez; "Dansa macabra", C. Saint-Saens; "Idomeneus" (obertura), W. A. Mozart.

22'00: Notícies de premsa.

Informació d'actualitat referent l'Exposició de Barcelona.

22'05: El radioteatre des de Madrid. Unió Ràdio E A J 7. Selecció de la sarsuela que s'anunciarà.

UNIO RADIO CATALANA

268 m.

10'00? Obertura de l'estació.

Cotitzacions del Borsí de la tarda.

Audició de discos escollits.

Als intermedis: Notícies de premsa.

20'30: Tancament de l'estació.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO (EAR-157) amb onda de 45 metres

Cada dilluns, dimecres i divendres, no festius, de 21'30 h. a 22'30 h., en fonia, noticiari de l'Associació.

MAXIMA CALITAT

Ràdio Vivomir

Corts, 620 (davant Coliseum)

Aquest número ha passat per la censura governativa

LA MILLOR

: TUBERIA :

CURALITA

Per a conduccions a pressió

LA POLITICA

Adhesions al manifest d'Acció Catalana

Ignasi Dalmau i Puig de la Bellacasa.
Tomàs F. Bosch, de Sant Feliu de Codines.
Josep M.ª Montull i Tembleque.
Josep Catasús Colomer.
P. Soteres i Gibert.
Feliu Lozina Vidiella.
Pau Muñoz Castanyar, de Sant Cugat del Vallès.
Josep Torrents Gros.
Dòctor Remigi Joncar, de Comelles.
Josep M.ª Sans Vallès.
Pere Riber Campins.
Jaume Ribera Reguant, de Súria.
Manuel Gispert Figuerola.
Josep M.ª Vilaseca i Vila.
Ricard Vives.
Doctor Sixte Cambra Alberti.
Juli Soler de Trinxeria.

La revisió de valors personals (morals i polítics)

La immensa majoria dels nostres conciutadans parlen de definir i apurar les responsabilitats en què han incorregut els homes que han administrat els béns de la ciutat i de la província (sic) durant el temps del règim que acaba de caure: per la nova part, hi aportarà la meva més cordial adhesió.

Indubtablement, de l'inventari-balanç de la situació, formalitzat un cop caigut el règim dictatorial i de la subsegüent rendició de comptes, es produiran les responsabilitats nascudes dels fets, responsabilitats que hauran de caure sobre les persones culpables d'aquests, ja per concussió, ja per malversament o prodigalitat dels sagrats béns del comú, ja per ipèpcia en l'exercici del seu càrrec.

La revisió de les valors morals de les persones culpables de tals fets es produirà automàticament.

¿Però n'hi ha prou amb aquesta revisió? No. Un cop restablerta la normalitat, es reorganitzaran partits vells i se'n crearan de nous. Caldrà, doncs, fer una justa revisió de les valors morals i polítiques de les persones que vulguin entrar en les files dels uns i dels altres partits, i sobretot de les que vulguin assolir càrrecs de representació popular.

S'hauran de revisar, doncs, les valors de tots els individus que hagin cooperat o collaborat en la vida i marxa del règim caigut.

Uns hi collaboraren o hi cooperaren per cobejança, altres per ambició, altres per odi a alguns dels seus conciutadans i fins alguns per odi a les institucions de la nostra terra. I les seves valors han d'ésser revisades, tant si la seva collaboració fou activa i visible com si fou amagada i passiva.

Tots ells hauran contribuït als actes de concussió i malversament dels nostres béns; però el que és pitjor, hauran contribuït, més o menys descaradament, a la persecució, empresonament i afusellament de dignes conciutadans nostres, a la persecució de la nostra parla, al rebregament de la nostra bandera... No són dignes, doncs, que el seu nom consti en la llista dels partits d'homes honorables, i molt menys pretendre actuar de representants del poble.

Alguns n'hi haurà que pretendran haver obrat de bona fe, per ignorància, o mitjançant engany o coacció; aquests no són dignes tampoc, per ipèpcia política o covardia.

Després de la revisió, arreconemlos, perdonem-los si ens sentim magnànims, però no oblidem que tals persones són indignes i incapaces de poder actuar al nostre costat en defensa dels interessos morals i materials de la nostra terra.

Trinitat Monegal Nogués

Homes

EL GENERAL LOPEZ OCHOA

De Juan Rosell, a "Las Noticias"; sota el títol "Una entrevista con el general López Ochoa. El regreso del hombre que más persiguió la Dictadura":

"Recién llegado a Barcelona y trémulos aún sus labios del "¡Señores, viva la libertad!" que diera al descender del tren en la estación de Francia, el general extrema su amabilidad hasta, habiéndole pedido yo tan sólo unos minutos, prolongar la audiencia casi dos horas. ¿El cansancio del viaje? ¿La emoción de pisar de nuevo y sin temor de rejas el suelo barcelonés, abandonado un día en forma rocambolesca? Olvidado, todo olvidado a causa de las cosas que en tropel salen... y que hay que decirlas para que todos las sepan.

—Su evasión, mi general, su evasión de Barcelona... Cuéntemela, para que se conozcan sus detalles de una vez—había dicho yo, entrando en materia.

—Escapé, pura y simplemente por un olvido que tuvo el coronel de la guardia civil que vino a prenderme. Se había decretado mi encarcelamiento. Con la orden en la mano, adentróse el antedicho jefe por mi casa. Yo, que estaba acostado, levantéme y en pijama le recibí en mi despacho. Leída la orden, dije: "Bien, dentro de cinco minutos estoy en disposición de seguirle a usted. Con su permiso voy a vestirme, coronel." Y salí. A los diez minutos estaba yo a más de seis quilómetros de mi casa. El coronel seguía en el despacho... Pero si llega a pedirme palabra de honor de no marcharme, allí me hubiera tenido...

Y para convencerme del todo añade:

—Mire, cuando, a petición de Primo de Rivera, fuí expulsado de Francia, debía tomar el tren a las nueve de la noche. A las cuatro, me detenía la policía francesa en un restaurant de la plaza de la Rejública. A las cinco, yo le decía al comisario jefe del servicio de extranjeros en París: "Puede usted dejarme ir solo a cerrar las maletas. Volveré; empeño en ello mi palabra de honor..." Volví, naturalmente. Y a media noche, en Feignies, frontera franco-belga, le entregaba yo al policía francés la "carte d'identité".

—Menos mal que en Bélgica—prosigue el general—el trato fué distinto. El gobierno belga es de los que no aceptan indicaciones en sentido político del extranjero. Una noche, habiéndome visto vigilado por un grupo sospechoso de españoles, el jefe de la policía de Bruselas me dijo sencillamente: "Déme usted sus nombres y les hago salir hoy mismo del país." ¡Una tierra, le digo a usted, donde la libertad no es una palabra vana!

—Pero ¿por qué, mi general, la dictadura le perseguía a usted estando lejos? ¿Por qué se la hizo expulsar de Francia?

—Por despecho. Cuando Sánchez Guerra se rpesentó en Valencia yo llegué en secreto a Barcelona. Fracasó el intento y pasé de nuevo la frontera... Pero, habiendo sabido en Madrid mi vuelta a España, Primo de Rivera no halló más desahogo que el pedir diplomáticamente mi expulsión del territorio francés.

El rostro increíblemente juvenil del general, animase con una sonrisa. Y continúa:

—Usted debe saber lo que duelen en el extranjero ciertas cosas. Mi carrera rota (1), mi expatriamiento forzoso, mi vida solitaria y errante no me dolían tanto como ver el nombre de España, y por la causa que ló pronunciaban, en ciertas bocas extranjeras. Y más de una vez, al preguntarme la policía francesa: "¿Vous etes général espagnol?", me dieron ganas de decir: ¡No, no y no!

Oriento la conversación en otro sentido.

—¿Y ahora, mi general, qué?

—¿Qué? Pues no sé. Mi situación depende de... ¡Adivínelo si puede!

—Mi general, reconózcame incapaz...

—Pues depende... de las próximas Cortes. ¿Se sonríe usted? Yo también, pero qué le vamos a hacer.

—Mas eso de las Cortes...

—Va usted a saber a santo de qué salen a relucir. De mí, del general López Ochoa, del Excelentísimo Señor que soy, por mis entorchados y por poseer la Gran Cruz del Mérito militar y la Cruz de San Hermenegildo, la dictadura de Primo de Rivera hizo un "tal" López Ochoa y Portuondo (Eduardo), para hablar en la terminología usual en los papeles de la Justicia... Pues bien, yo no me resigno a esto; yo quiero estar donde debo y a tal fin recurrí al Supremo, ante el cual defendió mi causa el insigne Augusto Barcia. Una disposición que declaraba al Supremo incompetente, hizo inútiles mi empeño y el esfuerzo de mi ilustre defensor... Mas como el derecho me asiste, no he dado mi brazo a torcer y por conducto de Barcia me he dirigido al gobierno actual. Y este es el que ha contestado que "sólo las futuras Cortes han de decidir sobre mi caso". Ya está usted, pues, enterado...

Calla mi interlocutor. En su rostro no hay tristeza; sólo hay un reflejo ardiente de voluntad tenaz, de resolución y de energía.

De pronto, rompe el silencio:

¿Por qué me ha hecho usted hablar tanto de mí? Es España, su situación presente, su rumbo futuro lo que interesa: no yo...

Sin contestar, examino otra vez el austero cuarto; miro el traje del general, sus zapatos, su equipaje.

Véome forzado a levantarme, a despedirme. La emoción puede conmigo. ¿Logrará ese hombre de tan magnífico temple ser de nuevo lo que merece, porque lo ha ganado con su bravura militar y con su amor a la libertad? ¿Será? ¿No será? Nuevo Hamlet de la España nueva, interroga el porvenir...

¿Sonreís, como yo antes, lectores? Oídme. En la sección de contribuciones de la Diputación provincial de Barcelona, ha trabajado más de un año, una mecanógrafa a la que sus compañeras llamaban cariñosamente María Luisa. Vivía sola; su marido, sin recursos, estaba en el extranjero...

Era la joven esposa del Excelentísimo e Ilustrísimo Señor Don Eduardo López Ochoa y Portuondo, que sería este año teniente general, de no haber dado, cierto día, en pensar en la libertad.

(1) El general López Ochoa tiene actualmente 52 años de edad; era ya general de brigada a los 40 años y se ha batido en Marruecos, con alternativas, desde capitán a coronel.

ANGEL PESTANYA

De Manuel Brunet, a "Mirador": "Dintre unes quantes anys, quan arribi la història del martirologi sindicalista barceloní, ens semblarà un somni que a principis del segle XX hagi pogut ésser perseguida una idea amb tant d'acarnissament. Encara que Espanya no ha resolt mai cap problema de llibertat, bé caldrà decantar-se, en aquest cas com en altres, a les exigències del temps. Arreu del món els patrons se sindiquen i formen grans Cartells internacionals. Els sindicats obrers han precedit els sindicats de patrons i aquestes associacions han contribuït a organitzar la producció.

Mentre l'Oficina Internacional del Treball, de Ginebra, presenta les xifres d'obrers sindicats de cada país com un exponent d'organització industrial i una garantia de pau, a Barcelona el nom sindicalisme ha estat fins ara com una detonació. I mentre hi ha entre nosaltres homes de l'extrema dreta que presenten el sindicalisme com un producte infernal, Pius XI, en un dels documents de condemnació de l'Acció Francesa, fa allusió a aquest furor antisindical que té per objecte, diu, el retorn a l'esclavitud.

Crec que la llibertat de premsa i el parlar amb franquesa, sense fer demagogia d'esquerra ni de dreta, podria contribuir a esborrar el cartell tendenciós que ens presenta l'obrer barceloní amb un gunivet a les dents i una bomba a cada mà. I si la campanya tendenciosa contra les organitzacions obreres continua, caldrà preguntar: A qui interessa? A qui aprofita? Caldrà demanar als patrons si encara es fan la illusió que ni l'Estat ni l'obrer han d'intervenir en la seva fàbrica. Es de creure que ara que la Dictadura ha intervingut, sovint d'una manera vexant i arbitrària, en les indústries, els patrons hauran perdut l'orgull individualista i hauran après de collaborar amb els obrers i l'Estat en l'organització del treball.

A títol d'informació, per si algú ho ignorava, el periodista es permetrà comunicar que, després d'una conversa amb Angel Pestanya, pot assegurar que el sindicalisme barceloní no ha mort. I quan dic sindicalisme, vull dir allò que feia tanta por: l'Unic. El senyor Esteve que no té cap mena de fe anirà observant que la Dictadura no ha mort cap idea. Després d'un hivern llarguíssim, tot torna a brotar: tots els arbres semblen més corpulents i tenen les arrels més fondes: El sindicalisme, el catalanisme, el republicanisme: tres idees de llibertat.

Si el senyor Esteve em digués que caldrà prendre precaucions, li respondria que la primera precaució que s'ha de prendre és no tractar els obrers sindicats com uns pàries. Això implica una moral i una tàctica que ha de consistir a no ignorar-los, no acorralar-los, i, sobretot, a no jugar-hi. Si davant d'uns sindicats obrers només sabem jugar a policies i a sometents, ens farem mal tots.

* * *

Contemplant el líder sindicalista, Angel Petanya, a la seva modesta cambra-dormitori i gabinet de treball del carrer de Sant Jeroni, tan freqüentat per la policia, he pensat en la situació d'aquest home que, sense l'aparatositat de tants altres, pot tenir una influència decisiva en la vida del nostre poble.

—La nostra organització—m'ha dit Pestanya—compta actualment a Barcelona amb cinquanta mil homes.

Us prego que mediteu un moment si hi ha a Barcelona cap persona que pugui alçar cinquanta mil homes.

El sindicalisme es reorganitza ràpidament. Durant la Dictadura han estat mantinguts els quadros, l'estructura de l'organització. Per això ara només compta amb cinquanta mil homes, xifra que aviat, se'm diu, serà triplicada. A la resta d'Espanya, la Confederació General de Treballadors només hi té deu mil associats. Durant la Dictadura la persecució va començar l'endemà de l'atemptat de la Riera Alta que va costar la vida al botxí, fet del qual els diaris no van poder donar-ne compte.

Creu Pestanya que la feina de reorganització serà ràpida perquè la moral de la gent és excel·lent. Les dues reunions de diumenge han estat molt concorregudes—diu Pestanya—i si ens hagués estat possible anunciar-les, els dos locals haurien estat insuficients.

—Sí, sí. Les hem fetes amb permís del governador.

Hem parlat extensament de la situació política.

—El que més ens ha preocupat aquests dies — diu Pestanya — són certes reunions que han estat interpretades com un intent d'establir una segona dictadura.

Senzillament, ens han preocupat perquè, si podem, ens oposarem que tot allò torni. Es un propòsit decidit.

—¿I per què no vàreu oposar-vos al cop d'Estat de l'any 23? Llavors teníeu més força que ara.

—Estàvem desmoralitzats per la fatiga d'una lluita. Hi havia, a més, el factor sorpresa. Ningú no creia que tornés l'època dels "pronunciamientos". No teníem experiència. Ara no ens deixarem sorprendre.

Els sindicats no faran política perquè dintre aquesta gran massa hi ha tots els matisos imaginables i seria impossible de conciliar-los. Però quan els que manen se surtin de la llei—m'ha vingut a dir Pestanya—, els sindicats intentaran defensar-se com ho farien els partits si podien. Els sindicats no volen la violència. La història de les violències de l'altre període demostraria que els sindicats varen ésser provocats.

—La tàctica de provocació—diu—Pestanya—ha de cessar. Es la cosa que més ens exaspera. Ara mateix, amic nostre, Angel Bueno, ha estat víctima d'una emboscada d'estil antic. El fet va ocórrer poc després de la caiguda de la Dictadura quan a Barcelona gairebé no hi havia autoritat i començaven d'agitar-se elements estranys. Mentre Angel Bueno era al treball va presentar-se un home a can Bueno dient que era recader de Mataró. El suposat recader va deixar un paquet. Al cap d'una estona arribava la policia, feia un escorcoll i trobava de seguida el paquet de Mataró. El paquet contenia dues bombes. Moments després la policia detenia Bueno al taller on treballa. Tothom que coneguí Angel Bueno somriurà en sentir contar que Bueno guardava dues bombes. Certament, Bueno és comunista, però això, com dieu vós, no té més importància que ésser inscrit a la confraria del Roser. El comunista Bueno és un enemic convençut del terrorisme. Tothom ho sap, com tothom sap que és incapaç de manejar, no una bomba, sinó un sendill revòlver. Si li deien que hi ha una bomba en un local, fugiria tan de pressa, que probablement es trencaria una cama. Bueno és un excel·lent polemista, però no un home d'armes. Digueu això perquè és l'estricta veritat i contribuireu a una obra de justícia. L'afer—tendència d'explosius—ha passat al jutjat militar. Us he citat aquest fet perquè és característic d'un procediment ja massa vell que exaspera la gent. La repetició i multiplicació d'aquesta mena de fets tornaria a fer reviure la idea que és impossible viure dintre la legalitat.

Continuem parlant de política. Fa constar que els obrers, que abans potser eren indiferents a la idea de República, s'interessen avui per aquesta forma de règim. Ens hem convençut—diu—que l'esforç per a la conservació del règim actual és causa de masses pertorbacions.

—I Lerroux?

—Està molt gastat i és un fet innegable que els joves se n'aparten.

Troba molt hàbil i admirable la posició de Sánchez Guerra des del punt de vista personal d'aquest senyor. Però ni ara, ni a València, ha obra com un cabdill. Ell sabrà per què. Però si jo—diu—m'hagués trobat al seu lloc, a València, i hagués tingut mig minut o uns segons de temps, en lloc de posar-me a disposició de la justícia, l'hauria aprofitat per fugir i reoganitzar la lluita.

—I el catalanisme?

—En interessa com una manifestació de llibertat. I fixeu-vos que la nostra organització és per principi federativa. El separatisme és una manifestació de protesta, com la nostra, contra l'absolutisme del poder central.

—Us interessen la República i el catalanisme, però no fareu gens de política?

—No podem. No obstant, estendrem el nostre camp d'acció cap a unes activitats que no se surten de la nostra incumbència. Per exemple: farem tot el possible per a obtenir l'ensenyament gratuït. Un home que guanyi vuit pessetes no pot portar els fills a cap col·legi perquè les despeses desnivellen massa el seu pressupost. Davant d'aquesta impossibilitat s'arronça d'espatlles i renuncia a la instrucció dels fills. Intervindrem també en les qüestions d'higiene, com piscies, banys, etc. I sobretot ens preocuparem seriosement del problema dels pisos i dels lloguers.

Una conversa amb Pestanya fa una excel·lent impressió. Diu el que vol dir i només el que vol dir.

El líder sindicalista es conserva admirablement. Als polsos apunten uns quants cabells blancs, tres o quatre comptats. No obstant, els quaranta dos anys es veuen en aquella cara de mística macerada pel sofriment i per més de sis anys de presó. Pestanya sembla un frare que hagi baixat d'un quadro de Zurbaran.

Un armari llibreria i dues taules escriptori, una d'elles adossada a la finestra, omplen l'habitació. Al fons una cortina amaga un llit.

Abans d'anar-me'n contemplo un quadro penjat sobre una de les taules escriptori: Es una tricromia titulada "Montjuïc". Va ésser editada per "L'Eveil", de Ginebra, i "Tierra y Libertad". La silueta negra de la muntanya i el castell destaca sobre un cel vermell i tempestuós. A l'esquerra de l'espectador hi ha un capellà amb pitet, com un capellà francès, amb un punyal que regalima sang. A l'altra banda una mare i filla contemplen una renglera de cadàvers. Prop del primer cadàver hi ha un llibre que diu "Escuela Moderna". Al fons, sobre la mar, la llibertat, completament nua, avença amb els braços estesos i un tros de cadena a cada mà. A dalt, a l'angle esquerra, hi ha el retrat d'En Ferrer i Guàrdia.

Diu Pestanya que un policia volia trencar aquest quadro, però que durant tots els escorcolls ha estat respectat."

JOAN CASANOVES I "HOJAS LIBRES"

Retallem de "La República", setmanari que dirigeix Angel Samblancat:

"Hojas libres. — Seríamos unos ingratos si no tributáramos un homenaje, si no dedicáramos por lo menos un recuerdo a "Hojas Libres", el pequeño gran periódico de nuestros emigrados que se publicaba en la frontera y que tan valientemente defendió el honor y las libertades de España al otro lado de los Pirineos.

Todos los redactores de "Hojas Libres". —Unamuno, Ortega Gasset y Juan Casanovas— estan en España ya.

A Unamuno se le ha demostrado de sobra lo que aquí se le quiere.

De probarselo a Ortega ya se encargarán en Madrid.

Pero ¿y Casanovas? ¿A Casanovas no es Barcelona la que le ha de significar su agradecimiento y su afecto?

Casanovas, como Unamuno y como Ortega, ha colaborado asiduamente en "Hojas Libres". Era el que en la revista trataba las cosas de Cataluña y llevaba allí nuestra voz.

rica.

"Hojas Libres" era la conciencia de España en Europa y en Amé-

Sus redactores escribían en el periódico gratis y poniendo dinero de su bolsillo encima.

Todos hubieron de vivir en el destierro como pudieron, de mala manera, sufriendo privaciones materiales y la vigilancia de la policía, cuando no la persecución del gobierno francés.

En suma, habrían de ser ahora los verdaderos héroes de la fiesta que todos los amigos de la libertad celebramos hoy en España.

A Unamuno no se le olvida. Pero a Eduardo Ortega Gasset y a Juan Casanovas ¿no los postergamos, no se les ha preterido más de lo justo?

A Casanovas aquí le debemos un desagravio. A ver, amigos. ¿Qué hacemos para premiarle su abnegación, para manifestarle nuestro cariño a este campeón de la libertad?"

Hores

AQUESTA ÉS L'HORA DE LES ESQUERRES

De Marcelli Domingo a "El Liberal", de Madrid:

"En horas de esperanza, la máxima responsabilidad pesa sobre quien representa una esperanza mayor. ¿Pueden ser una esperanza para España las huestes que capitanea Bugallal? ¿Pueden convertirse en esperanza el conde de Romanones o el marqués de Albucemas? ¿Pueden elevarse a la categoría de esperanza los hombres que hayan mantenido o aboguen por un régimen dictatorial? Como en toda la Europa de nuestros días—una Europa que ha de recuperar o superar su jerarquía civilizadora—, la esperanza en España se fija en las izquierdas. En las izquierdas, por consiguiente, prende la más fuerte responsabilidad de la política española contemporánea. No son para las izquierdas, pues, estas horas, horas de alborozo o alboroto, de griterío o de desmán, de frivolidad o de negocijo, de arbolar cualquier bandera o apadrinar cualquier turba, de consumir sus fuerzas o desviarlas; son horas en que el destino de un pueblo pasa por ellas y ha de recogerlas, interpretarlas y servirlas con la unción y la firmeza de quien adquiere conciencia de su representación histórica.

Para que las izquierdas conviertan su deber en poder y su poder en obra, han de acreditarse ante la opinión con los atributos siguientes: unidad, orden, disciplina y capacidad. Unidad. Las izquierdas no están integradas por un solo organismo. Las integran multitud de ellos: federales, radicales socialistas, radicales, acción republicana, republicanos catalanes, socialistas, sindicalistas... Es imperativo que todos estos organismos se coordinen, constituyendo uno solo sobre la base y el imperio de un programa mínimo. Este programa mínimo no implicará fusión, ni dispersión, ni confusión: implicará posibilidad de coincidencia y eficacia. Cada organismo mantendrá y purificará su personalidad característica; cada organismo captará prosélitos para su significación especial; pero todos los organismos, sensibles a una misma responsabilidad y atentos a una misma acción, constituirán una unidad combativa. República y Parlamento puede ser, a nuestro juicio, el programa mínimo de esta coordinación. República y Parlamento puede ser, a nuestro juicio, el programa mínimo de esta coordinación. República y Parlamento fué el programa de las izquierdas francesas en 1870; lo fué igualmente el de los antimonárquicos alemanes de 1918. Un programa mínimo más extenso, dificultaría o imposibilitaría la coordinación; un programa mínimo más reducido sería a base de una claudicación. Sin Parlamento, porque podría convertirse la República en dictadura; sin República, porque el Parlamento podría seguir siendo lo que ha sido con la Monarquía.

Orden. Siempre han sido partidos de orden las izquierdas. Abogar por que todo Poder, el más alto y el más bajo, tenga un origen legítimo, es orden; exigir que todo Poder se desenvuelva dentro de la ley, es orden; imponer que cada institución ocupe su puesto—el clero en la iglesia y sólo en la iglesia; el Ejército en el cuartel y sólo en el cuartel; el ciudadano en la amplitud de la vida pública, constituyendo y controlando todos los poderes, el Poder civil, soberano—, es orden; procurar que los hombres, en la plenitud de los derechos, y las cosa, no esclavizando a los hombres, sino siendo administradas por ellos, produzcan el máximo rendimiento, es orden; cuidar siempre que el Estado no envilezca, ni rebaje, ni disminuya, ni evite el desenvolvimiento de la nación, es orden; apoyar el Poder, no en la disciplina sin pasión, sino en la disciplinada apasionada; no en la fuerza, sino en la opinión, es orden. Orden en estas horas, es más. Es, en las izquierdas, dar la garantía de que este orden por que abogan pueden ser ellas, y pueden serlo, por su unidad, su disciplina y su capacidad. El prestigio de las izquierdas en estas horas ha de sostenerse no en la posibilidad de producir el tumulto, sino de evitarlo; no en su empuje para ser una oposición, sino en crédito para constituir un Gobierno; no en elevarse a ser un peligro, sino en encarnar la mayor garantía de seguridad.

Disciplina. Disciplina equivale a sujetarse a una norma y un ritmo. La norma son leyes de táctica que no deben ser rebasadas por nadie. Son medidas que han de ser cumplidas inexorablemente. Si un grupo o una persona las conculca, han de ser inflexiblemente exonerados. La norma puede ser, por ejemplo, no ocupar cargos públicos; nadie, por razones locales o conveniencias personales, podrá ocuparlos; la norma puede ser también no entregarse a desmanes que pueden provocar reacciones peligrosas o pueden constituir motivo de desprestigio; nadie en este caso podría justificarlos si los cometiera. El ritmo es la marcha en la acción. Nuestro tiempo no es de una dinámica lenta. Todo lo contrario. Es de una dinámica viva y activa. Ritmo de debates, pero también de soluciones; ritmo de meditación, pero también de obras; ritmo de contemplación, pero mucho más de creación. Sujetarse a este ritmo no es encadenarse, sino coordinar los esfuerzos; no es someterse en la despersonalización, sino elevarse a la colaboración de las distintas personalidades. Precipitar este ritmo con perturbaciones aisladas es tan duplicidade como disminuirlo con indisciplinadas pasividades.

Capacidad. El problema para la nación estriba en edificar su verdadero y suficiente. Estado. ¿Lo resuelven las oligarquías y el caciquismo anteriores a 1923? ¿Lo resuelve la dictadura? No. La nación ha de constituir otro instrumento para dotar al Estado de toda su autoridad. Este instrumento no son los báculos ni las bayonetas; son la preparación, la honestidad y la energía de sus estadistas. Estadistas de manos limpias y de inteligencia clara, de visión de los hechos y de aptitud para resolverlos, de ideales y no de egoísmos, de la jerarquía intelectual y moral de los Cavour y de los Gladstone, de los Salmerón y los Pi y Margall, de los Stresemann y los Herriot, de los Benes y los Massaryk; estadistas que no sean escépticos como Cánovas, ni descreídos como Sagasta, ni habilidosos como Romero Robledo, ni déspotas como Narváez, ni incompetentes como Azcárraga... Estadistas con conciencia plena de los problemas de su tiempo—el de la escuela y el de la industria, el de los impuestos y el de la Iglesia, el de los cambios y el de la justicia, el de los aranceles y el del sufragio—y con inteligencia y carácter para darles congruente resolución. El alinear y destacar los hombres con esta capacidad representará la mayor autoridad para las izquierdas.

Unidad, orden, disciplina y capacidad. Sin estos atributos, la hora que el destino ha deparado a las izquierdas pasará por encima de ellas, condenándolas a la esterilidad y al descrédito; con estos atributos, sentidos con emoción, mantenidos con fe y cumplidos con entusiasmo, esta hora fecunda y propicia será la de imposición de ellas y la de incorporación definitiva de España."

L'HORA DELS JAUMINS

En un article titulat "Nuestra hora", "El Correo Catalán" diu:

"Evidenciado que no puede prosperar en nuestra Patria un movimiento republicano por oponerse a ello el sentir de la mayoría de los españoles, por ser contrario a la orientación que en estos momentos tiene toda la política europea, y por representar entre nosotros la proclamación de la República la iniciación de un período de consecuencias imposibles de prever, réstanos fijar la solución que entendemos debe tener el momento caótico en que vivimos.

Concretando, pues, afirmamos:

Que España debe ser regida por una Monarquía, ya que solamente en la continuidad que ésta representa, pueden encontrar su normal desenvolvimiento todas las energías de la raza.

Que la Monarquía debe tener una organización federal, pues una de las causas del malestar político en que vivimos desde hace muchos años es no tener resuelta la estructuración del Estado, de acuerdo con las exigencias de nuestra constitución étnica y geográfica. Seis años de dictadura han pretendido borrar, sin ningún resultado, el sentido regionalista de muchas colectividades españolas, pero tan pronto han desaparecido las trabas que impedían la exteriorización de aquellos sentimientos (y se han manifestado éstos en forma hasta el presente muy comedida), han aparecido en algunos periódicos de Madrid informaciones y orientaciones reveladoras de que no se han extinguido pasados odios e incomprensiones.

Precisa resolver federativamente este problema para que España cierre este interminable período constituyente y, al hacerlo así, desaparezca este motivo de disensiones entre nosotros.

Que la Monarquía debe ser representativa y democrática, pues el mantenimiento de los sistemas de representación tradicionales no cabe hoy, sino, por el contrario, se completa y perfecciona con la aceptación e implantación de los métodos políticos más democráticos.

Que en el orden religioso debe informar a la Monarquía la afirmación y práctica de todas las enseñanzas de la Iglesia Católica, sin pretenderla dominar ni buscar en el reconocimiento de sus sacrosantos derechos la realización de ninguna maniobra política.

Que en el orden económico-social debe la Monarquía exigir a las clases acaudaladas el máximo esfuerzo para desgravar totalmente las clases humildes y lograr con su mejoramiento material la posibilidad de su completo perfeccionamiento moral.

Que debe respetar por encima de todo otro interés, el imperio de la Justicia y del Derecho que sólo lograrán la máxima eficiencia cuando los robustezca el respeto de los que más alto nivel social están ocupando.

Y finalmente,

Que la encarne y personifique quien por su historia, por sus condiciones personales, por su respeto a las tradiciones patrias, por su preparación y por su valor sea capaz de "facer derecho" en todo momento y contra todos.

Alfons XIII

L'"EVENING POST" SEN. FADARA

"L'"Evening Post", de New York, adverteix als suposats "revolucionaris" espanyols que el rei Alfons és la figura reial més volguda d'Amèrica, a excepció potser del príncep de Galles. "La seva política—continua dient l'"Evening Post"—ha estat sempre d'aproximació entre els Estats Units i Espanya. El poble nordamericà no rebrà mai bé cap campanya en contra seva."

LA SIMPATIA PEL REI

"Las Provincias", de València, escriu:

"Quisiéramos llamar la atención sobre estos nuevos síntomas de un hecho conocido: el prestigio de que goza en todo el mundo la persona de don Alfonso de Borbón. Es un prestigio que ha sabido ganar nuestro Monarca y que tiene sus raíces en el corazón de los pueblos. Quien haya observado en el extranjero este fenómeno, habrá advertido que en el respeto popular a don Alfonso XIII entran por mucho el afecto y la cordialidad. No es sólo el tributo, natural en las Sociedades cultas, a quien ocupa un Trono varias veces secular y rige los destinos de una gran nación: a él se añade el cariño que ha conquista el Rey con su conducta y la simpatía que despierta por su trato.

En el día de San Ildefonso recordaba en estas columnas uno de nuestros colaboradores el movimiento de entusiasmo irreprimible que produjo la aparición de Alfonso XIII en el cortejo fúnebre de Eduardo VII de Inglaterra, donde se contaban por docenas las personalidades de sangre real. No hay olvidado a nuestro Rey las ciudades extranjeras que visitó. Viena le recuerda; le recuerda París, donde no ha podido irse de la memoria del pueblo el "Vive la France!" que lanzó cuando el atentado, puesto serenamente de pie en el coche, uno de cuyos caballos yacía muerto por la explosión de la bomba. En la encuesta que últimamente hizo entre sus alumnos una Universidad yanqui para designar a las diez personalidades del mundo que entre ellos tenían mayor popularidad, fué elegido Alfonso XIII.

Es todo un arsenal de testimonios y recuerdos el que podríamos exhibir. Baste con lo dicho. Sólo los muy cortos de vista dejan de observar lo que representa para nuestro país, no sólo la institución monárquica, sino la persona del actual Rey. Las dotes personales del Monarca, su conocimiento del mundo y de los hombres, su experiencia política de treinta años de reinado, son un capital que posee España.

Esta es la consideración que desearíamos brindar a esos atolondrados revolucionarios de última hora que por lo visto piensan que se pueden mudar los regímenes y las personas que los encarnan con la misma facilidad con que se cambia un gobernador. El prestigio del Rey se mantiene firme, y más bien ha crecido en los últimos meses por su manera de resolver la crisis. Es necesario un conocimiento muy pobre de lo que pasa en España y de lo que pasa en el mundo, para no verlo así. Y mientras tanto, en el mundo se rinde a don Alfonso de Borbón los testimonios de simpatía que merece, y en España se advierte un extensísimo movimiento por la Monarquía y por el Rey, que brota de las mismas entrañas de la sociedad española."

Catalunya

UN GRAN AMOR PER SOBRE DE TOT

De la revista "Excursionisme", signat A. S.:

"L'excursionisme com a col·lectivitat ha d'estar allunyat de tota po-

partidista o fraccionària. Dins l'engleà de l'excursionisme hi cabtots els catalans sense distinció matisos o de tendències. Cadasperò, ha de respectar com a cosa pròpia el criteri del seu company. L'excursionisme és una gran gerquan i el que és necessari és que dia se senti més viu l'amor catalanívol entre els excursionistes. nostre deure és acoblar, establir ns lligams, afermar el sentiment solidaritat i bandejar tots aquells ctius de discòrdia que no ens porren a enlloc més que a l'enemisi a la disgregació. La nostra poha d'ésser aquesta: sentir-nos cada dia més units, més agermanats ns als altres, més compenetrats en tot. Que sigui un gran amor el que faci el miracle: l'amor a la terra, l'amor a les coses nostres, l'amor a nostres institucions, l'amor al nostre passat i al nostre esdevenir. Cal estimar les coses pròpies perquè un dia ho siguin, estar enens penetrats d'aquest sentiment i pensar-hi sempre. Cada pam de terra de Catalunya que trepitgem en nostres excursions ha estat regat generosament per la sang dels nostres. Cada pam de terra té la seva història gloriosa, moltes vegades ignorada o negligida. Cada pam de terra guarda gelosament el secret de la seva futura gesta.

Quantes civilitzacions, quantes lluites, quants esdeveniments no ha suportat aquesta terra nostra, i malgrat tot, s'ha aguantat ferma i es conserva nostra. Fer-nos-en dignes de la terra que trepitgem és el que cal fer-nos dignes de la història, projectar la història del futur amb mateix esperit heroic dels qui van fer gran la nostra pàtria. Per això tenim l'hora present. Cada hora té la seva exigència i aquesta també la Amics, cal un amor, una exalció que ens redimeixi. Fem-ho. Diguem aquí la nostra política: un gran amor a la terra amb tot el que això comporta de generositat i d'abnegació."

NO ES POT MATAR UN IDIOMA DES DE LA "GASETA"

D'"Acción", portaveu de la C. N. T.:

"Hace unos días que Domingo Guansé, en su sección nocturna de "La Nau", comentaba uno de los muchos desaciertos de la Dictadura: el que hace referencia a la prohibición de ostentar públicamente rótulos y anuncios en catalán.

Nosotros, aunque no somos catalanistas, consideramos acertadas las palabras de Guansé; sobre todo en lo que hace referencia a los programas de Teatro Catalán, que siempre nos ha parecido una ridiculez anunciar en castellano una función natural catalana. Primo quería matar el sentimiento catalán poniendo obstáculos a la propagación del idioma de Cataluña. Mala cosa y de resultados contrarios a lo por el ex dictador calculado. No se puede matar a un idioma desde la "Gaceta". Y además, ¿es un estorbo para la cultura que en Cataluña se hable el catalán, en Galicia el gallego y en Vasconia el vasco? Al contrario; hoy el catalán va siendo una fuente de cultura que para nada estorba a la lengua castellana. Así lo reconoció aquel gran castellano que se llamó Gómez de Baquero."

UNA OPINIO DE VALUA

Del senyor José Escofet, humanera que pontifica des de "La Voz" de Madrid, alternant amb la direcció de "La Vanguardia":

"Las normas ortográficas de don Pompeyo Fabra y toda la labor de los filólogos que colaboran con él se han impuesto por su espíritu conciliador y razonable. Antes se perseguía implacablemente toda palabra de origen castellano, substituyéndola con otra francesa o italiana, si no se encontraba su equivalente en el catalán más puro, y se importaban también de Francia y de Itália modalidades sintácticas refidas con la naturaleza de nuestro idioma. Bajo el dominio de la pasión, el neologismo era libre y la anarquía amenazaba con malograr el renacimiento literario.

Hoy es distinto. Se ha rebajado mucho el crédito concedido a la invención de los poetas, y la revisión filológica del idioma se encarga a personas competentes, que saben trabajar científicamente, con el conocimiento y la serenidad de verdaderos hombres de estudio. Estos, respetando en todo caso el catalán biológico, procuran aligerar el lenguaje literario de añadidos arcaicos y barbarismos pintorescos, en provecho de su claridad, y dejan a un lado los prejuicios que acumulabán estorbo para la fijación deseada.

ELS ANTICATALANS

De "La Rambla":

"A l'Ajuntament, dos homes de la situació passada es distingiren per la seva anticatalanitat: Ponsà i Barrie, els quals de no haver topat amb una certa resistència dels altres tinents d'alcalde, haurien convertit Barcelona en un poblet manxec o de la muntanya.

A la Diputació, el que tenia la fàbia contra totes les nostres coses era l'Arquer, que amb tot i la seva cara de bona persona amaga un odi concentrat, inexplicable, no pas a les coses d'un determinat color politic, sinó a tot el que put a català. Això semblà tant més inexplicable quan ell és nasqut ací, els seus negocis són ací i quan parla el castellà cal apretar a córrer perquè ho fa més malament que l'ex-regidor governatiu Agustí, que fins podia passar-se entrada per anar a sentir-li un discurs com en el Consistori del senyor Rosselló.

Ultimament dimarts Arxelio de Ar-quer clamà cent vegades perquè fos tret el bust d'En Prat de la Riba del lloc que ocupa. Un dia el seu president, tan aficionat a les pesetes, exclamà: "Hay cosas que sólo Dios puede tocarlas..."

Ningú no va entendre bé bé el significat d'aquelles paraules, però l'endemà era canviada la làpida per una en castellà, i al cap de poc una gran planta meravella disfressava amb el seu fullam el bust del Primer president de la Mancomunitat.

Amb tot, l'Arquer va jurar que mai més passaria per davant del bust, i, en efecte, un ordenança havia d'anar a obrir la porta per la presidència o la secretaria cada vegada que aquell senyor anava a la casa.

La policia

EL GENERAL MOLA A BARCELONA

El director general de Seguretat, general Mola, estigué a la Jefatura de Policía, on li foren presentats els comissaris i cap de brigada, els inspectors i agents de servei.

També li foren presentats els caps i oficials del Cos de Seguretat.

El general Mola dirigí la paraula als seus subordinats, recomanant-los l'estricte compliment de llur deure, i dedicà un record a la policia de Barcelona, de la qual digué que tenia excellents referències.

També visità algunes comisaries de policia per tal d'assabentar-se personalment de l'organització que és atorgada als serveis relacionats amb elles.

Al migdia el general Mola estigué a la delegació de policia del districte de les Drassanes, on examinà el gabinet d'identificació.

El general Mola va anar al Govern civil, des d'on parlà per telèfon amb Madrid.

Després es dirigí, en automòbil, a l'Exposició, on visità el Poble Espanyol i el Palau Nacional.

A la tarda el director general de Seguretat tornà a l'Exposició per a continuar la seva visita als palaus installats allí.

En l'exprés d'avui a la nit sortirà en viatge de tornada a Madrid el general Mola.

EL NOU CAP SUPERIOR DE POLICIA

El governador, responent a preguntes dels periodistes, digué que la dimissió presentada pel senyor Tenorio, cap de policia de Barcelona, havia estat admesa i que el seu substitut és el coronel del 3r terç de la guàrdia civil, senyor Rafael Toribio Suárez, que segurament prendrà possessió del càrrec avui mateix.

L'EX-CAP DE POLICIA, SR. TENORIO, RESTARA A BARCELONA

Preguntat l'ex-cap superior de policia, senyor Tenorio, sobre quan marxaria de Barcelona, digué que no tenia encara res decidit sobre això, i que era molt probable que es quedés a viure a la nostra ciutat.

Anècdota

DIVERSOS GRAUS DEL RIDICUL

De Josep Aparicio Albiñana, director de "La Voz Valenciana", en un discurs pronunciat en el banquet d'homenatge que se li tributà:

"Hubo un gobernador que me impuso una multa de 500 pesetas por el terrible delito de que un redactor mío, el más modesto, el más jóven, publicara una nota al dar cuenta de la inauguración del curso de nuestra Universidad y al final dijera que había terminado la ceremonia interpretándose el Himno de Valencia, del maestro Serrano.

Por decir esto un valenciano, en un periódico valenciano, un gobernador que no nació en esta tierra nos impuso ese correctivo.

Hubo otra ocasión en que cumpliendo yo los deberes sagrados de amistad, marché a París. Fui a visitar al amigo ausente, a aquel amigo desterrado, a Santiago Alba. Cuando regresé de París era lógico y natural que la primera visita fuera para mis padres. Allá fuí y después de cenar, cuando mis viejos se retiraron, marché a la casa de un amigo que aquí me está oyendo. Hablamos de las delicias de la capital de Francia. Ninguna intimidad política podía contar porque mi Alba me la hubiera contado a mí ni yo de haberlo hecho aquél la hubiera contado a mis paisanos. Pero aquella apacible reunión sirvió para que al día siguiente al llegar a Valencia, me enterara de que a aquel amigo se le había impuesto por el gobernador civil por el terrible delito de haberse reunido un grupo de amigos en su casa y haber hablado de Alba, mil pesetas de multa.

Esto lo hizo aquel gobernador de tan tristes recuerdos que se llama Alvarez Rodríguez. Yo le emplazo. Tiempo llegará en que cuando lo justicia triunfe, en ella colaboraremos todos. Y bien reirá quien ría el último.

Comprenderéis que cuando así me expreso es porque tengo pruebas fehacientes de hechos que causarán verdadero escándalo en la opinión.

Otro detalle pintoresco. Yo tuve la suerte de sufrir persecuciones tan ridículas como las que os he contado, muchas más que os contaría y esta que no quiero que dejéis de conocer.

El año 27, yendo de excursión veraniega mi amigo fraternal Manolo Alonso y yo, coincidimos en Biarritz con don Santiago Alba. A los pocos días había de tomar en Bayona, entre otros diestros Félix Rodríguez. Este muchachó, al verme a mí en Biarritz con don Santiago, se acercó a mí para decirme: "Yo que soy español y que me honro con la amistad de usted, quiero tener el honor de brindar la muerte de un toro al ilustre ex ministro y gran amigo de usted don Santiago Alba." Le conté este deseo al señor Alba y éste, como era natural, acompañado por Alonso y por mí, fué a Bayona. Tomamos un paseo. Félix le brindó un toro. Cuando el torero regresó a Madrid se vió seriamente amenazado por los secuaces de la Dictadura, diciéndole que en su carrera sufriría las consecuencias de haberle brindado un toro a don Santiago. Esto demuestra hasta qué extremo ridículo, por no calificarlo de otro modo, llegaba la Dictadura."

LA CENSURA I LES PINTURES DOLENTES

De "El Sol", de Madrid:

"Entre los asuntos declarados censurables no están incluidas las tendencias yopiniones artísticas. Sin embargo, existen al parecer censores para los cuales decir que un cuadro histórico patriótico es una mala pintura entra en el dominio del lápiz rojo. Un cuadro "patriótico" es también inviolable.

Ahora recordamos que la primitiva Censura del Directorio, para defender el principio de autoridad y del orden, tachaba hasta las opiniones sobre los emperadores romanos, y, considerando revolucionaria la teoría física de la relatividad, metió también su lápiz rojo en algún artículo científico. Y aunque el dictador llegó a "meterse" también en sus notas oficiosas —para no dejar intacto a nadie— con los escritores vanguardistas, no recordamos ninguna tachadura sobre opiniones de arte.

Ahora, sí. Un suelteciilo dirigido al señor Tormo por "Mineva" (revista internacial de Instrucción pública) aparece mutilado y rasgado por tres o cuatro sitios. Es un suelto al señor Tormo denunciándole la existencia de unas desgraciadas alegorías pintadas en un salón del ministerio de Instrucción pública, una de ellas, alegoría del golpe de Estado. Al parecer, de pésimo gusto todas, y equivocadas hasta en los colores de la bandera española. El suelto se limitaba a señalar al señor Tormo, excelente catador de la buena pintura española, los adefesios salidos del pincel petista.

Por nuestra cuenta preguntamos si los edificios oficiales pueden ostentar pinturas alegóricas y exaltadoras del golpe de Estado."

Per l'amnistia

La iniciativa de les dones catalanes en pro de l'ampliació de l'amnistia és un anoble compensació de la deplorable actitud d'altres dones davant la tirania. Així com el trist experiment de la intervenció femenina en les funcions activés de la ciutadania espanyola haurà retrassat considerablement la igualtat de drets polítics entre l'home i la dona, així també la dignissima conducta de les dones catalanes senyalarà una superioritat incontrastable del feminisme català quant a les aptituds polítiques.

Malauradament, la dona espanyola, *en general, solia significar-se per una trista* afiliació a totes les males causes: la duresa governativa, la intolerància, fins la crueltat, comptaven sempre amb l'adhesió femenina, en la qual formaven estranya barreja la idolatria i la sexualitat.

El gest romàntic de les dones catalanes ens consola d'aquell espectacle dolorós.

Gabriel Alomar

PER LA LLIBERTAT DELS PRESOS

De "Acción", portaveu de la C. N. del T.:

"En este pleito pueden entrar todos los hombres de recta conciencia. Además, todos los sectores políticos y sociales que han sido víctimas de la persecución de la dictadura y del odio personal de los hombres que la ejercían.

Ya hemos dicho que queremos llevar adelante nuestra campaña sin proceder a las actitudes mitinescas ni demás algarabías. Nada de eso. Pero decir la verdad, relatar lo acontecido, aunque lo acontecido sea la vergüenza de unos cuantos individuos que, so pretexto de redimirnos, se han hecho millonarios atracando descaradamente a los Municipios y a los contribuyentes, no debe entenderse salida de tono. Aquí ha habido injusticia. Y los que la han consumado son reos de cohecho; por lo tanto, la reparación inmediata de esa injusticia no puede ser ni más ni menos que un acto de justa reparación. Es una obra necesaria, además, para que quede confirmada la buena predisposición del actual Gobierno.

Es preciso reconocer que mientras en España no se liberte a los presos, mientras los hombres que están en presidio por obra y gracia de la "regeneración" colectiva que ha hecho la Dictadura, no sean reintegrados a sus hogares, junto a los suyos, hablar de normalidad política y social en este país será proferir un grave insulto a la lógica y una irreparable ofensa a la voluntad del pueblo.

Porque la lógica y la justicia están pidiendo a voz en grito la liberación de las víctimas de la guerra social. Y el pueblo no regatea medios para expresar suficientemente el deseo de que se dé libertad a los presos.

La amnistía que promulgó este Gobierno es incompleta. Sólo alcanza a los encartados en hechos de conspiración y delitos de imprenta. Excluye, aparte de los acusados de atentar contra la unidad de la patria, a todos los demás procesos que están íntimamente ligados al régimen de excepción que sufrió España.

Se debe tener en cuenta, además, que asistimos a uno de los momentos de la vida social y política de España en que se debe revisar todo. Todo en absoluto. ¿Puede, pues, en buena lógica, dejarse de revisar esta cuestión que afecta a la vida y libertad de centenares de hombres honrados y abnegados?

Los tribunales de España han funcionado seis años y meses sometidos a las determinaciones sistemáticas de régimen dictatorial. Todo proceso de carácter social y político ha sido fallado negativamente a los encartados en los procesos, hayan sido o no culpables del delito que se les imputaba. Existen muchos de estos procesos en los cuales la inclusión en el mismo de los procesados ha sido una consigna policíaca, un odio a las ideas de los hombres significados. Y eso no puede quedar en pie sin que sea sometido a una escrupulosa revisión, y, como consecuencia, a la liberación de los presos.

Y para que se demuestre que nuestro anhelo no tiene otro móvil que el ya expuesto, es necesario decir que la censura no permite que podamos expresar las cosas y las razones que apoyan nuestra aspiración. Así no es posible que el pueblo conceda crédito a las manifestaciones pacificadoras que a diario hace el Gobierno, ya que es difícil la pacificación de los espíritus sino se repara el mal que ha hecho la Dictadura.

La primera y más urgente de las reparaciones es conceder la libertad a los presos.

Hablaremos de ellos hasta que el éxito corone nuestro propósito. Y queremos, además, que de esto hablen todos los que puedan y sepan, y sientan en lo profundo de su corazón el ardiente deseo que sentimos nosotros de ver libres a los presos."

QUARTA LLISTA

María Piqué i Roig, María Castellà de Riera, Rosa Borrell de Bruguera, Adela Bruguera, María Mercè Benaventide Barbarà, Montserrat Benavent i de Barbarà, Teresa Vintró de Riera, María Riera i Giralt, María Dolors Manent de Renau, Concepció de Balanzó Echevarría, Irene Cantijoch Amalat, Teresa Tarragó i Tarragó, Salvadora Alay de Soler, María Remei Rahola de Giralt, Francisca Montel, Constança Pujades de Giménez, Magdalena Ribó, Antònia Mas, María M. Ormi de Castella, Concepció Rahola de Rahola, Antònia Mont, vídua Blanc; María Gonzàlez Noguera, Núria Soteres Vidal, Mercè Iglésies de Llaveria, Antònia Pardellans Roig, María Soteres Vidal, Assumpció Serra de Forn, Concepció Turell Horta, Dolors Vidal de Soteres, María del Carme Torres Clapés, Rosa Villalba Sagrera, Pilar Granada, Dolors Cantijoc Amalat, Teodora Amalat, Concepció Alemany de Vives, Mercè Argemí Puig, María N. de Povill, Juaneta Vila Cardona, Carme Salvador Valls, Mercè Llangort Blai, María Estrader Llangort, Josefa Cabot Moran, Trinitat Altaba, Rosa Prades Mur, María Barús, Antònia Barús, Teresa Solanelles, María del Cerro, Rosa Asens de Solanelles, Josefa Alabau, Mercè del Cerro, Adela Fornés, Josefina Serra, Carme Espinosa de los Monteros, María del Carme Giménez, C. Sebastià, Concepció Mas, Xaviera Fuster, Dolors Vallmitjana, Josefina Mas, Mercè Espinosa de los Monteros, Antònia Tomàs, Eulàlia Banqueró, Rita Girbau, Feliciat Benages Muñoz, Anneta Llavallol, Pepeta Ferrer de Bos, María Bos Ferrer, Mercè Roig Soler, Dolors Benet, vídua de Marquès; Mercè Jordi de Comes d'Argemí, María Borràs i Vidal, Teresa Alós Busquets, María Lloret i Pujol, Rosa Vall de Riera, Mercè Mas, Palmira Forgues de Fuster, Concepció Tarriga de Fuster, Caterina Ponsetí de Gasòliba, María Gasòliba i Ponsetí, Clotilde Barranco de Puig, Pilar Puig i Barranco; Eva Puig i Barranco, Consol Ferrater, Isabel Valls, Rosa Pauné, Rosa Padrós, Eulàlia Padrós, Carme Guinart Vilella, Pepeta Guinart, Gumersinda Vi, Dolors Sánchez, Eulàlia Romaní, Anna Sabaté de Romaní, María Pi de Folch i Capdevila, Nuri Folch Pi, Mercè Pi de Garriga, Josefa Sanz, Consol Prats, vídua de Sanz, Anna Romaní de Muriá, Francisca Arnau, María Arnau de Domingo, María Momany de Llopis, Ramona Cosculluela, María Antònia Domingo Arnau, María Clua.

(Continuará)

Es recullen signatures en els següents establiments: Casa Vilaró, carrer Fernando, 14; Ganiveteria Roca, de la Plaça del Pi; Francesc Ferrer, Oli i sabons, Av. Príncep d'Astúries, 2 (darrera el teatre del Bosc); Impremta de Segimon Rovira, R. Catalunya, 62; Editorial Poliglota, carrer de Petritxol; Llibreria Americana, Pge. Virreina, 5 i 7; Fuster Valldepères, empaperador, Via Laietana, 46; Foment de la Sardana de Barcelona, Pi, 11, pral.; Papereria Vda. Roque, Salmeron, 40; Pastisseria Carol, Salmeron, 98; Jaume Vinyals, quevitures, Menéndez i Pelayo, 140, i Perla, 21 Orfeó Gracienc, Astúries, 83; Llibreria Espanyola, Rbla. del Mig, 20; "La Ninfa", confeccions, Montseny, 25; "La Samaritana", Arca, 10; "La Dona Catalana", Av. Alfons XIII, 418; Camiseria Flotats, Av. Portal de l'Angel; Galeries Dalmau, Passeig de Gràcia, 60; "Femina" mercería, Corribia, 6, i Platería, 54; Casa Sau, paraigües i monedera, Creu Coberta, 98, Hostafrancs; J. Rodriguez i Casals, gèneres de punt, Ronda de Sant Antoni, 78; Pere Pastells, Bruc, 93; Fausti Salvà, camiseria, Enric Granados, 7; Joan Torres, articles fotogràfics, Salmeron, 83; Orfeó Atlàntida (Sans).

* * *

Havent estat exhaurida l'edició de cartells que generosament imprimí Segimon Rovira, amb destinació als establiments i netitats que han obert plecs, aquest benemèrit impressor ens prega de fer constar que ha procedit a un segon tiratge. Poden, doncs, continuar-se fent les demandes directament a la Rambla de Catalunya, 62, impremta i papereria.

* * *

S'estan fent gestions prop dels teatres catalans per tal que sigui permesa la installació de taules amb plecs per a signatures en les funcions de tarda de diumenge vinent.

L'empresa del Teatre Romea ja ha respost accedint als precs del Comitè femení.

* * *

El Comitè femení, a una pregunta molt corrent que hom li adreça de per tot arreu, respon que per a recollir signatures cal únicament utilitzar full de paper de barba blanc.

* * *

TELEGRAMES

Com a adhesió a la campanya pro presos, ha estat cursat el següent telegrama:

"Madrid. — President Consell de Ministres d'Espanya. — L'Agrupació Excursionista Júpiter protesta respectuosament V. E. limitació amnistia i demana ampliació delictes polítics i socials i revisió causa Garraf. — P. Gabarró i Garcia, president; Lluís Flotats, secretari."

Per acord unànime del Centre Recreatiu de Sant Hilari Sacalm s'ha cursat el següent telegrama al president del Consell de ministres:

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Centro Recreativo de San Hilario Sacalm, interpretando sentimientos humanitarios unánimos, suplica a V. E. ampliación amnistía a delitos políticos sin exclusión. — Presidente, N. Corbera."

De Port-Bou ha estat enviat aquest:

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Jóvenes amigos libertad piden V. E. amplíe amnistía 5 febrero presos y desterrados por delitos políticos comprendidos causa Garraf por creerlo de justicia. — Moguel Ros Domènech."

També s'han tramès aquests:

"President Consell Ministres. Madrid. — Agrupació Artístico-Cultural Ideari prega a V. E. per humanitat concessió amnistia total presos polítics i socials. — President, Santamaria."

"Exm. Sr. President del Consell de Ministres. — Profundament impressionats sentiments humanitaris en nom de 562 operaris i operàries de l'art tèxtil preguem que V. E. decreti àmplia amnistia presos polítics i socials sense distinció. — La comissió: J. Soler Torrents, Ramon Sabaters, Enric Playans, Josep Vilaplana."

"President Consell de Ministres. Madrid. — Respectuosament supliquem a V. E. total amnistia per delictes política i socials.—Pels obrers metalúrgics de Premià de Mar, Carles Fonoll."

RECOLLIDA DE SIGNATURES

A la Llibreria Catalònia es recullen signatures per incloure-les a la petició de l'ampliació d'amnistia i revisió de la causa de Garraf.

Vària

ALS NOSTRES LECTORS

No ens és possible de donar als nostres lectors els detalls del duel que tingueren a Pamplona el capità aviador senyor Reixach i un fill del general Primo de Rivera, tot i que tota la premsa del Nord arribada a Barcelona en publica columnes senceres, i que "La Veu de Catalunya" i "La Nova" han pogut reproduir-ne amples referències, però és el cas que l'Oficina de Censura ens ha advertit tres vegades que LA PUBLICITAT s'abstingui de publicar res referent a aquest duel.

UNA DENUNCIA AL JUTJAT PEL DUEL PRIMO-REXACH

El lletrat senyor Pou i Sabater ha presentat al jutjat de guàrdia una denúncia sobre el duel que a Pamplona tingueren el fill de Primo de Rivera i el capità d'artilleria senyor Rexach.

Diu el denunciant que les autoritats han de prendre cartes en l'assumpte, ja que el duel a Espanya està prohibit, i com a ciutadà denuncia el fet.

La denúncia ha estat admesa i transmesa a Pamplona, on ocorregué el fet denunciat.

L'ORGAN DE LA U. P. I ELS DE LA LLIGA

"La Razón" d'ahir escriu:

"De todos los sectores o partidos hasta ahora durmientes, hay uno que merece un sereno examen, y quizás proporcione un éxito apreciable al ilustre caudillo de Africa que hoy encauza los impulsos nacionales por la senda de la normalidad.

Hay que ser desapasionados e imparciales. La actitud de los hombres de la Liga, aceptando toda suerte de puestos de Real orden, en Corporaciones locales, brinda claros horizontes a las más legítimas esperanzas.

Cuando los hombres y partidos antimonárquicos pretenden hacer gala de sus ideales, rechazando tenencias de alcaldía y demás puestos de Real orden, incompatibles con los principios que incólumes han conservado para ellos solos, y han de propagar si el tiempo, y las circunstancias no lo impiden, ¿no tiene significación bien explícita y consoladora, para los que aspiramos a ser justos e imparciales, esta actitud de respeto, acatamiento y colaboración al Gobierno del ilustre caudillo que hoy dirige los destinos de España?

No está bien que se moteje a los hombres de la Lliga que ocupan cargos públicos de Real orden, de funcionarios "gubernativos". Ellos desprecian a los espíritus mezquinos que los censuran y hacen bien. Repetimos que a fuer de imparciales hemos de ver en su actitud la incorporación definitiva a la Monarquía, y como monárquicos hemos de congratularnos de su conversión para bien de todos."

ELS PROFESSORS DESTITUITS DE LA MANCOMUNITAT

Dimecres passat es reuniren a l'Ateneu Polytechnicum quasi tots els professors de les Escoles de la Mancomunitat que foren destituits pel maig de 1924. En començar la reunió es llegí la comunicació següent, signada per un grup de professors universitaris:

"Els sotasignats, professors de la Universitat de Barcelona, en reiterar la seva conformitat amb l'actitud adoptada pel maig de 1924 pels professors de les Escoles de la Mancomunitat de Catalunya, que foren destituits, proclamen el dret que els dits professors tenen a una reparació moral i a la reposició als llurs llocs.

Manifesten ensems la seva disconformitat amb tota política cultural que no asseguri la independència espiritual del professorat, que nomeni el personal docent a curt termini o a precari i no el retribueixi dignament, i que faci ús, als efectes de propaganda, de l'organització d'escoles i altres institucions d'ensenyament i recerca, per creure que si una obra de dignificació i d'enaltiment d'un poble ha d'ésser eficaç, cal que sigui informada pel màxim respecte a la ciència i als homes que del culte actiu a aquesta en fan la seva professió.

August Pi Sunyer, Josep M. Trias de Bes, Josep Xirau, Pere Bosch Gimpera, Antoni Trias Pujol, Joaquim Balcells, Josep Puche, Joaquim Trias Pujol, Jaume Serra Hunter, Lluís Saye, Joaquim Xirau, J. M. Bellido."

Es designa una comissió, composta per representants de les diferents Escoles que integraven la Universitat Industrial i altres institucions dissoltes, perquè visiti el president de la Diputació i els consellers de Cultura i de Personal, senyor Jansana i de Riba. Aquestes visites han estat ja fetes, i han recollit els comissionats la impressió que els elements que integren la nova Diputació desitgen restablir en tota plenitud el dret trepitjat, tasca per a la qual la comissió de professors destituits ha ofert la seva més decidida col·laboració.

CONFERENCIA DE LLUIS COMPANYS SUSPESA

Ha estat suspesa per l'autoritat governativa la conferència que havia de donar al Casal Lleidatà En Lluís Companys, sobre "La cultura i les formes de Govern".

DOS GENERALS REPUBLICANS

Llegim a "La Voz de Guipúzcoa":

"Los elementos republicanos de Barcelona han acordado gestionar que los generales López Ochoa y Riquelme presenten sus candidaturas por el partido republicano en las próximas elecciones de diputados a Cortes."

ANIDO - BARRERA - MILA I CAMPS

Abans d'ahir al vespre es reuniren al domicili de l'ex-president de la Diputació provincial, comte del Montseny, el capità general Barrera i el general Martínez Anido.

UN HOMENATGE ALS INTEL.LECTUALS CASTELLANS

Avui visitaran el governador el president de la Cambra del Llibre, senyor Simon, i Joan Estelrich, per a demanar-li permís per a un àpat que s'organitza per tal d'homenatjar els intellectuals castellans que durant aquests darrers anys han donat mostres de comprensió dels nostres problemes.

Han promès llur assistència, entre altres, els senyors Ortega i Gasset, Ossorio i Gallardo, Marañón i Pérez de Ayala.

FULLES CLANDESTINES

Ha estat sobreseguda definitivament la causa instruida pel comandant d'infanteria senyor Emili Linares, jutge permanent de causes d'aquesta Capitania general, amb motiu de la publicació de les còpies d'una carta dirigida en abril de l'any passat al llavors president del Consell de ministres i signada per "un general de artillería".

Els encartats eren de la Casa del Poble de Terrassa.

"EL IMPARCIAL" TE RAO

"El Imparcial" diu:

"Un ilustre médico, el doctor Bandelac de Pariente, ha reconocido al ex dictador español, y tras un concienzudo estudio del caso ha dictaminado:

El general Primo de Rivera no debe hablar; sería peligrosísimo para su salud.

—Mire usted, querido doctor, no hay derecho. Ahora que hable cuanto quiera. Cuando debiera usted haber lanzado su diagnóstico es cuando dictaba a los taquígrafos aquellas interminables notas oficiosas de inserción obligatoria."

L'ASSOCIACIO DE LA PREMSA DE SABADELL

Els periodistes de Sabadell han tramès una exposició al governador civil ressenyant com fou suspesa la Junta de l'Associació de la Premsa d'aquella ciutat i demanant que sigui autoritzada la seva reposició i el funcionament de l'entitat, l'actuació de la qual ha estat nulla durant el temps que l'ha regida la Junta governativa.

EL NOM DE BLASCO IBAÑEZ SUBSTITUEIX EL DE PRIMO DE RIVERA

En la sessió celebrada a València per l'Ajuntament, el regidor senyor Bienchi, primer alcalde que fou de la dictadura, llegí un escrit què fa càrrecs a deu regidors per diversos conceptes.

Alguns regidors demanaren la revisió de la labor realitzada pels alcaldes de la dictadura.

Finalment l'Ajuntament prengué l'acord de retolar amb el nom de Blasco Ibáñez el carrer que avui porta el de Primo de Rivera.

LA SUPRESSIO DE LA JUNTA DE PROVEIMENTS

La decisió del ministre d'Economia de suprimir les Juntes de Proveiments i traspassar aquests serveis com abans, als Municipis, tindrà com a conseqüència en aquesta ciutat la cessantia de tots els funcionaris i inspectors de la Junta, cap dels quals, sembla, no formava part del personal propi del Govern civil.

Com se sap, el secretari d'aquesta Junta és el senyor Garrido del Toro, militar.

"LA TRINXERA"

"La Trinxera", setmanari juvenil, ha reaparegut. Porta tres pàgines en espanyol i una en català, encapçalada "La Trinxera". Diu:

"De vella formatura l'ànima que donarà vida a aquesta lluita de combat, volem no obstant donar-li més amplitud, acollint en ella, amics de Catalunya, i per això admetrem totes aquelles vibracions dels nostres joves en nostres columnes en articles en català.

No vol dir això que admetem la llengua vernacla com a cosa semioficial a la nostra terra; no; tots sabeu que com a tradicionalistes que som, a la nostra terra no és la nostra llengua cooficial, sinó oficial del tot, però hem de tenir en compte que "La Trinxera" és ensems que catalana, per a tots els tradicionalistes espanyols, i feta aquesta observació comprendreu clarament el motiu d'ésser també redactada en castellà."

PEL LLICENCIAMENT DELS POLICIES HONORARIS

Els periodistes preguntaren ahir al governador si es faria una revisió dels policies honoraris nomenats pel govern de la Dictadura i ell ja els havien estat retirats els carnets del ferrocarril que tenien.

El general Despujol va dir que no podia avançar la resolució que es prendria en aquest assumpte.

"La Noche", parlant d'això, diu:

"Según nuestras noticias, como consecuencia de la visita a nuestra ciudad del general Mola, se ha dado orden de recoger los pases de ferrocarriles a los agentes de policía honorarios, que fueron nombrados por la Dictadura. También se asegura que se hará una revisión acerca de estos nombramientos."

TRES ENTREFILETS

Són de "La Trinchera". Diuen:

"¿Es verdad que ciertos elementos de "orden" pretenden evitar a todo trance que haya quietud y se dedicarán a "confeccionadores" de huelgas, manifestaciones y complots "especialidad de la situación patriótica de ayer"?

¿Se enteraron las autoridades?"

"¿Dónde está nuestro próximo enemigo?

Detrás de las chumberas de la "Integridad de la Patria". ¡Sús! a él patriotas españoles!"

"¡—Viva España!

Con este grito, por desgracia, los ex caciques de ayer, los de hoy y de mañana, cubren su mercancía... ¿Hasta cuándo?"

ELS CONSTITUCIONALISTES

La Junta directiva de la Lliga d'Actuació Constitucional, en sessió del primer d'aquest mes acordà celebrar la inauguració oficial del local social el dia 13 del que som.

Així mateix, a petició del membre senyor Trullols, president del Sindicat Professional de Patrons Flequers, acordà dirigir-se al ministre del Treball per tal de donar-li les gràcies per la ràpida resolució d'assumptes de la dita entitat, relacionats amb sancions imposades per Comitès Paritaris, i gestionats pel president, senyor Castellví, en la seva recent entrevista amb el dit ministre.

RAMIR DE MAEZTU

En el "Giulio Cesare" arribà a Barcelona l'ex-ambaixador d'Espanya a l'Argentina, senyor Ramir de Maeztu, que va marxar a Madrid al vespre.

LES LLETRES

On va la joventut?

Sr. redactor de la secció "Les Lletres":

On va la joventut? La joventut sensata, la que pensa i sent, sortosament majoria a Catalunya, va vers l'assoliment del triple ideal: Pàtria, Amor i Cultura.

Cal dir, però, per a ésser justos, que una garantia ferma de treballar en aquest sentit, avui per avui, no la representa cap sector polític, i per això, tant els homes madurs com els joves que comencen d'ésser homes, es mostren retrets de la cosa pública i aclaparats per la xerrameca dels uns i dels altres. ¿No fou l'excés d'eloqüència del dictador un motiu, com tants d'altres, que li precipità la davallada?

Donc, que reflexionin un moment tots els qui criden, i pensin que la joventut, la nostra joventut, la joventut catalana, vol fets, vol homes que treballin seriosament i honradament per la prosperitat del país i per la realització de l'ideal Pàtria, Amor i Cultura.

Per altra banda, "nosaltres" podem estar tranquils, mentre els "altres" discuteixen si República o si Monarquia, car fa temps que el dilema, ara d'actualitat a Castella, està resolt en la consciència de cada català, demanant un President, el que millors serveis pugui retre a Catalunya, i no, mai, una figura purament decorativa. Som, doncs, en aquest sentit, presidencialistes.

J. Avila i Aragonès.

Barcelona, 1 de març de 1930.

LA PUBLICITAT.

Sr. redactor de la secció "Les Lletres":

La joventut d'avui pateix d'un únic, greu mal: la indiferència. Podria ésser que les causes d'aquesta indiferència no radiquessin en absolut en ella mateixa. Trobaríem eximents a aquesta realitat tan poc pròpia de la joventut, entre els quals no seria pas el més petit la influència perniciosa dels adults amb llur perniciosa indiferència egoista, etc. El fet, però, de la indiferència de la joventut roman inalterable a desgrat d'aquestes atenuacions i és, en realitat, el defecte cabdal que la caracteritza.

Indiferència en política, indiferència en religió, que es transformen en entusiasmes impropis per altres coses secundàries. Llur corda idealista no és, naturalment, rompuda. Al fons de tot entusiasme esportiu hi trobarfem un idealisme estèril, que no espera sinó una suggestió de gran espectacle per a transformar-se en entusiasme per les úniques causes justes que s'ho mereixen. Els desenganys que aquesta joventut troba en els seus minsos ideals, a la vegada que ajudaran a situar allò que pertany al legítim esplai en la moderació de la normalitat i de la intel·ligència, la guarirà d'un cert pessimisme confusionari que la conduïa en el passat règim anormal a la pèrdua de tot ideal i a l'egoisme més eixorc.

En el si d'aquesta indiferència floten algunes idees vagues, indecises, que són un exponent d'allò que constituirà, en el futur, un estat vibrant d'opinió. Unes amb llur anul·lació, que s'efectuarà per virtut del contacte amb les teories verament i "únicament" fraternals, altres amb llur puixança i corobustiment contra el qual serà en va tota resistència conservadora. En la categoria de les primeres idees, hi podríem posar la Religió i, per força, més endavant la Pàtria; en la de les segones, la consciència nova enfront del problema de la sexualitat, el reconeixement de la veritable condició de la dona i la popularitat de les teories d'extrema esquerra, l'ordenació i definició de les quals en una branca determinada depèn de moltes circumstàncies impossibles de preveure actualment.

Ja sé que hi haurà algú que m'objectarà que aquesta indiferència i aquest estat indecís de les idees no són més que una aparença poc digna de crèdit. En les respostes publicades fins ara a aquesta enquesta, s'ha pogut notar una gran unanimitat en constatar la confusió de les aspiracions d'un sector de la joventut que jo reputo minoria, confusió que podria fer creure en un estat d'interès viu, encara que contradictori. Hi ha, però, la realitat de la indiferència de la gran massa, que no ens podem entestar a dissimular. Assenyalar per a ella un esdevenidor d'actuació en consonància amb les seves qualitats inèdites és l'única cosa que podem fer en l'actualitat. I jo crec que aquest futur presenciarà el triomf de les teories susdites, per tal com la idealitat estèril però realment existent, sempre cristal·litza en idealitat la més desinteressada i noble. I aquesta, hem de convenir-ho tots, ni que sigui a desgrat de nosaltres mateixos, és la que romp amb tota tradició i passa per damunt de tots els interessos creats. I noteu que entre aquests poso en lloc de preferència la religió, l'esperit de la qual infiltrat en el nostre poble, ajuda a tornar rutinària una joventut que no hi creu ni hi pot creure.

Alfred Badia.

Sr. redactor de la secció "Les Lletres":

La joventut que jo conec — de la que no conec, no en puc pas parlar — no s'interessa per coses de política ni de religió. A tot estirar, farà una mica de tabola a cada esdeveniment extraordinari, i s'entretindrà fent acudits al·lusius a les persones i entitats addictes a la Dictadura espanyola. Ideal, cap. I no obstant, aquesta joventut de què parlo, està composta exclusivament d'estudiants.

Pel que fa a la meva manera particular de pensar, crec que l'hora dels nacionalismes i de les llibertats voltades de guerra i poesia, ja ha passat. Davant nostre s'estenen ideals de més amples horitzons, més humans i sublims. En lloc de dividir els pobles, ¿no és molt millor que els unim tots en un? Falta obrir els ulls a molts individus de bona fe, els entusiasmes dels quals apareixen ja, una mica anacrònics, i cal també que tothom s'adoni de la buidor dels conceptes Pàtria, Religió i Honor.

Maria Novell.
(Estudiant.)

Sr. redactor de la secció "Les Lletres":

Durant els sis anys i mig d'odiosa dictadura es pot dir que l'única preocupació del jovent era l'esport, que agafava el diari amb la sola preocupació de llegir la fulla esportiva, i s'apassionava pel triomf o desfeta del seu equip favorit o del corredor o boxador preferits, amb un esclat d'alegria o desengany, segons el resultat. Avui, i això solament després d'un mes de caiguda la dictadura, ja no manifesta amb tant d'escarafall aquests sentiments, i després de llegir el full esportiu, segueix amb més interès i el preocupa altres problemes, que abans, almenys superficialment, li eren completament estranys.

I és que abans, ¿què volíeu que fes la joventut?, si els mateixos que l'havien d'orientar: homes ideològics i bregats en lluites polítiques eren els primers que no podien parlar, i, per tant, quedaven orfes de sentir definits uns conceptes, que encara que els portessin en estat embrionari dintre el seu cor, els faltava l'escalf de la paraula persuasiva perquè fructifiquessin i es manifestessin en forma concloent. Però avui, que ja es gaudeix d'una mica de llibertat, i, per tant, ja podem sentir veus assenyades que ens parlin i ens orientin, ja podem començar a veure els bons fruits.

No és estrany que el fenomen de suplantar l'ideal esportiu per l'ideal polític es pugui constatar en forma falaguera, perquè prova que el dia que es pugui parlar amb més llibertat, aquest mateix jovent també es manifestarà amb més llibertat en pro de l'ideari d'un veritable català.

P. Tresserras.
Banyoles.

Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

Hi ha dues menes de joventut: la que sent, pensa i raona i la que es preocupa de la més poqueta cosa possible per, segons ella, no trencar-se el cap.

Integren aquesta uns éssers gairebé sense vida, però en els quals podrem confiar el dia que la joventut *bona*—tota vegada que potser és a qui li correspon—els donarà orientació i els farà comprendre.

Entenc, doncs, per joventut els que, ultra els anys, ho són per l'esperit. Aquests van a actuar, a donar vida a tot allò que és a mig fer i a construir el que cal fer encara, que és molt, moltíssim.

Si es vol una mica desorientats per manca d'organització, però amb ple criteri del que es proposa.

També a oblidar i fins destruir, si fos precís, molts ídols proclamats ahir i que avui ja fan gust de ranci degut a la seva poca solidesa.

Crec que la joventut jugarà un dels primers papers en l'esdevenidor polític i no pas dins d'un partit mitjà, sinó del tot oposat, però concret i definit.

A la joventut *bona*—permeteu que repeteixi aquesta paraula—hi veig caràcter i intel·ligència i neta de tot prejudici polític.

Ramon Macip (dependent)."

"Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

Hom sap que durant els sis anys de dictadura aquesta ha portat a terme amb bon èxit un estat complet d'inacció i una completa atrofia d'idees.

La joventut—la majoria—en venir el passat govern a regentar-nos no sabia rés de política, i ha transcorregut aquest període de temps quedant ignorats com eren, puix que els jocs i l'esport havien pres tot el temps d'esplai que els deixaven llurs ocupacions. Hem ara d'emprendre la cursa: qui la menarà i guiarà? Aquesta pregunta m'he fet mantes vegades, però per dissort els fets no m'han donat la resposta; aquells homes que guiaven i defensaven la nostra causa no se'ls veu ni sent enlloc.

On va la joventut?

Tots els llocs on no entra un gra de cultura es veuen cada dia curulls de joventut que es desviu per tot allò que pot albirar que es tracti d'esport o de qualsevulga altre joc. A aquest grup pertany un bon tant per cent de jovent, però sortosament la resta són completament contraris a l'actitud dels anteriors, puix que són emprenedors i coneixedors de tot el que pugui abraçar la cultura.

La joventut pel seu compte mai no ha seguit cap partit polític. Sempre ha admirat i s'ha deixat guiar pels homes que carregats d'experiència en aquests afers els ha inculcat una idea, sempre que aquesta no hagi estat per al seu lucre personal.

Avui en dia a Catalunya trobem a mancar una entitat on poder-se acollir tota aquesta joventut que delira per emprendre nous camins, perquè li siguin triades les lectures i perquè es faci de cada un d'ells un home culte i un polític disciplinat, i qui sap si així seria la manera d'obtenir el benestar de la nostra pàtria. Falta per fundar aquests centres l'home que ha de presidir-los. No tinguem la dissort de Diògenes, que no trobà el que cercava.

La joventut no és pot saber on va, per ésser poc el període de temps transcorregut després de la caiguda de la dictadura. Esperem, doncs, que transcorri més temps, i crec fermament que sabrem on va la joventut."

Joan Homs i Anglès (18 anys)."

Sr. Redactor de la secció *Les Lletres*.

En certa part és molt lògic que la joventut vagi i faci el que fa. Si tots els homes tinguéssim idees pròpies el món seria un seguit de discòrdies.

Cert que una mínima part sent un ideal; però l'immensa majoria és com una ramada de bens que necessiten una esquella per guiatge.

Aquesta majoria, amb tot, crec que costaria ben poc de fer-los girar l'esguard fit a l'ideal collectiu, avui en dia representat per l'organització proletària.

La mateixa PUBLICITAT ha d'ésser l'òrgan líder del trilema de la nova joventut: *Llibertat, Igualtat i Fraternitat*.

Joan Cussó."

MERIDIANS

per FOCUS

** Estètica. — "*Sigui en l'ordre que es vulgui* diu Etienne-Sourian [L'Avenir de l'Esthétique] — *dels problemes científics, tota especulació relativa a la forma és de naturalesa estètica.*" "*El judici estètic, el sentiment estètic, les emocions d'art, les especulacions imaginatives de l'artista, les apreciacions afectives del contemplador, són sense cap dubte fets positius, dignes d'observació científica; però són també fets psíquics. Llur estudi pertany a la psicologia.*" "*La funció de l'art és de crear coses. No hi ha art sense realisme, en el sentit en què s'anomena realisme la doctrina de Plató, la doctrina que pretén que les essències són coses. ¿Basta això per a establir que l'artista ha de saber què és una cosa? Potser no si, com diu amb geni Diderot, per a fer foc no és necessari saber què és foc.*" "*Tota metafísica — i tot platonisme a part — la cosa de l'estetícista és per a l'esperit un objecte tan dur, tan resistent com ho és per al del matemàtic la seva.*" "*La forma estètica és la que s'oposa a la matèria, no al contingut.*" "*Hi ha, en l'ésser, dues formes a discernir, seu cada una d'una necessitat pròpia. Així la matèria. Allà la Forma.*

Exposicions d'Art

SALA PARÉS

JOAQUIM SUNYER	Pintura
JOSEP DE CABANYES	»
ENCARNACIO GOMEZ	»
CONCEPCIO BOTER	»
PERE PRAT	»

De l'1 al 14 actual

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 618

S. CERDA	Pintura
M. FELEZ	»
L. GARCIA RAMON	»
E. SANCHO	»

Inauguració avui

ESTUDI ARENYES
Corts Catalanes, 670
J. MARTRUS — Escultura

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 94
Exposició de pintura catalana dels millors autors.
FORTUNY, MARTI ALZINA, VAIREDA, etc.
Fins al 15 actual

MARIA ESCLASANS
PINTAT, 10 (darrere la Catedral)
Compra-venda de ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Mobles i objectes d'art
Nous models de vidres de Murano
Exposició de pintures d'Aurell Teixes
De l'1 al 15 actual

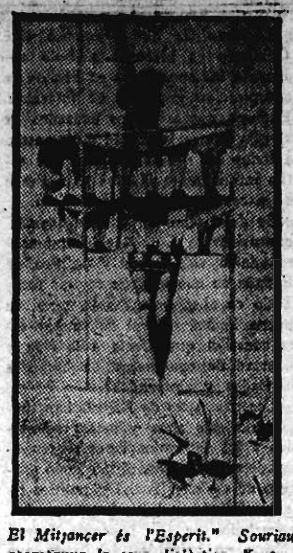
SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Rambla de Catalunya, 29
Marcs i motllures d'art.
M. PERA — Pintura

LA LLAR
D'ABANS — D'ARA
A. VERDERAU
Banys Nous, 5
Mobles d'estil — Reproduccions de Museus
Decoracions d'estil sou

HERMA, A. G.
VALENCIA, 282
Llibreria - Objectes d'escriptori i regal - Papereria

MONTFALCON
Quadres — Gravats — Marcs
Motllures — Relleus — Tapisseries
Setara, 4, tant Porta-Ferrissa

GALERIA ARES
Quadres antics i moderns
Art antiguetat decoracions
Porta Ferrissa, 6, pral.

El Mitjancer és l'Esperit." *Sourian acompanya la seva dialèctica d'exemples atrevits i paradoxals amb cert humorisme. Rehabilita, posem per cas, el fotògraf "que és artista des que orienta el seu esperit; la construcció d'un angle recte amb sons; el mite d'un capgirament del temps a la moda de Wells i de Freud, que ens faria néixer moribunds i morir fetus...".*

En el gravat: Composició fotogramàtica de Moholy-Nagy.

** Idealisme. — *Pietro Mignosi* [L'Idealismo Edizioni Athena-Milano] *oposa la tradició, l'idealisme del bon home i el realisme de l'acció pràctica a l'idealisme filosòfic. El pensament presuposa qualque cosa a condicer. "Jo penso, doncs... alguna cosa és." L'idealisme contra la tradició és tota la filosofia grega després de Thales. Hi ha en el Platonisme i no solament en l'Eleatisme i la sofística que continua, una actitud racionalista crítica contra la fe inherent a la consciència grega, amb alguna cosa del reformisme religiós místic que en Plató no s'abstè pas de recórrer al mite. La filosofia dels Diàlegs, per a Mignosi, tant com un sistema especulatiu una estètica en acte per tal com Plató no és pas tot entès en un sol dels personatges de les seves converses. L'idealisme es renova i admet, no sense contradicció, la pluralitat. El corrent idealista, a través del racionalisme d'Aristòtil, penetra la mística cristiana i continua per Spinoza i Bruno fins a Fichte. A Itàlia, sota la inspiració del* verum id factum *de Vico, el corrent idealista evoluciona cap a una conciliació entre positivisme i idealisme amb el fenomenisme de Guastalla, la filosofia de l'Esperit de Crae, l'actualisme de Gentil. L'escull de tot idealisme seria, per l'autor esmentat, el pas del jo subjectiu al jo universal.*

ETIMOLOGIA DE CATALUNYA
Primer llibre català imprès a Madrid per Eufemià Llorente: 2'50 pts.
COMPREU-LO I PROPAGUEU-LO per l'expansió de la nostra llengua.

Informació catalana

La batalla de la llengua

* *Sota el títol* La represa de l'idioma *diu* Diari de Sabadell:

"Per una d'aquelles mecàniques morals que oprimeixen el veritable sentit del poble, el nostre idioma ha passat en el temps de la Dictadura a ocupar un lloc preeminent en les lletres catalanes. Sense que sigui massa docte ni erudit amb excés, ha reprès la posició més convenient als interessos culturals que ens són afins. En canvi, en el fons del poble i en els que es deixen portar massa sovint per les circumstàncies, l'episodi dictatorial no va fer més que negligissin els seus deures envers l'ús de l'idioma. Es veritat que hi havia la pressió governamental, però en certs aspectes hom s'ha abandonat massa al desig dels que manaven.

La difusió del llibre i del periòdic, que va ésser l'activitat més heroica i de positius resultats, en els darrers anys ha d'haver convertit la llengua catalana en el més pregon sentit popular, perquè la fa entenedora de tothom.

El català d'avui en el seu aspecte artístic i literari jo no és privatiu dels escriptors ni dels estudiosos. Es del poble amb tota la seva profunditat, i quan el poble es fa seva una cosa prou vital per a la pròpia existència el triomf és immediat i perdurable.

Cal reprendre on sigui oportú els cursos que es donaven d'ortografia i de gramàtica catalana. Es necessària aquesta invasió d'alliçonament en totes les capes socials perquè sigui coneguda i estimada la nostra llengua, evitant que la desconeixença en privi el seu ús. Es erroni el sistema de dir que s'escriuria en català si hom el conegués. No manquen llibres especialitzats, és abundant la matèria per la qual hom pot instruir-se i perfeccionar els coneixements lingüístics. Es solament per una i sola qüestió de voluntat per la qual adquiriríem el complet domini, i llavors la difusió escrita dins el perímetre de la nostra terra serà una realitat. Al poble és a qui cal ara, amb tota intensitat, reprendre l'ús de l'idioma. La part més important, la selecció, ja se l'ha fet seu. Equilibrades les dues grans forces que són el distintiu d'un poble, la llengua catalana no pot témer invasors."

* On va la joventut de Reus?... *Diu* Circumstàncies:

"Amb l'atenció abocada a totes les complexes vibracions de l'esperit del nostre Reus, iniciàrem en aquest diari, el dia 2 de febrer passat, una secció titulada "Localismes".

Just amb les firmes dels amics Ruiz i Reverter hem donat des d'aquestes columnes un crit enèrgic a la joventut reusenca: *aixeca't i camina.*

Avui creiem que hem de dir quelcom més. Ens sembla que cal dir: *manifesta't i opina.*

I heus ací que per tal que aquesta joventut del nostre poble es manifesti i opini li brindem un espai en les planes d'aquest diari; espai que, a un sensill prec nostre, ha estat ofert pel seu director i seissenc de socarrel, En F. Magrinyà Soler, qui també voldria que la nostra joventut sentís amb tota intensitat la necessitat imperiosa de desvetllar-se pel present i pel futur del Reus volgut.

Com en les enquestes que han dut a terme amb resultats falaguers LA PUBLICITAT, de Barcelona, i "El Sol", de Madrid, nosaltres preguem la joventut reusenca que *exposi el programa que creu més adequat per a despertar el nostre Reus del seu abatiment.*

Així és que sota els temes "La vida local 1930", "Cultura", "Política", "Religió", "Amor" i "Treball" podeu trametre'ns els vostre "ideari" resumit en unes ratlles, la qual cosa no dubtem que ha de merèixer l'atenció i simpatia de tothom que reconegui el mot *joventut.*

La manifestació més o menys contundent d'una "idea", d'un pensament o d'una orientació, en el sentit que es vulgui, mentre sigui feta noblement i en forma mesurada i sense mancar a cap dels respectes que l'home es mereix no pot ni ha de molestar ningú que tingui una condició de civilitat, per petita que sigui.

Adés estem segurs que d'aquesta enquesta l'amor a Reus i a les normes democràtiques en sortiran doblement enfortits i enlairats.

Joventut reusenca: envia a la Redacció de "Las Circunstancias", de forma que mereixi la seva publicació, el teu parer sobre els temes indicats, sense divagacions ni eufemismes.

Parla de l'espiritualitat de Reus sincerament. Manifestat i opina en els problemes locals, amb aquest cor prou noble que et caracteritza. Digues les veritats sense ganes de fer mal.

Aquest és el desig vivíssim del qui et convida.

J. M. Guix i Sugranyes."

* *Dins la...*
col·lecció A de "Els Nostres Clàssics" s'anuncia l'aparició imminent del famós Llibre de feits d'armes de Catalunya, *de Bernat Boades.*

* *El* Resum...
de Literatura catalana, *de Lluís Nicolau d'Olwer (vol. 33 de la "Col·lecció Popular Barcino"), ha estat traduït a l'espanyol. Amb aquesta traducció inaugurarà la C. I. A. P. (Compañía Ibero-Americana de Publicaciones) la seva "Biblioteca Cataluña".*

CHASSAIGNE FRERES
Pianos - Autopianos - Gramòfons
Discos - Rotllos - CLARIS, 43

* Taula...
de Lletres Valencianes *conté, en el seu núm. 29, el següent sumari:*

Mistral i la Música, *per Eduard López Chavarri;* Cartell de falles; El bibliòfil Eduard Toda, *per Ernest M. Ferrando;* Contes per a infants, *J. Reig;* La lliçó d'Ivan Mestrovic, *per Almela i Vives;* Kodak barceloní, *per E. Duran i Tortajada;* L'epistolari de Joan Maragall, *per A. Pizcueta;* Sobretaula; Literatura fallera, *per El Velluter;* Pregària d'amor al capvespre, *per A. Sendín Galiano;* Notes; Bibliografia.

* *Aquests darrers...*
dies s'ha posat a la venda el darrer volum de les Obres completes de Narcís Oller. *L'adaptació d'aquestes obres a la nostra ortografia moderna ha estat un veritable encert, ja que eren moltes les persones que s'abtenien de llegir aquesta literatura de darrers del segle passat, per ésser les iniquès edicions que hi havia, fetes en l'ortografia deficient de molt temps enrera. Ho tingui cura d'aquesta nova edició la Llibreria Catalònia, la qual facilita tota mena de detalls sobre la venda, tant al comptat com a terminis, d'aquesta col·lecció d'obres completes.*

Josep Duran Llorenç

Aquest barceloní de soca i arrel, col·leccionista apassionat de tot imprès minúscul o fugisser, acaba de traspassar sobtadament suara, deixant els amics i coneguts esbalaits, sense poder-se avenir de no trobar-lo al tombar la cantonada, aturador, amb aquella bonhomia tan seva per a conversar-hi de goiges, auques, romansos i ventalls i de bitllets de tramvies, capsas de llumins, o targes de tota mena.

Recercador senzill, ordenador obstinat de tota menudència impresa, En Josep Duran era dels pocs homes que s'havien donat compte en les darreries del vuitcents, que per a la història no n'hi ha prou amb els arxius reials, corporatius, notarials o nobiliaris, cal, de més a més, l'arreplec de la fulla volandera de la contrasenya estripadissa, de la imatgeria popular, de tot periòdic novell que un dia pugui ésser útils als investigadors futurs per a copsar els batecs de la vida escolada ja en el temps, en el que té de més pregon i de més fonamental que són llurs manifestacions quotidianes.

Una vida de bondat és apagada, una vida de treballador infatigable que humilment s'esmerça a posar els múltiples materials de les seves recerques a peu d'obra, els quals altrament s'haurien perdut, escampadissos. Un dia o altre els estudiosos n'hi podran sentir grat i amb ells Catalunya.

Que Déu el tingui en l'etern descans; que els amics prou el servarem en la memòria.

P. V.

EL TEATRE

POLIORAMA. — "Atrévete, Susana!" comèdia en tres actes, traducció de Tomàs Borràs i d'A. Revez

Els anuncis i programes de l'obra no n'anomenen l'autor i es limiten a indicar-ne la seva procedència hongaresa. Això en realitat és una desatenció vers l'autor i vers el públic, al qual defrauden en una curiositat ben legítima: curiositat que fóra lògic que les empreses procuressin esperonar donant tota mena d'antecedents possibles dels autors i de les obres, en lloc d'impersonalitzar-les. D'aquesta impersonalització la impressió que en treu l'espectador mitjanament preocupat, és que ni l'obra ni l'autor mereixen la popularitat ni l'atenció de la crítica; que no es tracta més que d'un entreteniment fugisser que hom ha d'oblidar immediatament després d'haver-s'hi lliurat.

Cal convenir, en efecte, que "Atrévete, Susana" no és gran cosa més que això, no és gran cosa més que un entreteniment lleugerissim. Però és, a fi de comptes, un entreteniment veritable; i això, avesats a les estrenes que habitualment ens serveix la companyia de Sepúlveda i Mora, fa que trobem que sigui un encert la seva representació.

"Atrévete, Susana" és una comedieta que el mateix que hongaresa podria ésser d'un altre país qualsevol. Pertany més aviat a aquest gènere francès d'argument convencional, però lògic en el seu desenvolupament, i de diàleg enginyós, amb detalls brillants d'esperit i amb pensament del propi autor, més que amb l'observació viva i directa dels personatges. Cal tenir present que Budapest és en molts aspectes avui un raval de París; que el seu teatre n'està molt influenciat; que les obres parisenques s'hi representen constantment i que molts autors parisencs hi són tan coneguts com a París mateix.

Altrament, l'obra sedueix, es fa particularment agradable per la modernitat del seu contingut. I no és que s'hi insinuï cap sàtira dels costums moderns, ni que hom en vegi treure cap lliçó o experiència de la vida actual, cosa que sobraria esdevingut si l'obra fos francesa. Com ja hem insinuat, tota ella és absolutament intranscendental, epidèrmica. Però els seus personatges —banquers i cocottes internacionals, mecanògrafes d'esperit baronívol i de feminitat encisera—, així com les seves situacions — lleugerament pueants, graciosament equívoques—, només la vida moderna les podia suggerir.

Ara que l'obra és d'aquelles que una certa brillantor externa d'ambient i de diàleg, ens dauren i ens fan empassar una anècdota perfectament prevista i coneguda. En el fons es tracta només que de la novella (que no manca en cap col·lecció d'obres blanques i rósses) de la mecanògrafa que acaba per casar-se amb el seu principal.

En la interpretació, per a estar completament a to amb l'obra, hi manca una mica de finesa. Diríem que la companyia està viciada per l'hàbit de representar aquesta mena d'obres madrilenyes o adaptacions excessivament madrilenyitzades, macades de gust, d'elegància i d'esperit. Així i tot no es pot pas dir que fos gens menyspreable la seva interpretació. El senyor Sepúlveda, però, en el seu paper de banquer no està, evidentment, en un d'aquells papers on la seva acusada personalitat troba tant de lluïment. Ens sembla en molts moments massa flonjo, massa paternalístic. En canvi, el senyor Mora dóna un gran relleu a un paper sense importància. La nota, però, més destacada de la nit la dóna la senyora Ortega, que celebrava la seva funció d'honor i que treu, sobretot, unes quantes escenes, amb un treu i una nerviositat vivacíssims.

DOMENEC GUANSE

Carnet teatral

En els medis teatrals circulen diverses opinions a propòsit de la psicologia del públic. Hi ha qui sosté que el públic és, en el fons, molt intel·ligent, i que té unes disposicions especials per flairar d'una hora lluny el que és bo i el que és dolent. Després hi ha els que asseguren que el públic és irremissiblement ignorant i, per tant, incapaç de conèixer i apreciar la qualitat de les obres que li ofereixen.

Com en totes les coses d'aquest món, la solució d'aquest problema ha de consistir en un honest entremig entre ambdues versions.

No fa pas gaires dies que un amic nostre, molt entrevinent en afers de teatre, ens deia:

—I que n'és de viu el públic! ¿Saps l'obra X? (aquí el nom d'una recent estrena). Ja ha estat retirada del cartell. No hi anava ni una ànima...

Evidentment, aquest és un cas que diu a favor del bon gust del públic. En canvi, ¿què cal pensar de l'entusiasme sincèrrim que desvetlla el llibre que Víctor Mora ha escrit per a "La legió d'honor", la triomfal opereta del mestre Martínez Valls? El tal llibre és d'una qualitat literària inconfessable. Més ben dit: és una cosa fora de la literatura. Doncs, bé: el públic respon amb uns veritables udols de satisfacció als acudits, als parlaments, a les tirades de versos (?).

Se'ns dirà:

—Bé, però aquest és el públic del Paral·lel...

Perfectament. Ara parlarem, si us plau, del públic del centre. Al Poliorama, per exemple, hem vist com era xiulada estrepitosament la "Cándida", de Bernard Shaw. Al Barcelona, no fa pas gaires dies que el públic va protestar francament una altra obra de Bernard Shaw: "La confessió del capità Brandsword". El pensament dels espectadors es reflectia unànimement per aquest comentari:

—¡Qué làstima que Carmen Díaz haga esta clase de obras!

Es evident que a Barcelona ha d'existir una minoria de públic intel·ligent. Però aquesta minoria s'abstén. No la viem per enlloc: ni a l'hora d'aplaudir i defensar una obra bona contra la ignorància de la majoria, ni a l'hora de protestar contra una obra dolenta. La minoria intel·ligent ho és tant, d'intel·ligent, que es decideix per no anar més al teatre. Gràcies a aquesta actitud, la sort de les obres de veritable valor està abandonada, a Barcelona, a les mans d'uns quants centenars de simples que imposen impunement els seus gustos i les seves opinions als artistes i a les empreses.

* * *

Si les bones disposicions no li fallen, Carles Soldevila pensa tenir acabada abans d'un mes i mig la seva nova comèdia "El Mecenes".

En aquest cas és gairebé segur que "El Mecenes" seria estrenat aquesta mateixa temporada al teatre Novetats.

* * *

Sembla que els empresaris austro-alemanys es planyen de la indiferència que manifesta el públic a propòsit de l'opereta.

Aquest canvi del gust general sembla que no és pas degut solament a l'aparició del film sonor, ans bé obeeix a diverses causes. Segons les crítiques, cal atribuir-lo a la pobresa d'invenció dels llibretistes, que encara no han aconseguit alliberar-se dels temes convencionals i continuen escrivint sobre vells clixés dels quals el públic està cansat fa temps.

Pel que es veu, la situació de l'opereta vienesa correspon si fa no fa a la crisi que està travessant la sarsuela espanyola.

ALMAI

NOTES OFICIOSES

TEATRE NOU. — L'estrena d'aquesta tarda d'"El destino perro"

Avui dissabte, a la tarda, s'estrenarà el susdit sainet, original dels senyors Rodriguez Arias i G. Blat, amb música dels mestres Caparrós i Ortíz de Zárate.

Hi prendran part les senyores Carme Valor, Rosa C. Fontserè, Rosita Marco, Rosita Vinyes, i els senyors Josep Llimona, Cosín, Xuclà, Asensi, Ferret i altres parts de la companyia.

Per a demà diumenge, grans programes. Als cartells de tarda i nit figurarà el sorollós èxit "La legió d'honor".

EL BALL DE PINYATA DEL GOYA

S'hi elegirà la Reina de la Revista

Demà diumenge, a la nit, se celebrarà al teatre Goya un originalíssim i divertit ball de Pinyata, en el qual s'elegirà la Reina de la Revista entre les artistes que han actuat als teatres de revista barcelonesos, en un concurs de bellesa, amb valuosos premis.

La sala estarà artísticament adornada per l'escenògraf Salvador Alarma.

El Jurat serà compost per les següents personalitats: la célebre ballarina negra Josefina Baker, la bellíssima vedette Cèlia Alberedа, Santiago Rossinyol, Salvador Alarma, Vicents Navarro, Francesc Madrid, Vicents Pardo, Brauli Solsona, Josep Gaussachs, Josep Robert, Francesc Aldas i Lluís Angulo.

Al ball de Pinyata del Goya hi assistiran les artistes de Revista de tots els teatres de Barcelona lluint magnífics vestits. Sens dubte de cap mena, aquest ball serà la nota més original d'aquestes festes.

OLYMPIA

Mereix veure's el formidable programa actualment a l'Olympia, darrera etapa de la seva llarga temporada de circ, que començà en setembre i acabarà en l'actual mes de març, essent per tant l'últim programa de la temporada, que no desmereix en res als que han desfilat anteriorment per la seva pista i escenari, car les atraccions que actuen ara són de màxima qualitat.

Per a avui, dissabte, a la tarda i a la nit, anuncia dues funcions com de costum, en les quals hi prendran part tots els seus meravellosos números i els primers premis de bellesa "Las Spadoni Sisters", amb les seves ovacionades danses i números d'il·lusionisme, acompanyats de la seva troupe xinesa.

Aquest número ha passat per la censura governativa

CONSELL DE MINISTRES

A l'entrada

Madrid, 7. — A les set de la tarda ha arribat el general Berenguer a la Presidència per tal de despatxar alguns afers de tràmit.

A les set ha quedat reunit el Consell de Ministres.

En entrar, el ministre del Treball ha dit que havia assistit a la reunió del Consell del Patronat de l'Institut Nacional de Previssió per tal d'imposar la Medalla del Treball al senyor Gascon i Marín i la Gran Creu del Mèrit Cívil al general Marvá.

Ambdós — ha afegit el senyor Sanchez — han pronunciat unes quantes paraules d'agraïment per la distinció que se'ls feia i per la meva presència.

Després, el Consell del Patronat ha aprovat una proposta relativa als obrers previsors que l'any 1929 compleixen 65 anys, als quals es lliuraran 500 pessetes amb càrrec als ingressos per augment dels drets que determina la llei d'herència.

Un obrer — acabà dient el ministre del Treball — després de saludar la Reina, m'ha demanat que s'estimuli les Diputacions i els Ajuntaments a complir la llei del retir obrer i que per les dites Corporacions s'abonin els subsidis als obrers mentre fan el servei militar.

El Govern s'ha ocupat de la rectificació del cens electoral

Madrid, 7. — El Consell de Ministres acabà a les deu men
tres acabà a tres quarts de deu.

El Cap del Govern, en sortir, manifestà el següent:

—Ha estat un Consell administratiu. Ens hem ocupat en la rectificació del Cens Electoral, i de les dificultats que troben els nostres productes per entrar a Nord-Amèrica. Aquest assumpte l'hem deixat per a un altre Consell, perquè no ha assistit al d'avui el ministre d'Estat ni tampoc el de Justicia per trobar-se a Málaga.

Caldrà veure — acabà dient el President — si tenim alguna petita represalia.

El ministre d'Economia Nacional facilità la nota oficiosa, que el Consell de Ministres s'ha ocupat dels següents assumptes:

Presidència. — S'aprobà un projecte de decret ordenant la rectificació del Cens Electoral, abreviant els plaços tot el possible.

De Treball. — El ministre del Treball donà compte d'un projecte de decret que modifica el que concedí beneficis a la S. A. Cases Barates, de Málaga, i d'un altre referent a la Cooperativa Immobiliària d'Espanya sobre demora per al pagament d'interessos.

A proposta seva s'acordà ampliar el nombre de vocals del ple de l'Exposició de Sevilla.

El Consell acordà, amb relació a l'obra de Cases Barates, econòmiques, militars i Caixes per al foment de la petita propietat, que una Comissió mixta dels Ministeris d'Hisenda i de Treball estudie el descabdellament de l'obra realitzada i la manera de continuar-la d'acord amb la legislació vigent i amb el propòsit d'acomodar els compromisos contrets a les possibilitats de la Hisenda pública.

Economia. — El ministre d'Economia informà al Consell sobre alguns particulars referents al problema tan exigent que es planteixa amb relació als petits exportadors que careixen d'organització eficaç i de mitjans financers per a controlar el transport de les mercaderies, i això dóna lloc a dificultats advertides per l'Ambaixador d'Espanya a Londres i pels nostres cònsols d'Amsterdam i Roterdam, especialment.

Encara essent un fet notori que la xifra d'exportació augmentà en aquesta darrera temporada, és necessari evitar que disminueixi el valor o que desmereixi la mercaderia, sobre tot el seu prestigi genèric.

S'acordà fer una Informació que permeteixi revisar amb coneixement de causa la Reial ordre d'11 de desembre de 1929, reglamentant l'exportació per a adoptar-la extrictament a les peculiaritats del negoci taronger i a les exigències de cada mercat, precisant la millor orientació per a coordinar els interessos privats i la més eficaç fiscalització en relació amb un producte típic que constitueix un dels principals elements de la nostra riquesa agrícola i que una vegada situada més enllà de les nostres fronteres adquirixi un valor genèric de producte espanyol independentment de la marca que l'ampara."

Ampliació del Consell

Madrid, 7. — Encara que tots els ministres han coincidit, a la sortida del Consell, en assegurar que aquest havia estat purament administratiu, en realitat no és així, puix que una gran part del Consell ha estat dedicada a examinar el moment polític actual.

Un objecte d'estudi la série de peticions formulades per a celebrar mitings de caràcter monàrquic, sobre les quals no recaigué acord, perquè és criteri del Govern evitar-los, mitjançant campanyes en un sentit, se n'intensifiquen d'altres al contrari.

Tampoc estava assabentat el Govern que el senyor Alba tingués el propòsit de donar una conferència, encara que amb caràcter apolític, a la Ciutat Comtal.

Era desig del Gabinet haver portat a cap la confecció del nou cens electoral, però no ha pogut realitzar aquest propòsit per manca material de temps.

No tracta simplement d'una rectificació del cens, acoblant-lo a la llei de Maura de l'any 7.

El propòsit governamental tendeix a què aquesta rectificació signi feta afinals del mes de setembre vinent, i si bé no s'ha assenyalat data per a la celebració d'eleccions, persisteix la idea que aquestes tindran lloc a l'octubre.

Com és de suposar, no es concedirà el vot a les dones.

Ha vist amb satisfacció el Govern els informes del ministre de la Governació, en participar que la vaga de Sagunto s'havia acabat totalment fins al punt que a la tarda han reprès el treball els obrers que mancaven dels Alts Forns.

Quant a la vaga de Bunyol, els informes no podien ésser més optimistes: sembla que els obrers, uqe no acceptaren la fórmula proposada pel Comitè paritari, acceptaran en canvi la del ministre del Treball.

El duc d'Alba no ha assistit a la reunió per trobar-se indisposat.

Segons ha manifestat el senyor Wais, es proposa portar a cap la fiscalització dels fruits que s'exporten, en vista de les queixes que es reben de l'estranger sobre l'estat en què són tramesos.

La fiscalització serà tan enèrgica com real.

El Govern ha acordat no concedir empréstits ni autoritzar-los a les Confederacions Hidrogràfiques i Hidrològiques creades per la Dictadura.

El senyor Berenguer, en vista que són excessius els dos Consells setmanals per la quantitat d'afers que per ara es presenten a la consideració dels ministres en aquestes reunions, ha decidit ueq no se celebri més que un Consell cada setmana, ue serà el dels dimarts, i els dijous se celebrarà el que presideix el rei.

Un Consell extraordinari es dedicarà a l'examen dels projectes del ministre de Foment. Aquest Consell no se celebrarà fins que el titular de la cartera d'Hisenda formuli la nota que ha promès facilitar a la premsa, perquè conegui l'opinió la liquidació dels pressupostos.

El president del Consell ha posat de manifest el disgust que li havia produit no tan sols a ell, sinó al rei, la referència ampliatòria del Consell d'ahir publicada en determinat periòdic de la Cort, referència que no s'ajusta en el més mínim a la realitat.

ELS FETS DE BILBAO

Ha estat restablerta la normalitat

Bilbao, 7. — Les autoritats han adoptat tota mena de mesures per tal d'evitar que es tornin a produir successos com els d'ahir.

Aquest matí la normalitat ha estat absoluta.

Els ferits en les topades d'ahir milloren.

Bilbao, 7. — Aquest matí regnava tranquillitat a la ciutat.

No s'han repetit els incidents d'ahir entre socialistes i comunistes.

Els ferits milloren.

Les autoritats continuen adoptant mesures de precaució.

L'ADMINISTRACIO DELS DICTADORS

A Cuenca, en una setmana van despendre la quarta part del pressupost

Cuenca, — L'Ajuntament ha comprovat que la corporació anterior va despendre del dia 22 al 28 de gener, la quarta part del pressupost anual.

Les sessions transcorren enmig d'escàndols i retrets, amb la intervenció del públic.

S'ha acordat procedir a una curosa revisió per tal de determinar la situació actual del Municipi.

Assalt a una oficina de Contribucions

Huelva. — Al poble de Lepe, aquesta matinada uns quants individus han assaltat el domicili del recaptador de contribucions, Lluís Mas Cortès.

S'han apoderat d'uns rebuts de contribucions pendents de pagament i els han cremat.

Com a presumpte autor del fet la guàrdia civil ha detingut a Josep Perales Gallo, el qual moltes vegades havia menaçat l'esmentat recaptador.

Un altre exiliat que torna

Sant Sebastià. — Per ordre governativa ha estat aixecada la confinació del venedor del venedor de "La Voz de Guipúzcoa" en Azpeitia.

Sotragada sísmica a Almeria

Almeria. — Anit passada, a darrera hora, a Cuevas de Vera, se sentí un terratrèmol de gran intensitat. Els veins els llençaren al carrer esfereits.

Poc després el fenomen es notava en els pobles de la rodalia.

Cap a la matinada es tornaren a sentir les sotragades, però no tan fortes.

LA VIDA OFICIAL

Manifestacions del ministre de la Governació

Madrid, 7. — El ministre de la Governació ha rebut els periodistes, als quals ha dit que el conflicte de Sagunto estava totalment resolt.

Parlant dels esdeveniments de Bilbao, ha dit que no tenien cap importància, car no han estat més que topades entre grups obrers.

Ha confirmat el viatge del general Mola a Barcelona i que havia estat acceptada la dimissió del cap superior de Policia d'aquella capital, senyor Tenorio, i que per a substituir-lo es nomenava el senyor Toribio.

En aquest moment el director general d'Administració ha interromput el ministre per breus moments i ha parlat amb ell. Després el general Marzo ha dit que li havia fet saber que per R. O. telegràfica s'havia ordenat a l'Ajuntament de Sant Sebastià la immediata reposició en el seu càrrec a l'enginyer senyor Ferrer de Machimbarrena.

Madrid, 7. — Avui han despatxat amb el rei el president del Consell i els ministres de Foment i Treball.

El despatx del general Berenguer amb el rei ha durat una hora.

En sortir, el president ha dit als periodistes que havia signat un decret admetent la dimissió del cap de Policia de Barcelona, senyor Tenoro, i nomenat per a substituir-lo el coronel de la guàrdia civil senyor Rafel Toribio.

El senyor Matos ha dit que havia signat una concessió a Puerto de la Luz, a Canàries, i un decret suspenent la concessió bienal de les concessions fetes als ports de Canàries, aprovats ambdós decrets en Consell de ministres.

Ha signat també diversos decrets de personal.

El ministre del Treball ha dit que havia signat un decret, aprovat en el Consell de ministres, donant entrada a la Junta central d'Emigració als vocals de les companyies navileres estrangeres, i també la concessió de diverses medalles del treball.

Madrid, 7. — El príncep d'Astúries ha rebut avui l'ambaixador d'Anglaterra, el fiscal del Suprem, senyor Santiago del Valle, l'inspector general de Pavisió, senyor Aragón, i altres aristòcrates.

Madrid, 7. — Aquest matí en l'exprés ha arribat a Madrid el nou ambaixador de França, senyor Corbin.

A l'estació ha estat rebut per l'introductor d'ambaixadors, duc de Vistahermosa, l'encarregat d'Afers de França, alt personal de l'Ambaixada i del Consolat, representants de la Casa de Velàzquez, Liceu Francès i colònia d'aquell país, i diverses personalitats.

Madrid, (. — El ministre de Foment, millorat de l'afecció grípal, ha despatxat avui amb el rei i després ha treballat al seu ministeri.

Madrid, 7. — El ministre de Treball assistirà aquesta tarda, a l'Institut de Previsió, a l'acte de lliurament de les ensenyes de la creu dl Mèrit Civil concedida darrerament pel rei al general Marvá, prsident de la dita institució.

Madrid, 7. — El ministtre d'Instrucció pública ha rebut el doctor Zúñiga, el qual li ha parlat del centenari de la Facultat de Farmacia, el comte de Rodríguez Sampedro i la Junta de l'Associació Francisco Victoria.

Madrid, 7. — El president del Consell ha rebut el marquès de Encinares, l'enginyer senyor Arrizaga amb una Comissió que prendrà part en els treballs del Congrés Internacional Ferroviari, el baró de Segur, el director general d'Indústria, el governador civil de Las Palmas, el rector de la Universitat central, l'encarregat d'Afers del Perú i la Comissió executiva del Primer Congrés Nacional de la Fusta.

També ha rebut els generals Villegas i García Zabarte.

Madrid, 7. — A les tres de la tarda el rei, acompanyat del duc de Miranda, ha visitat el Crist de Medinaceli. El monarca s'ha agenollat i ha pregat uns quants minuts davant la imatge.

En sortir del temple ha rebut mostres d'adhesió i de simpatia de la gentada que feia cua davant l'església de Jesús per tal de pregar davant la venerada imatge.

També ha pregat davant el Crist la infantessa donya Isabel.

ELS CAPS POLITICS

El senyor Alba no parlarà a Barcelona

Madrid, 7. — Segons un telegrama, rebut avui a Madrid, el senyor Santiago Alba ha desmentit que es proposi donar cap conferència a Barcelona. Si b éés veritat que el senyor Alba es proposa traslladarse a aquella ciutat, serà per pocs dies i amb l'exclusiu objecte de visitar l'Exposició i veure les seves filles.

La data probable del viatge és a darrers d'aquest mes o a primers d'abril.

El senyor Miquel Maura es presentarà com a candidat republicà per Pego

Alacant, 7. — S'assegura que el senyor Miquel Maura es presentarà com a candidat republicà per Pego, districte del qual portà la representació a altres Corts, però amb caràcter de conservador.

L'autoritat ha suspès un acte que preparaven els elements extremistes a la Casa del Poble per tal de definir i formar el front únic.

ELS ADDICTES AL REI ALFONS

El Govern troba inoportú l'acte que tenen anunciat

Madrid, 7. — Fins ara el Govern no ha autoritzat l'acte d'afirmació monàrquica que hom prepara, seguint en el seu criteri de no autoritzar, de moment, actes polítics.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 7. — La Gaseta d'avui publica, entre d'altres, les següents disposicions:

Decret-llei reorganitzant els serveis de proveiments que d'ara en avant dependran en absolut del Ministeri d'Economia, i rectificant l'actual règim.

Adjudicant al Comte de Torrubia la construcció i explotació de l'autó-pista Madrid - Irún.

Regulant la importació de franquicia de bestiar, llanes i fustes procedents d'Andorra, compreses dintre les quantitats que s'hi assenyalen i esmentant les mercaderies que es poden exportar a Andorra, enc que la seva exportació estigués subjecte a restriccions.

La malaltia del general Weyler

Madrid, 7. — El general Weyler ha millorat sensiblement en el seu estat, fins al punt que molts creuen que ha desaparegut tot perill d'un fatal desenllaç, com s'havia temut.

Hom creu que avui els metges facilitaran el darrer butlletí de l'estat de l'ilustre general.

Madrid. — El general Weyler millora notablement, fins al punt que avui, per prescripció facultativa, ja ha menjat alguna cosa.

Els metges que l'assisteixen consideren que, de no venir complicacions — possibles, per la molta edat del general—, ha desaparegut el perill.

Davant la millora, han estat retirats de la porta els plecs de signatures que s'hi havien deixat durant els dies que el general estigué en perill de mort.

EL SUPERAVIT DEL SR. CALVO SOTELO

Es converteix en un dèficit de cent milions

Madrid, 7. — Segons sembla, el ministeri d'Hisenda té molt avançat l'estudi del pressupost.

Aixi, donc, aviat podrà publicarse la nota anunciada.

Hom assegura que el ministre ha comprovat que no existeix el superàvit anunciat per l'anterior Govern, ans al contrari, hi havia un dèficit de més de cent milions de pessetes, perquè hi havia molts serveis que no estaven dotats i partides que no estaven pagades. En virtut, però, dels estalvis que ha decidit el Govern, suprimint organismes innecessaris i d'altres, el enyor Argüelles ha assolit la nivellació del pressupost, i ho demostrarà en la nota que publicarà seguidament.

La suposada creació d'un ministeri de l'Aire

Madrid, 7. — Preguntat el sotssecretari de la Presidència si el rumor que corria aquesta dies amb referència a la creació del ministeri de l'Aire, per a ocupar el qual es deia que serien designats els generals Sanjurjo o Kindelan, era cert, ha dit que no en sabia res.

¿Que pendre per el restrenyiment?

"Hi provat tantes coses"-diuen tots els que estan afligits per aquesta torturadora malaltia. A altals persones s'els hi recomana que mengin un xic menys que de costum, masteguin bé, beguin amb freqüència algua entremitg dels àpats, al llevarse i al anar al llit, i que facin una mica d'exercici tots els dies. Combinis això amb les Píldores de Brandreth i la millora es ràpida i segura.

Les Píldores de Brandreth (purament vegetals) són un remei d'eficàcia provada, per totes les edats, per normalitzar el règim diari del cos tan necessari per la bona salut. Llimpien els budells amb eficàcia, regulen les secrecions biliars excessives i ajuden al funcionament normal de l'estòmac i fetge, purificant aixís la sang i protegint la salut.

Píldores de BRANDRETH

Demàniies en qualsevulga farmàcia o droguería. Les llegítimes vénen en caixetes ovalades de llauna daurada amb la firma del Dr. Brandreth.

Agents a Espanya:
J. MIRACH I C.ª, S. A. - Brusi, 69 Barcelona

LA PREMSA MADRILENYA

"El Sol"

Madrid, 7. — "El Sol", en la seva editorial demana la suspensió dels preceptes del nou Codi Penal en la seva part política, amb declaració de la vigència del Codi vell, en ella i en tot el que fa referència a què les penes siguin adaptades a les noves en tot allò que signifiqui més benevolència als preceptes vells, fins a la revisió total del nou Codi per les Corts.

"Heraldo de Madrid"

Madrid, 7. — "Heraldo de Madrid" en su article editorial diu:

"No se liquida tan fácilmente una política como la de la Dictadura. Una política de seis años de alegre y desenfadado gobernar sin control, deja una huella profunda que ha de tardar bastante tiempo en borrarse.

Una de las herencias más gravosas que deja el fenecido régimen, es la que se refiere a la cotización de nuestra moneda, porque conviene repetirlo incansablemente en este país de desmemoriados. La baja cotización de la peseta es obra de la desdichada política económica de la Dictadura, del "optimismo" con que ha administrado los caudales públicos.

El remedio se halla sencillamente en el restablecimiento de la confianza perdida. El Gobierno actual tiene que dar la sensación de que se ha acabado la francachela alegre y confiada y de que los caudales públicos van a ser administrados con austeridad.

La labor realizada hasta ahora por el Gobierno está bien orientada en ese sentido. Si acaso, le recomendaríamos menos miramiento en su obra de rectificación de la Dictadura. Hace falta podar, hasta dejarlo desnudo, el árbol copioso de organismos inútiles y de los gastos no justificados. Es menester, además, dar al mundo una impresión de seguridad y de normalidad. Es necesario que se sepa de un modo auténtico que España va resueltamente camino de un restablecimiento de la vida española, sin que quebranten a diario esa seguridad los rumores más o menos espontáneos con que se pretende quebrantarla. Sólo así se irá paulatinamente a la restauración del crédito público y podrá pensarse en la estabilización de nuestra moneda."

"La Epoca"

Madrid, 7. — Referint-se a les declaracions fetes a la Premsa pel cap del partit conservador, diu "La Epoca":

"El conde de Bugallal no cierra el paso a la exigencia de responsabilidades a la Dictadura, pero sin involucraciones con lo que está por encima de todos los partidos, y además prueba con sus declaraciones el ilustre jefe del partido liberal conservador que es inexacto e injusto lo que es tan frecuente leer y oir de que no se ha aprendido nada por los políticos desde 1923. Reconoce el estado de opinión, contrari oa lo que llamó la Dictadura "viejo régimen". Comprende que la Corona en aquellas circumstancias, a parte de la irresponsabilidad constitucional, no hizo sino acatar la voluntad racional, exteriorizada de modo inequívoco, y en cambio se enfrenta con la Dictadura por la forma en que se desenvolvió su acción de gobierno.

Era necesaria una voz de esta autoridad, con la responsabilidad que le da el acaudillar una fuerza política tan importante y homogénea como el partido liberal conservador, que sonase en estos momentos restituyendo a su verdadero cauce y a sus legítimas proporciones el problema de las responsabilidades. Era necesario y urgente y el conde de Bugallal, en espera de que llegue el día en que el Gobierno autorice actos políticos y pueda enunciar el problema del partido liberal conservador con el dinamismo y complejidad de la vida moderna, ha llenado esta necesidad.

El partido liberal conservador sigue en esto sus tradiciones: las de Cánovas, las de Dato en 1913. La monarquía es para mismo intangible, y claro es que los serrores de la Dictadura sobre ésta recaerán, como el señor Calvo Sotelo ha reconocido. En ella serán juzgados y sancionados por elevación a lo que por su propia naturaleza está por encima de las pasiones y pasiones."

L'AERONAUTICA

Accident a Cuatro Vientos

Madrid, 7. — Aquest matí, quan l'aparell "Havilland", sortit de l'aeròdrom de Cuatro Vientos, volava damunt de Madrid i de l'aeròdrom de Loring, se li ha calat foc al motor.

El capità d'artilleria senyor Josep Méndez Parada, que pilotava l'aparell acompanyat per un soldat mecànic, donà ordres a aquest per tal que es llancés amb el paracaigudes, donada la gravetat de la situació. El soldat ho féu així, però en llançar-se ha topat amb el timó i ha trencat la barra de direcció.

Llavors l'aparell ha caigut a terra i s'ha destrossat. El motor ha quedat ensorrat i el capità ha resultat mort.

El soldat ha arribat a terra amb lleugeres erosions.

El rei, en assabentar-se del fet, ha enviat el capità Gallarza per tal d'informar-se del desgraciat accident.

Madrid, 7. — El cadàver del capità mort en l'accident d'aquest matí a l'aeròdrom Loring ha estat traslladat al dit aeròdrom per companys que han anat a recollir-lo, i més tard, en una ambulància, a l'Hospital Militar de Carabanchel.

El soldat que acompanyava el malaurat oficial es diu Fortunato de la Fuente.

Madrid, 7. — El soldat Fortunato de la Fuente, que anava aquest matí amb el malaurat capità senyor Méndez Parada, només sofreix una petita lesió a la mà esquerra.

Explica que quan es trobaven volant el capità li digué:

—Llança't, perquè s'ha trencat alguna cosa i ens anem a matar.

En llançar el paracaigudes a l'espai em vaig donar un cop contra la cua de l'aparell i em vaig fer la ferida de la mà. Després em vaig trobar volejant i al cap de poc arribava a terra, a uns 60 metres del lloc on cremava l'aparell.

El soldat porta 21 mesos en els serveis d'aviació i feia el primer vol que feia.

Per tal de poder recollir les despulles del capità Méndez Parada calgué emprar una pala i posar-los en un caixó de fusta. Se li veien les mans tallades i crispades.

El capità feia sis mesos que s'havia casat. Actualment era cap de divisió en el parc regional de Cuatro Vientos.

Al dipòsit de l'Hospital Militar de Carabanchel el vetllen uns quants companys.

L'Aero-Club ha penjat crespons negres als seus balcons i ha tramès a l'Hospital una representació amb una corona.

L'enterrament tindrà lloc demà i el cadàver rebrà sepultura al cementiri de Carabanchel.

Contra una designació

Guarena (Avila). — Al poble de Zarzal de Alange s'ha concentrat la guàrdia civil per tal d'evitar aldarulls per haver estat designat per al càrrec de jutge municipal el senyor Joaquim Montero Espinosa, car el veïnat es recorda que en un altre temps descabdellà aquest senyor una política que tingué funestes conseqüències per als interessos locals.

S'ha produit un avalot durant el qual una dona del poble ha arrabassat la vara de les mans de l'alcalde.

La Música

NOTES OFICIOSES

CONCERT PER L'ORFEO CATALA

Heu-vos ací les obres del mestre Nicolau que constitueixen el programa del concert que donarà demà, diumenge, a la tarda, l'Orfeó Català, sota la direcció del mestre Millet, al Palau de la Música Catalana.

"El noi de la Mare", "La dama d'Aragó", cant i piano; "La Mare de Déu; "Fulcite me floribus", (estrena), cant i piano; "Entre flors"; "La filla de Maria", cor de noies i piano; "Divendres Sant".

II. — Cicle Montserratí:

"Salve Regina", chor i orgue; "Cançó dels escolans", cor de noies i orgue; "Cançó de la Moreneta", chor de noies i orgue; "Cançó del pelegrí" (estrena), chor d'homes; "Cançó dels llauradors (estrena), sols, cor d'homes i orgue; "Cançó de la rosa" (estrena), chor i orgue; "La mort de l'escolà".

ASSOCIACIO DE MUSICA DE VILAFRANCA

Per a dimarts vinent, dia 11, l'Associació de Música de Vilafranca anuncia un interessantíssim concert, a càrrec del novell agrupament barceloní "Quartet Filharmònic", que integren els reputats artistes Lluisa Giménez, arpa; Josep Contreres, violí; Albert Muntaner, violoncel, i Narcís Pujol, piano. El "Quartet Filharmònic" celebra actualment una série de concerts per Andalusia i València.

LUCIE CAFFARET A SANT FELIU DE GUIXOLS

El programa confeccionat per la pianista parisenca per al concert que ha de donar dimarts vinent a l'Associació de Música de Sant Feliu de Guixols ha augmentat encara l'interès dels aficionats d'aquella població per l'esmentada sessió. Lucie Caffaret ha actuat en altres ocasions a la dita entitat, i sempre amb èxit triomfal.

RECITAL DE PIANO

Avui, a les 7 de la tarda, la distingida senyoreta Rosela Colom donarà el seu anunciat recital al Cercle Artístic, executant el següent programa:

Primera part: Tocata en re menor (Bach); Rondo capriccioso, op. 14 Mendelsshon. — Segona part: Dansa del foc (Falla) Petenera. Dansa andalusa (Turina). Rapsòdia número 12 Liszt. Per aquest interessant recital, la casa Guarro ha cedit un piano de cua Hoffmann.

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Fundador: Pau Casals

Diumenge vinent, dia 9, a les 11 del matí, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana el concert setè de l'actual curs de l'Associació Obrera de Concerts, el qual estarà confiat als nostres excelents artistes Eduard Toldrà (violí) i Blai Net (piano).

Heus ací el programa d'aquesta interessant sessió:

Primera part. — Beethoven: Sonata en re, òp. 12, núm. 1.

Segona part. — Brahms: Sonata en la op. 100.

Tercera part.—César Franck: Sonata en re.

Per assistir a aquest concert caldrà presentar el Títol de So-

Les Arts

CASA DEL VALLES

L'Exposició del paisatge del Vallès", a Terrassa.

Demà diumenge, tindrà lloc, a la veïna ciutat de Terrassa, l'obertura d'aquesta exposició que la Casa del Vallès fa circular per diverses poblacions de la comarca i que, com és sabut, conté obres dels nostres millors artistes pintors.

En ocasió de l'acte de l'obertura, el conegut i celebrat escriptor Carles Soldevila, donarà una conferència al Circol Egarenc, a les cinc de la tarda del mateix dia, sobre el tema: "Art i Natura".

Els socis i amics de la Casa del Vallès, sortiran cap a Terrassa per tal d'assistir als actes esmentats, a tres quart de quatre de la tarda, pels Ferrocarrils de Sarrià, de la plaça de Catalunya.

GALERIES DALMAU

El celebrat pintor A. Bosch Cañals inaugura avui una exposició de paisatges a les Galeries Dalmau, del Passeig de Gràcia. Forma la seva exhibició un excel·lent conjunt pictòric.

Restarà oberta al públic fins a les sis de la tarda.

EXPOSICIO SUNYER

Continua oberta a la Sala Parés la important exposició de Joaquim Sunyer, que ha despertat tant d'interès.

PROXIMES EXPOSICIONS A LA SALA PARES

Per a dissabte vinent, dia 15, s'anuncien les exposicions d'Agustí Ferrer, de pintura, i d'Ernest Maragall, d'escultura.

HOMENATGE A UNA ARTISTA

Amb mòtiu de l'èxit artístic de l'exposició de les notables obres que exposa al Saló Parés la distingida pintora Encarnació Gómez de Bosch, un grup d'amics i admiradors de la tasca d'aquesta gentil artista desitgen dedicar-li un acte de just i merescut homenatge consistent en un àpat. Donat l'ambient de franca i sincera cordialitat amb què haurà de tenir efecte, la Comissió organitzadora confia de congregar en torn de l'homenatjada, un bon nombre de les seves amistats.

"UNS QUANTS"

S'ha format un nou agrupament de joves artistes amb la denominació d'"Uns quants". Pròximament celebraran llur primera exposició a les Galeries Laietanes.

el corresponent al primer semestre de 1930. (color groc)

GRAN TEATRE DEL LICEU

Projectes per a la temporada de Primavera

Es esperat amb veritable expectació l'acord que adopti la Junta general de senyors accionistes que s'ha de celebrar en els primers dies de la vinent setmana, en la que s'ha de designar la persona que hagi d'actuar com empresari en anys vinents. És opinió general que serà confirmat en la Direcció i Empresa del nostre primer coliseu don Joan Mestres Calvet i en tal supòsit, s'ha comentat l'estudi d'un espectacle de reconeguda vàlua artística, que seria presentat al nostre públic en la vinent temporada de Primavera. Segons les nostres notícies, es tracta d'una nova modalitat escènica que ha de cridar poderosament l'atenció i sobre la que ens obliga a restar discrets la circumstància de trobar-se sotmesa a estudi de la Junta de Govern.

AGRUPACIO CORAL DE MUSICA ANTIGA

Fa dies ja que la novella Agrupació Coral de Música Antiga ha començat els assaigs per dur a terme la tasca que s'ha imposat.

L'Agrupació Coral de Música Antiga ha quedat definitivament composta per quatre sopranos, quatre contralts, quatre tenors i quatre baixos.

Els assaigs tenen lloc en l'estudi de l'Agrupació, instal·lat en el casal del Centre Excursionista Joventut, situat al carrer Baix de Sant Pere, número 55.

És propòsit de la Direcció de concedir, més endavant, unes permisos, limitats a causa de la poca cabuda del local, a fi que tothom que no desitgi pugui assistir a algun dels assaigs.

Oportunament s'anunciarà on cal dirigir-se per obtenir els permisos esmentats, els quals es concediran per rigorós torn de sol·licitud.

REAPARICIO EN EL PALAU DE RUBINSTEIN

El diumenge, dia 16, a les 6 de la tarda, reaparexerà davant el públic de Barcelona, aquest magí del piano, amb un programa interessantíssim.

L'anunci del seu concert ha produit magnífica impressió entre els amants de la música de nostra ciutat, que tenen a Rubinstein com el més interessant pianista de l'actual generació.

EL "DIJOUS VERMELL" COMUNISTA

A França

Lille, 7. — La crida dels directors comunistes per tal que els obrers d'aquesta població i de Roux i Tourcoing abandonin el treball, ha estat desatesa. Els treballadors en massa s'han presentat a les fàbriques i els tallers. — Fabra.

París, 7. — Els diaris, en general, constaten que la intentona comunista d'ahir va tenir un èxit insignificant, tan a França com a l'estranger.

En algunes ciutats aconseguiren els comunistes reunir cert nombre d'adherits. Però aquestes manifestacions varen ésser molt lluny de tenir la importància que els comunistes volien donar-les. — Fabra.

A Alemanya

Berlín, 7. — A la prefectura de Policia declararen que amb motiu de les manifestacions comunistes del "dijous vermell", a les deu de la nit hi havia a Berlín 14 ferits, entre els quals, set agents de policia. Les detencions a la capital eren 230.

Segons el "Berliner Tageblatt", a Colònia les manifestacions comunistes foren greus, i la policia es veié obligada a efectuar diverses càrregues. Els ferits són 23 i els detinguts prop de 300.

A totes les altres ciutats del Reich, els comunistes celebraren manifestacions, si bé sense importància. — Fabra.

A la Gran Bretanya

Londres, 7. — En les manifestacions d'ahir, no hi hagueren incidents d'importància. Només a Glasgow la policia es veié obligada a efectuar diverses càrregues, i practicà algunes detencions, entre les quals hi havia 4 dones. — Fabra.

Als Estats Units

Nova York, 7. — Els tumultes i aldarulls provocats pels comunistes a Washington, davant la Casa Blanca, obligaren la policia a donar diverses càrregues i a dissoldre els grups per mitjà de bombes lacrimògenes. Amb tot, s'efectuaren vint detencions.

A Nova York, davant l'edifici del Municipi situat a Union Square, es varen congregar més de 60.000 manifestants, i en ésser dissolts per la policia, es varen originar diversos aldarulls.

Hi van haver detencions i alguns contusos. — Fabra.

A Txecoslovàquia

Praga, 7. — El "dijous vermell" només ha tingut repercussió sensible a Gablenz, on la policia fou objecte de repetits atacs per part dels manifestants, i es veié obligada a dissoldre'ls i practicar algunes detencions.

A la resta de les ciutats txecoslovaques, els incidents ocorreguts no han tingut importància. — Fabra.

A Grècia

Atenes, 7. — Malgrat de la intensa campanya que aquests darrers temps venien desplegant els elements comunistes a tota la República, el "dijous vermell" ha transcorregut sense incidents d'importància. — Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS

La Codificació del Dret Internacional

Ginebra, 7. — La Conferència per a la codificació del Dret Internacional, convocada per la Societat de Nacions, es reunirà a La Haia el dia 13 de l'actual, sota la presidència del senyor Hommskerk, ex-primer ministre dels Països Baixos.

Ultra els membres de la Societat de Nacions, han estat invitats a prendre part a la Conferència els Estats Units, Brasil, Turquia, Rússia, Egipte, Equador, Mèxic, Dantzig, Irlàndia, Costa Rica, Mònaco i San Marino. — Fabra.

La Conferència duanera

Ginebra, 7. — La Segona Comissió de la Conferència duanera ha abordat l'examen del projecte de convenció per virtut del qual els Governs es comprometrien a entaular negociacions internacionals per a la conclusió d'acords sobre el règim duaner, el règim de producció i els canvis.

Les delegacions italiana i francesa presentaren algunes esmenes al projecte.

El senyor Flandin posà els seus col·legues al corrent de l'exposició que farà demà, i obtingué un acolliment molt favorable. — Fabra.

ELS ACCIDENTS DEL TREBALL

Dos morts i onze ferits en una mina

Charleroi, 7. — S'ha produit una explosió en una mina de carbó i han resultat deu morts i onze ferits. — Fabra.

Sis morts i vuit ferits en un pou de petroli

Bucarest, 7. — A conseqüència d'una explosió produida en un pou de petroli, han resultat sis obrers morts i vuit amb ferides de gravetat. — Fabra.

LES INUNDACIONS DE FRANÇA

Hi ha 600 o 700 víctimes

Tolosa, 7. — Les aigües van retirant-se de les regions que han estat inundades aquests dies.

Gairebé a tot arreu, l'aigua ha deixat una capa de fang d'un gruix de quasi un pam, en el qual es troben enganxats mobles, estres i tota mena d'utensilis. També han estat trobats diversos cadàvers.

Es confirma que Moisac és la població que més ha sofert dels temporals. Moisac, població d'uns vuit mil habitants, travessada pel riu Tarn i per un canal del Garona, compta ella sola amb uns 400 morts i 1.500 cases destruïdes, moltes de les quals s'han esfondrat i d'altres estan a punt de fer-ho.

S'ha restablert la comunicació amb Agen, que ha estat aïllada tres dies.

Una quarta part de la població de Montauban, va estar inundada i les cases d'aquests barris han sofert seriosos perjudicis. A Montauban les aigües es retiren progressivament, i s'han organitzat, tot seguit, els treballs de salvament.

A aquesta població, les víctimes són també en nombre important.

Nombrosos ponts han estat arrossegats pel corrent, ço que fa que les comunicacions amb tota la regió sud-oest són molt precàries.

Hom tem que el total de víctimes, el nombre exacte de les quals encara no se sap, pugi 600 ó 700. — Fabra.

A Agen

Agen, 7. — Les aigües s'han retirat de la part inundada de la ciutat.

La comunicació per carretera ha pogut restablir-se, però el telègraf i el telèfon encara no funcionen.

Han estat trobats diversos cadàvers, víctimes de les inundacions. — Fabra.

Crèdits per als damnificats

París, 7. — La Cambra ha votat per unanimitat un crèdit de cent milions de francs per als damnificats pels temporals. — Fabra.

París, 7. — El Senat ha aprovat la concessió dels crèdits sol·licitats pel Govern amb caràcter d'urgència, per tal de socórrer les víctimes de les inundacions. — Fabra.

Un donatiu del Nunci

Montauban, 7. — Monsenyor Maglione, nunci de S. S. ha tramès al bisbe d'aquesta diòcesis la quantitat de cinquanta mil francs amb destí als damnificats pels temporals. — Fabra.

El president de la República a les regions sinistrades

París, 7. — El president de la República, senyor Doumergue, acompanyat del senyor Tardieu, sortirà aquesta nit de París per tal de visitar les regions sinistrades. — Fabra.

Donatiu del president Doumergue

París, 7. — De la seva fortuna personal, el president de la República M. Doumerge ha donat vint mil francs per a les víctimes dels temporals. — Fabra.

A Montauban

Tolosa, 7. — Els treballs de desenrunament que es realitzen a Montauban topen amb moltes dificultats.

Es impossible, fins ara, de fixar, ni tan sols aproximadament, el nombre de les persones que han mort a conseqüència de la inundació de les granges i cases de pagès, on famílies senceres foren sorpreses per la inundació i es veieren en la impossibilitat de salvar-se.

A la regió de Montauban hom calcula que han mort unes trescentes persones. Els animals que s'emportaren les aigües pugen alguns milers. — Fabra.

Donatiu dels ministres

París, 7. — Els ministres i sots-secretaris d'Estat han lliurat cinquanta mil francs en conjunt amb destí a les víctimes dels temporals. — Fabra.

L'explorador Cook serà alliberat

Washington, 7. — El President Hoover ha declarat que havia aprovat el projecte de posar en llibertat sota paraula d'honor l'explorador polar, doctor Cook. — Fabra.

L'AERONAUTICA

El pròxim raid de Costes Topada d'avions

París. — Es dóna per segur que abans de l'estiu, l'aviador Coste emprendrà el seu raid transatlàntic, sortint de París i proposant-se en vol directe arribar als Estats Units.

Coste ha declarat que l'acompanyarà Bellonte i que abandonarà l'itinerari de Les Açores, ja que, en principi, es proposa emprendre el trajecte més curt, per bé que aquest dependrà de les condicions meteorològiques.

Des del 15 de maig, Costes creu trobar-se en condicions d'emprendre el viatge. — Fabra

Praga, 7. — Mentre efectuaven maniobres, van topar, a l'espai, dos avions. Resultaren morts els dos pilots i els dos mecànics ferits. — Fabra.

ESTRANGER

L'ANIVERSARI DE MASARYK

La simpatia de la Cambra francesa

París, 7. — La Cambra ha votat per procediment de mans aixecades una moció de Paul Boncour felicitant el president Masaryk amb motiu de fer avui vuitanta anys i de simpatia al poble txecoslovac. — Fabra.

LA CONFERENCIA NAVAL

El Sr. MacDonald creu que en sortirà un tractat

Londres, 7. — Interrogat pels periodistes sobre la Conferència naval, Mac Donald ha dit que està convençut que en sortirà un tractat.

En general, ha dit, es creu que la Conferència no durarà molt. Es possible que s'hagi acabat abans de mitjans d'abril. — Fabra.

Optimisme

Londres, 7. — Les esperances respecte a l'èxit de la Conferència naval avui han estat posades de manifest per tots els delegats.

Als cercles britànics es creu que aviat s'arribarà a un acord sobre l'ajornament de la construcció dels "capitalships" fis a 1936. — Fabra.

Els vaixells especials

Londres, 7. — La primera Comissió ha començat aquesta tarda l'examen detingut de la memòria dels perits sobre els navilis especials en la limitació estudiada.

Sembla que els països posseïdors d'una gran flota desitgen no incloure aquests navilis en el tonellatge global.

Pel contrari, França, d'acord a la seva tesi de tonellatge global, estima que aquests vaixells han d'ésser inclosos en el dit càlcul. — Fabra.

La proposició francesa ha estat aprovada amb reserves

La Conferència naval ha reprès activament els seus treballs.

La primera Comissió ha aprovat en principi i d'una manera general la proposició transaccional francesa, i s'han reservat les qüestions relatives a la fixació del tonatge mínim, límit dels creuers lleugers armats amb canon de sis polsades i dels destroyers.

En la fixació de categories no s'ha establer cap acord sobre el quadre de tonatge de les transferències, encara que sigui de categoria a categoria.

El Japó manté la seva demanda del 70 per 100 dels creuers dels Estats Units.

A pesar de la limitació a 2.000 tones del desplaçament dels submarins no s'ha trobat encara una fórmula que permeti a Franfia conservar els seus tres submarins de 3.000 tones. — Fabra.

ALEMANYA

LA SITUACIO DEL DOCTOR SCHACHT

Berlín, 7. — L'Agència Wolf diu que el doctor Schacht ha comunicat al Comitè Central del Banc de l'Imperi que està fent gestions per tal d'aconseguir que es procedeixi a una revisió del contingut del seu contracte, basant aquesta determinació amb les divergències sorgides entre ell i el Govern sobre el protocol de La Haia.

El doctor Schacht continuarà exercint les seves funcions fins que no s'adopti una resolució com a resultat de l'examen que ha demanat. — Fabra.

EL PRESIDENT DE LA REICHSBANK HA DIMITIT

Berlín, 7. — La notícia de la inesperada dimissió del president de la Reichsbank ha produït general sorpresa.

A Borsa l'emoció ha estat molt gran i la notícia ha ocasionat immediatament una baixa general dels valors.

Els periòdics de la nit, per falta de temps, no poden publicar més que breus comentaris.

"La Gaceta de Voss" diu que en els darrers temps s'havien suscitat divergències de criteri entre el director de la Reichsbank i els membres del seu Comitè central.

El periòdic afegeix que als cercles polítics la notícia haurà estat acollida amb satisfacció, ja que aquesta dimissió posarà fi a tota una sèrie de situacions enutjoses.

"La Gaceta General d'Alemanya" es pregunta si les darreres negociacions de Roma per a la designació de càrrecs del Banc Internacional de Pagaments no haurà tingut una influència decisiva en la determinació del doctor Schacht.

"El Correu de la Borsa" opina que la dimissió del doctor Schacht repercutirà en l'actitud adoptada fa temps pels partits polítics, i els obligarà a actuar més positivament en el que fa referència a l'acord germano-polac.

Davant el Comitè central de la Reichsbank, el doctor Schacht ha desmentit aquest matí les informacions que havien publicat algunes periòdics, sobre el total dels seus honoraris, gratificacions, dietes, etc.

El "Berliner Tageblatt" recorda els obstacles que han constituït les diverses intervencions del doctor Schacht en la Conferència de La Haia i recentment a Roma. — Fabra.

L'explorador polar doctor Cook serà posat en llibertat sota paraula d'honor

El "dijous vermell" causà nombrosos ferits i motivà centenars de detencions a Alemanya

Els generals xinesos Ien-Hai-Xan i Feng-Iu-Siang aniran a l'estranger. No hi haurà, per tant, acció militar contra el govern de Nanquín

Les inundacions del Migdia francès hauran causat 600 o 700 víctimes

Els agents del servei de prohibició han capturat una embarcació contrabandista al llac Zerie

El virrei de l'India ha contestat l'ultimàtum nacionalista. Ha estat detingut el Sr. Patel, un dels caps de la campanya de desobediència civil

Ha dimitit el president de la Reichsbank, doctor Schacht

LA SITUACIO A XINA

No hi ha guerra civil

Pekín, 7. — Sembla que ha estat continguda l'amenaça de guerra civil entre el governador del Shan-Si, general Yen-Hai-Shan i Feng-Yu-Siang, el famós general cristià, contra el president del govern nacionalista de Nanquín, Xiang Kai Shek.

El general Yen ha publicat una declaració dient que ell i el general Feng aniran a l'estranger, i això ha estat interpretat com un acabament pacífic de la divergència. — Fabra.

BALCANS

EL NOU GOVERN ROMANES

Bucarest, 7. — El govern ha estat modificat de la següent manera:

El senyor Mirt oha estat nomenat ministre de Justícia en substitució de Junian, dimissionari. Voicu Nitzesco serà ministre del Comerç i de la Indústria, en lloc del senyor Vlad, dimissionari i el diputat Angelescu serà sots-secretari a l'Exterior, reemplaçant Mirto. —

LA PRINCESA ILEANA JA NO ES CASA

Bucarest, 7. — El ministre de la Cort Reial, ha publicat una nota oficiosa dient que la princesa Ileana, d'acord amb la seva mare la Reina Maria, ha desistit del seu projectat enllaç matrimonial. — Fabra.

AMAN ULLAH A GRECIA

Atenes, 7. — L'ex-rei Aman Ullah, de l'Afganistan, ha arribat al Pireo, a bord del paquebot "Stella Italia", i sortí al cap de poc amb direcció a Roma. — Fabra.

TURQUIA

UN MONOPOLI DE LLUMINS A CANVI D'UN EMPRESTIT

Constantinobla, 7. — El grup suec que té el monopoli de llumins a Alemanya ha sol·licitat el monopoli de llumins a Turquia per cinquanta anys, a canvi d'un empréstit de 50 milions de dòlars al 7 per cent. — Fabra.

ESTATS UNITS

CICLONS ALS ESTATS DEL SUD

Nova York, 7. — Als Estats del Sud, s'han registrat violents ciclons, que han produït molts danys.

Se sap, fins ara, que han mort quatre negres i que molts d'altres són ferits. — Fabra.

FUSIO DE BANCS

Nova York, 7. — El "Times" anuncia que el Chade National Bank i l'Equitable Trust Company, estan discutint el projecte de fusió, que, en cas d'efectuar-se, aplegaria un capital que constituiria un record en els anals de la Banca, puix que seria d'uns 2.700 milions de dòlars. — Fabra.

Una comissió d'obrers sense feina visita l'alcalde

Ahir al matí, hom observà que a la plaça de Sant Jaume es formaven nombrosos grups d'obrers.

Una comissió pujà a donar compte al marquès de Comillas de les seves aspiracions que, com pot suposar-se, no eren altres que demanar feina. Digueren que venien en nom d'altres sis o set mil companys que es troben en igual situació.

A la tarda, tornaren els comissionats i foren novament rebuts pel batlle, el qual aprofità la reunió que se celebrava amb els tinents d'alcalde per a canviar impressions sobre l'afer. De moment hom els féu un donatiu i s'acordà dirigir-se al governador i a les companyies ferroviàries per tal d'obtenir la major bonificació possible, a fi de reintegrar els sense feina als seus respectius municipis, ja que la majoria no són d'aci.

L'AGITACIO DE L'INDIA

La resposta del virrei a l'ultimàtum nacionalista

Nova Delhi (India), 7. — El virrei ha respost molt lacònicament al dit ultimàtum de Gandhi, dient-li: "Deploro de veure el mètode d'acció que aneu a emprendre, i que, forçosament, implicarà una violació de la llei i un perill per a la pau pública." — Fabra.

Protesta per un empresonament

Ahmedabad, 7. — Acaba de fer-se pública la notícia d'haver estat empresonat un dels principals propagandistes del moviment nacionalista.

El líder de l'esmentat partit, Gandhi, ha llançat una crida invitant el poble a cessar demà en el treball d'una manera pacífica i completa com a protesta per aquest empresonament. — Fabra.

El Sr. Patel, condemnat

Bombai, 7. — S'anuncia que el senyor Patel, un dels principals lloctinents del líder nacionalista Gandhi i germà del president de l'Assemblea Legislativa, ha estat detingut sota l'acusació d'haver desobeït l'ordre que prohibí pronunciar discursos en públic.

El senyor Patel ha estat condemnat a tres mesos de presó i multa de 500 rupias, o bé, a tres setmanes més de presó. — Fabra.

Notes de Societat

Es a Barcelona, procedent dels més importants centres productors de la moda de l'estranger, el nostre distingit amic En J. Roca, gerent de la coneguda casa del carrer de Santa Anna. Sigui benvingut.

El "Franca Fassio", embarrancat al cap de Bagur

El vapor italià "Franca Fassio" que fa el servei regular de càrrega i passatge entre Barcelona i Gènova era esperat ahir, divendres, a les cinc de la tarda, com de costum, procedent del darrer dels ports esmentats. Com que el vaixell no arribava hom pensà que no hagués sofert algun retard per causa de la marejada. A les sis de la tarda va saber-se que el vaixell no havia arribat per causes més greus. Segons un telegrama rebut pel consignatari senyor Tomàs Mallol, el "Franca Fassio" havia embarancat pels volts de migdia en les immediacions del Cap de Bagur.

L'esmentat consignatari disposà tot seguit que sortís el remolcador "Montoriol" a auxiliar el vapor sinistrat i marxà tot seguit en automòbil cap a Bagur.

Per més que segons les notícies rebudes de l'esmentada població assabenten que ni els passatgers ni els tripulants que van a bord del "Franca Fassio" no corren perill, hom dubta que el salvament del vaixell pugui tenir èxit per tal com se'l considera varat damunt fons de pedra.

Demà se celebrarà la Rua de "Pinyata"

Finalment ha estat autoritzat que demà, diumenge, dit vulgarment la festa de "Pinyata", se celebri la Rua al Passeig de Gràcia.

La festa començarà a les quatre de la tarda i acabarà a les vuit.

A bord del "Giulio Cesare" va morir l'esposa de l'ambaixador xilè a Roma

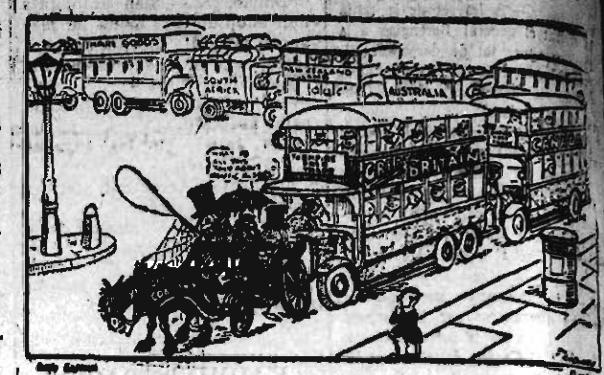
A bord del transatlàntic italià "Giulio Cesare", que arribà ahir al matí de Buenos Aires i escales, feia el viatge fins a Gènova l'ambaixador de Xile a Roma, acompanyat de la seva distingida esposa.

La senyora emmalaltí sobtadament i morí quan el vaixell es trobava al nostre port.

El cadàver fou desembarcat per tal de rebre sepultura a Barcelona, i l'ambaixador es quedà a la nostra ciutat, establint a l'Hotel Colom. Després de l'enterrament de la seva esposa continuarà el seu dissortat viatge cap a Roma.

LA CRISI DUANERA BRITANICA

Lord MacMillan vol reduir els jornals

L'EMBUÇ
(que dificulta el Comerç britànic)
Daily Express, Londres

Londres, 7. — Lord Mac Millan, que ha portat a terme una enquesta sobre la crisi duanera a Anglaterra ha recomenat una reducció de jornals en una proporció del vuit al nou per cent. — Fabra.

Municipi

La reunió dels tinents d'alcalde per tractar de l'Exposició de Montjuïc

LES OPINIONS EXPOSADES, SON FAVORABLES A CONTINUAR EL CERTAMEN

Poc després de les quatre de la tarda, es reuniren ahir al Saló de Juntes, sota la presidència del comte de Güell, els deu tinents d'alcalde. Era la primera reunió que celebraven i hom ho aprofità per tenir un extens canvi d'impressions.

De totes maneres, la reunió era especialment convocada per tractar del certamen de Montjuïc, que no pot continuar més temps en l'estat d'avui dia. El senyor Muntaner va arribar, portant un plec de documents; no obstant, ell no assistí pas a les deliberacions de la reunió que va durar fins a tres quarts de set, i de la qual es facilità la següent referència oficiosa:

"Sota la presidència de l'Alcalde, senyor Comte de Güell, s'han reunit els Tinents d'Alcalde, canviant impressions respecte a l'Exposició de Montjuïc i als diversos problemes econòmics, financers i ciutadans que planteja. Com a resultat de les opinions exposades, favorables en general a la continuació del Certamen, sense prendre's acords definitius, es va acordar que es constitueixi ràpidament el Comitè de l'Exposició, ampliat amb diversos elements consistorials, i que després d'estudiar totes les dades necessàries, informi a la Comissió Permanent perquè aquesta acordi el que sigui més convenient a la ciutat."

Interrogats alguns dels que assistiren a la reunió, es limitaren a confirmar el contingut de l'esmentada nota.

Sense perjudici de prendre acords definitius després d'estudiar el dictamen del Comitè de l'Exposició que ha de reunir-se dilluns que ve, la impressió que se'n treia era favorable a continuar el certamen.

* * *

En l'anunciada reunió que dilluns celebrarà el Comitè de l'Exposició, s'abordarà, doncs, d'una manera categòrica, aquest important problema que és la continuació del certamen de Montjuïc. En ella prendran possessió dels seus càrrecs els membres nous que l'integren i que són:

L'alcalde, comte de Güell.

El primer tinent d'alcalde, senyor Martínez Domingo.

El delegat de Finances, senyor Maymés.

El delegat d'Obres Particulars, senyor Coma i Cros.

I en caràcter d'adjunts, els tinents d'alcalde senyors Pich i Pon, Massot i Rocha, els quals foren designats en la sessió d'ahir.

A més a més, són membres de la Junta de l'Exposició el Delegat d'Hisenda, en representació de l'Estat i els presidents del Foment i de la Cambra de Comerç.

El resultat de la informació que faci aquesta Junta, serà sotmès a la Permanent Municipal, la qual haurà de resoldre en definitiva; millor dit, haurà d'elevar el dictamen al Govern, en l'eventualitat que hom no considerés convenient continuar amb l'Exposició oberta.

Tot fa creure, no obstant, que aprofitant el bon temps, s'intentarà animar l'Exposició celebrant-hi grans festivals.

Una subhasta de llocs als Mercats

La subhasta dels llocs vacants als mercats, corresponent al mes actual, que hagué de suspendre's amb motiu de la constitució del nou Ajuntament, se celebrarà a les Cases Consistorials, el dia 15 de l'actual mes, a les onze del matí.

El tinent de d'alcalde de Cultura

El tinent d'alcalde delegat de Cultura i Estadística, senyor Lluís Massot, rebrà les persones que vulguin visitar-lo, els dijous, d'onze a una.

El de Cementiris

Ahir prengué possessió de la delegació de Cementiris el tinent d'alcalde senyor Santamaria. El cap de la Secció li presentà el personal administratiu i tècnic. S'assabentà del funcionament de tots els serveis i s'interessà pel millorament i cura dels recintes lliures, que per estar en manifest estat d'abandó, en relació amb els altres recintes, és de necessitat el seu millorament.

El senyor Santamaria ha assenyalat els dilluns, dimecres i divendres, no festius, de dotze a dues, per rebre el públic en el seu despatx de la Delegació, i admetre les reclamacions o queixes que el públic cregui pertinents.

I el de Règim Interior

El tinent d'alcalde delegat de Règim Interior i Patrimoni municipal, senyor Joan Torres Puig, que ahir va prendre possessió del seu càrrec, ha rebut el personal afecte a la seva delegació i ha visitat les seves diverses dependències. Per rebre el públic ha assenyalat els divendres de cada setmana.

El regidor jurat del districte quart

El senyor Xicoy i Grau, en prendre possessió del càrrec de regidor jurat del districte quart, ha deixat sense efecte totes les denúncies sobre infraccions de les Ordenances municipals pendents de resolució en la data de la presa de possessió. El senyor Xicoy es complaurà a rebre el públic i atendre les reclamacions que se li facin respecte als afers que depenguin de l'Ajuntament a l'Oficina municipal de l'esmentat districte els dimarts segon i quart de cada mes, de les dotze a la una, i reservarà els mateixos dies, de les deu a les dotze, per als judicis de multes.

L'emplaçament de l'aeroport de Barcelona i el camí que porta al Prat

Ahir al matí, a Casa la Ciutat, va reunir-se la Junta que entén en la construcció de l'aeroport.

Ultra l'alcalde, que presidí, hi havien els regidors senyors Chico, Rull i Martí Esteve, i com a veins, els senyors Carrasco, Vinaixa i Llopis.

Els reunits tractaren de l'emplaçament del futur Aeroport, que hom proposa a l'Hospitalet, al Prat i a Castelldefels, limitant-se a un canvi d'impressions, atenent-se als dictàmens tècnics que els foren presentats.

Va ésser acordat que el regidor senyor Martí Estevе s'entrevistés amb el president de la Diputació per tal de tractar d'apariar amb urgència l'actual camí que porta a l'Aeròdrom del Prat, que en l'estat d'ara constitueix una vergonya.

L'apariament d'aquest camí correspon en part a la Diputació i en part al Municipi del Prat; l'Ajuntament barceloní, no obstant, hi aportarà també el seu esforç per tal de deixar-lo en condicions transitables.

Va ésser nomenat interventor de la Junta, el senyor Rull i es girarà una visita als terrenys del futur aeroport i de l'actual aeròdrom.

La conferència d'Unamuno

Sembla que els organitzadors de la conferència que el senyor Unamuno ha de donar a Barcelona tenen el propòsit de demanar a l'Ajuntament la cessió del Palau Nacional de l'Exposició com a sala per a la celebració de l'acte.

CARNET DEL RODAMON

PAGINES DE VIATGE I TURISME

...es institucions ...del turisme :: ::

Els organismes i les institucions ...cudes d'una disposició de govern ...s aquest no compta amb la força ...al de l'opinió, tenen el perill de ...itar institucions i organismes ...se transcendència i eixorques. ...s com els arbres mal plantats o ...ntats fora de temps. Difícilment ...baran a fruitar.

Un dels organismes de possible ...itat nacional creats pel govern ...la Dictadura és l'anomenat "Pa...nato Nacional del Turismo", el ...al compta amb recursos impor...ssims per a poder descabdellar ...extens i transcendental progra...a en pro de la riquesa pública si, ...rgient-li l'estigma de la seva nai...ça, se li sap donar saba nova. ...fer a això calen, evidentment, dues ...ses:

Primera, que els homes del Pa...nat, en la plena consciència de ...responsabilitat que els carrega ...administració i dels milions recap...s a les taquilles del ferrocarril i ...s obtinguts per emissió, es dis...in decididament a actuar a l'abast ...la crítica, i segona, que aquesta ...ítica, atenta i sol·licita per a tota ...ra possibilitat de ressorgiment del ...ís, vulgui parar-hi esment i se ...ocupi.

En parlar de la crítica no ens ...irim així a la purament subjecti... i literària, sinó a l'analítica i ...rientadora, a aquesta crítica útil i ...operadora a l'acció.

El Patronat té una alta i com...xa missió a acomplir pel foment ...la indústria de caràcter turístic, ...er quant ella ha d'ésser la recap...adora directa de la riquesa general ...produir, i té el deure, també, d'orientar tècnicament l'acció de tot govern pel que a la canalització d'aquesta deu de riquesa fa referèn...cia, i en qüestions d'art i arqueolo...gia, principalment.

Aquesta doble missió és la que vol...driem veure ben aviat planejada pú...blicament pels homes que avui re...geixen aquell organisme; a base d'aquesta doble missió és com cal...dria que la crítica vulgués cooperar amb voluntat i seny a l'obra a realit...zar en el futur.

Accions d'art i de foment són les que convenen i no la ruïnosa i poc intel·ligent competència a l'empresa privada.

Al duc d'Alba, actual ministre d'Instrucció pública, li correspon, potser, el primer lloc i l'honor d'ha...ver vist la necessitat d'organitzar a Espanya una força d'Estat orien...tada al turisme.

En el moment actual, que la pri...mera feina ha d'ésser sorgir i ape...daçar, esperem que el duc d'Alba voldrà fixar els ulls en el seu plan...có i curar del seu organisme per a apli...car-hi aquelles normes de salut que li calguin per a poder fructificar, d'a...vui endavant, no en un sentit pura...ment representatiu i efectista, sinó en un sentit positiu i d'eficàcia eco...nòmica.

Amb tot senyoriu i elegància, també, però, amb una mica del sen...tit pràctic del comerciant vetes...i fils. Amb un bon munt d'iniciatives fantasioses, si cal; de cara, però, sem...pre a les realitats efectives dels inte...ressos a què el seu ajut i orientació ha d'aplicar-se.

BYRON

La Seu vella de Lleida

Amb tota la majestat que assoleix una catedral catalana s'alça assenyalant el cel, sobre el turó daurat de Lleida, la Seu vella, un dels monuments més complets del segle XIII. Amb una profusió de capitells, pòrtics, sepulcres reials, un claustre que és una meravella de proporcions i un campanar (mostrivolament descrit pel poeta Morera Gallcia) que envejaria qualsevol altra catedral gòtica.

Donc bé: el Govern, considerant la situació estratègica d'aquell temple i el domini que té sobre la ciutat, resolgué habilitar-lo per a castell, i un dia es veié profanada la divinitat d'aquella seu pel trepig dels cavalls, el rodar dels canons, el dormir i menjar dels soldats.

El carnet del "Rodamón" no pot deixar de reclamar per a Lleida la seva Seu, i els lleidatans tenen l'obligació de fer-se-la restituir, car si no viuran sempre com ara sota el pes del sacrilegi artístic que els ha de recordar sempre la silueta majestuosa de la Seu vella.

L'E. LLIM

El Patronat Nacional de Turisme i els serveis de trasbalsament

Hom parla aquests darrers dies de pròximes reformes en el Patronat Nacional de Turisme. Es projecten economies, canvis de personal, supressió d'Agències dintre el país i altres mesures radicals.

No hi ha res a objectar si aquestes modificacions es limiten a les parts inútils del Patronat, però ens temem que les economies més aviat s'enfoquin per la disminució de despeses de propaganda a l'estranger que no pas per l'acomiadament de personal d'eficàcia dubtosa i de nomenament intangible.

Convindria que abans de capgirar aquesta institució de bona finalitat, encara que mal regida, orientar-la un xic més democràticament i defugir les normes antipàtiques que precediren el seu naixement en plena dictadura.

Hem de creur eque per a fer turisme positiu el primer que caldria fóra consultar l'opinió dels promotors del turisme i dels que per aclimatar-lo a Espanya inverteixen quantiosos capitals i no hi planyen esforços.

Ens sembla que sabran molt més de turisme els hotelers, les Agències de Viatges, els Sindicats d'Iniciativa, els elements directius de Companyies de ferrocarrils i Navegació, etc., que no pas els diplomàtics, els literats o simplement els aristòcrates o els coneguts "sportman".

El Govern del general Berenguer que en tantes coses inicia el retorn a la normalitat, buaria de començar en aquest cas concret de reforma del Patronat per adreçar-se a tots els elements actius de la indústria del turisme i ajudar a què es promogui debat i tractar d'implantar a Espanya el bon costum establert ja arreu de posar d'acord els organismes oficials amb els elements que els sostenen i paguen i pels quals, a més de l'interès general de la nació, deurien treballar.

No s'assolirà aquesta bona disposició dels elements oficials si aquest organisme no es constitueix en forma mixta d'elements industrials i tècnics del turisme, amb lleugeres intervencions estatals. Mentre la direcció estigui en mans de gent oficinesca i profana, l'eficàcia d'aquesta institució serà nul·la. Tan sols en el cas d'ésser-hi representats els capdavanters d'aquesta indústria que hom tracta d'activar, hom podrà donar bel·ligerància a organismes que sonen a buit, encara que es facin sentir per la càrrega contributiva que representen.

L'acció d'Estat ha de limitar-se a informar, a fiscalitzar i presidir dignament, deixant als elements que poden i saben fer turismo i que contribueixen perquè aquest arribi a ésser realitat, la part activa i la gestió dels afers. Es l'única orientació pràctica i que donaria resultats positius.

Cal posar l'opinió com més aviat millor. S'imposa concórrer a un Congrés del Turisme Peninsular, d'on podrien sorgir les solucions i es destacarien les valors capacitades per a regir el nostre turisme.

En un altre article parlarem de la forma més escaient, al nostre entendre, per a constituir el nou Patronat de Turisme. Podem avançar que, atenent-se a la forma democràtica com indispensable, cal seguir les normes de la Cambra Hotelera y constituir el Patronat amb representants elegits per totes les indústries directament afectades pel turisme i deixar solament la presidència d'elecció ministerial, essent el ministeri d'Economia el més capacitat per orientar el nou Patronat.

J. S. R.

El que serà l'Exposició d'Arts, Oficis i Cultura domèstica d'Estocolm

Maig-setembre, 1930.

Han arribat a mans nostres alguns ...talls del que serà aquesta Expo...ició. Per la seva particular orga...tització, per la novetat d'alguna de ...es seves atraccions i per la finali...at especial de la dita Exposició ...reiem interessant reproduir-los.

Els encarregats de l'Exposició de Stockolm han declarat que anaven a buscar un nou camí en l'art in...dustrial i en la cultura domèstica. Es, doncs, un intent per combinar la utilitat i la bellesa i d'industria...litzar l'art, fomentar la cultura del ...oble i al mateix temps demostrar ...ue es pot obtenir tot això a un ...reu a l'abast de tothom.

Es d'interès també el transcriure ...ui són els encarregats de l'orga...tització d'aquesta exposició. El co...missari general, és el director de l'Associació d'Arts i Oficis de Suè...ia, tota la directiva així com els ...ndividus de la comissió executiva ...són tècnics especialistes en la seva ...ecció. L'administració ha estat en...omanada a un dels primers tèc...ics financiers de Stockholm. (No ...és cap novetat, però en alguna ex...posició no s'ha tingut present.)

El lloc d'emplaçament és a deu ...minuts del centre de la ciutat, al ...larg d'un canal on era emplaçada ...abans una finca de la casa reial. Al ...final i per marcar l'acabament es ...construeix una gran plaça, que és ...el lloc destinat a celebrar-hi els es...pectacles i festivals i es té en pro...jecte també construir-hi una torre ...d'uns 100 metres d'alçada.

Una de les coses que haurà de cri...dar més poderosament l'atenció dels ...visitants són les solucions arquitec...tòniques dels palaus, com també un ...planisferi en forma de cúpula que ...costarà aproximadament un milió de ...pessetes amb l'auxili del qual hom ...ensenyarà i explicarà científicament ...al públic una veritable reproducció ...del firmament.

L'Exposició està dividida en dues ...seccions, en una de les quals s'exhi...biran els mobles i accessoris domès...tics amb una secció especial per a ...equips i mobiliaris d'hotels, les in...dústries de ceràmica i cristalleria ...de gran interès per l'originalitat i ...perfecció assolida per aquestes in...dústries en aquell país, enquader...nacions i arts gràfiques, catifes i ta...pisos, hi haur àtambé el saló de ...dercans on es trobaran tots els dia...ris del món. La segona secció serà ...dedicada exclusivament a models de ...cases per a la ciutat i el camp, de ...totes les categories i condicions des ...dels pisos més reduïts i econòmics ...fins a les *senyorials residències de camp*. Aquesta altra banda del riu ...quedarà, doncs, convertida en una ...veritable *"Ciutat Jardí"* i així les ...cases tindran l'adequat marc natu...ral. S'ha invitat perquè concorrin a aquesta secció els millors arqui...tectes, decoradors i jardiners de Suè...cia. Serà, doncs, una font d'estudi per als que s'interessen pel proble...ma de l'habitació moderna. De totes aquestes habitacions es donaran pressupostos exactes del que costa construir-les i sostenir-les. S'inten...ta donar en aquesta secció un ex...periment instructiu d'utilitat pràc...tica i d'una valor econòmico-social veritable.

Ajudaran a fer el servei de trac...ció hidroplans i taxis aquàtics. Aquesta novetat oferirà un nou ali...cient per realitzar els passeigs per excursions pel canal.

L'Exposició de Stockholm promet, doncs, ésser una atracció única al visitant que vulgui trobar noves i viscudes impressions de bellesa i nous coneixements i possibilitats de vida moderna, tot això realitzat en el marc incomparable de la "Venècia del Nord", de les seves aigües, del verd i pintoresc paisatge i de l'encis d'un estiu a Suècia.

De ferrocarrils

Cal convenir que els nostres ferrocarrils han realitzat un esforç formidable per a millorar els serveis i per a seguir el ritme que sanyala les necessitats del viure modern, i si bé no resisteixen encara certes comparacions, s'ha de reconèixer que s'ha fet molt de camí i que si no arribem a certa perfecció és degut més a l'estat de primitivisme que tenien les comunicacions carrilaires anys enrera, que no a la manca de desig i de coratge per a redimir-les totalment.

Hi ha, però, un defecte essencial en els ferrocarrils espanyols que cal corregir ben aviat, si pretenim que el turisme esdevingui una cosa normal entre nosaltres. Es la manca de vagons de segona classe en els trens expressos.

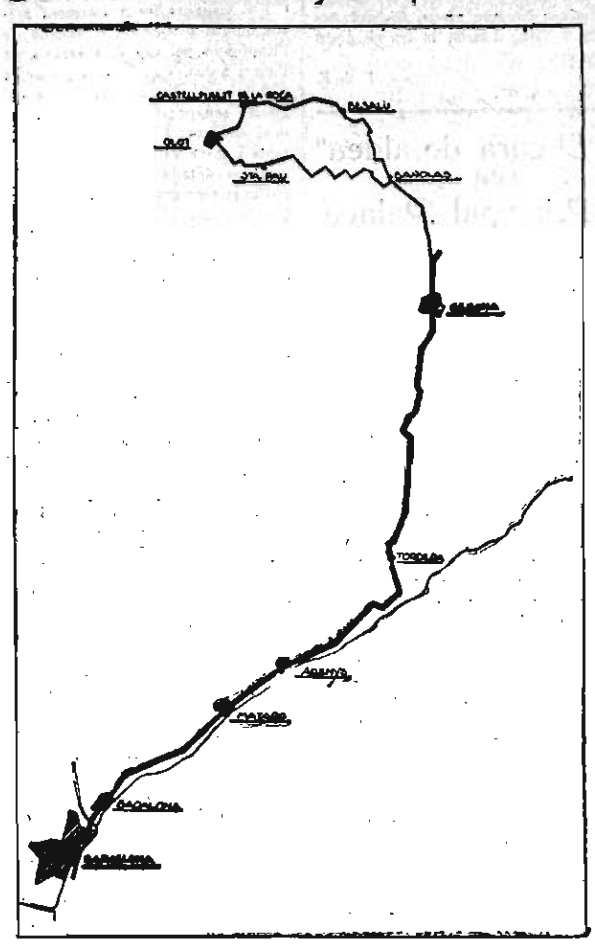
Quan a tot arreu existeix una tendència manifesta a dotar els trens de vagons-llits de segona i fins de tercera classe per tal que estigui a l'abast de tothom, la confortabilitat del viatge segons les possibilitats econòmiques de cada u, és incomprensible que encara persisteixi en els ferrocarrils espanyols aquest criteri estret de no voler incloure en la formació dels expressos vagons de segona classe. I com que aquest criteri sembla molt arrelat en les altes direccions carrilaires es fa més necessària una intensa campanya per a obtenir una cosa tan normalíssima, que des de fa temps respon a una necessitat del nostre comerç i del turisme internacional.

¿No seria hora que les nostres Agències de Viatges, que per a seva condició d'intermediaris de turisme, han d'ésser es més directament interessades en aquesta qüestió, iniciessin na seriosa campanya, amb a col·laboració d'aquells organismes més adients, per tal d'obtenir la rectificació d'un criteri que tants perjudicis ocasiona a la nostra economia?

B. M.

L'excursió de diumenge

Girona - Banyoles - Olot

Sortint de Barcelona per Badalona, Mataró, Calella i Tordera, guanyem els 90a quilòmetres amb poc més de dues hores, ja que la planera del camí convida a volar més que a rodar sobre la cinta.

Girona és un centre formidable de turisme no tan sols pels tresors que guarda a la catedral i museus sinó també pel pintoresc de la urb i per la seva història.

Per qualsevol camí que sortiu de Girona us trobareu amb bell paisatge.

De Girona a Banyoles, 20 quilòmetres.

L'interès de Girona i de Banyoles amb el seu dormit estany justifiquen i omplenen sobradament l'escursió d'un dia, per tornar a posta de sol per la mateixa gran carretera que us hi portà pel matí.

Si es pot aprofitar també el dissabte la volta és completíssima a base d'anar a dormir a Olot, després d'haver dinat i visitat Girona, seguint la formosa carretera de Porqueres Mieres i Santa Pau. Total pel matí, uns 150 quilòmetres.

L'endemà, la tornada d'Olot a Girona per la carretera de Castellfullit, Bessalú, Serinyà, Banyoles, ens ofereix la incomparable meravella de la conca del Fluviá. Total per a la segona jornada, uns 195 quilòmetres.

Pel camí recordeu que a cada poble trobareu alguna cosa ben digna de veure's. Es el cor de la gran Girona.

Qui no coneix per carretera les terres de Girona no coneix la Catalunya del paisatge per excel·lència.

Interior de la Seu de Girona

La platja d'or Sitges-Barcelona

Efecte de l'interès despertat aquests dies pel concurs d'adjectius aplicables a la platja de Sitges i en el qual ha estat aquesta batejada de *Platja d'or* divendres de Cendra, bon nombre de famílies de la bona societat barcelonina feren cap al sector Terramar d'aquella formosa població.

La Casa R. L. Lister y Co., de Londres, ha presentat proposta d'uns nous i elegants cotxes de pas lent per al transport de passatgera amunt i avall del Passeig Marítim.

Sembla que aquest interessantíssim servei de relació entre la vila vella i el gran hotel nou, pròxim a inaugurar-se, serà establert aquest mateix estiu.

Regna gran entusiasme davant del projecte d'establir en aquestes aigües uns modernissims vivers de marisc on poder conservar una bonica col·lecció d'espècies mediterrànies, gràcies a l'ajuda d'una important companyia barcelonina sembla segur que ben aviat es podrà convertir en realitat aquesta formosa idae que ha de venir a dotar d'un nou i estimat atractiu a la Sitges futura.

Els serveis públics i el turisme :: :: :: ::

Un amic anglès que ha vingut a veure l'Exposició ens diu:

"He restat meravellat de l'Exposició. Es quelcom d'extraordinari. ¡Quina llàstima que no ho hagueu divulgat! Si se n'arriben a assabentar a Anglaterra, a Nord-Amèrica i als països que donen un gros contingent turístic, us haurien mancat hotels.

Veig també que heu guanyat força en urbanització. Des de la meva darrera visita haveu obtingut grans millores en l'asfaltat, en la il·luminació, en la jardineria, sobretot... Evidentment, agafeu un to de gran ciutat europea que us honora... Es clar que potser la neteja és encara defectuosa... Però els nòrdics hi donem tanta importància a això... Potser exagerem... De totes maneres, us convé complaure'la, encara que no sigueu de la mateixa opinió; són excel·lents clients; ho podeu ben creure, sinó pregunteu-ho als suïssos i als francesos de la Cote d'Azur i la Cote Basque."

Com podeu veure, l'amic anglès és molt franc i ens diu algunes veritats que ens plauen i ens desplauen ensems. No sabem estar-nos de fer-lo parlar i conèixer així una opinió sincera, desprovista dels elogis embaidors que ens adrecen alguns visitants d'altres països, elogis que, tot just traspassada la frontera, es converteixen en la més descarada maledicència. Induïm a l'amic que segueixi parlant.

"No n'hi ha prou amb posseir belleses artístiques i naturals de prestigi ni hotels confortables... Manca la propaganda, és veritat... Però si arribeu a convèncer l'estranger que hi vingui a fer estada, potser trobarà a mancar la perfecció dels serveis públics que gaudeix al seu país d'origen. Us explicaré un cas que em passà abans d'ahir i que us confirmarà el que us dic.

Jo ja em feia càrrec que no trobaria el bon servei de correus que tenim a Anglaterra. La dolçor del clima, el vostre sol i el vostre cel m'aconhortaven d'aquestes deficiències. Però el que em succeí abans d'ahir depassa la meva facultat de resignació.

Imagineu-vos que per a les lletres al Continent vinc fent ús des de fa temps del correu aeri, ja tan generalitzat a molts països (per exemple Alemanya), que si hom no disposa el contrari, el correu cap a l'estranger és conduït per via aèria.

Havia de trametre amb tota urgència una lletra a Portugal. Hi ha línies aèries. Es de sentit comú el creure que, essent un país vel. hi deu haver una intensa correspondència i el correu aeri deu ésser cosa establerta.

Vaig anar al primer estanc per a comprar un segell especial. Em digueren que no en tenien. Després d'aquell a un altre. El mateix. Al tercer estanc vaig aclarir que aquests segells només es venien a les estafetes. Em varen indicar la més propera. Era tancat... Un adroguer del veïnat m'informà que els dignissims dependents del Correu anaven a l'oficina a certes hores del dia. Crec que era per a coincidir amb les hores del sol. El bon home m'aconsellà que m'arribés fins a la Central de Correus, que es trobava en un extrem de Barcelona. Vaig emprendre el viatge (25 minuts de tramvia per les Rambles embussades). A la fi vaig arribar davant de l'edifici monumental que fa de Casa de Correus i que no comprenc com essent un edifici que, pel seu aspecte, sobretot l'interior, ja fa anys que existeix, em passà desapercebut la darrera vegada. Recordo haver estat a la Casa de Correus l'altra vegada que vaig ésser a Barcelona, i l'edifici em semblà una mica més deixat i no tan monumental. En l'edifici hi heu guanyat; en la condicia no tant.

Una vegada dintre l'edifici vaig preguntar al primer mosso si em sabria dir on calia anar per al correu aeri. No sabia ben bé de què li parlava. Un altre, més ben informat, em digué que era darrera l'edifici. Vaig donar la volta al gran palau. Al darrera em digueren que era dintre. Davant del desacord en què es trobava el personal, em vaig decidir a emprendre a un superior. Aquest em digué que no era del seu departament. Per fi, preguntant al públic, vaig anar a parar a la finestra que cercava. Allí em digueren que calia anar a cercar el segell. A la finestra on expenen els segells els vaig demanar un segell per a Portugal. No tenien canvi d'una pesseta. Davant la impossibilitat de poder-los pagar en moneda de coure, em varen desenganxar bruscament el segell. Com veieu, tot són facilitats per a l'estranger. Per fi, tot satisfet, arribo davant la finestreta del Correu Aeri. Demano la inscripció per al correu aeri... Em sembla entendre que per a Portugal no hi ha servei. Potser m'ho hauria pogut dir abans. No cal dir que era difícil d'entendre quan parlava, perquè seguint un reglament que crec que regeix a les ficines espanyoles, els dependents tenen fins a les onze del matí la boca plena de pa amb truita — que van queixalant d'un paquet que sostenen per l'extrem, embolicat amb un paper de diari del dia abans.

Cada terra fa sa guerra, dieu vosaltres. (L'amic sap un xic de català.) Però em sembla que un xic més de disciplina no us sobraria. ¡Com enyoro aquelles cases de correus de les poblides viles suïsses!

Però, bé, no en parlem més. Encara vull restar uns quants dies més entre la vostra agradable companyia, i no us enutjaré més amb el meu tradicional esperit crític."

L'amic té tota la raó. Els correus, el telègraf, la neteja pública, els transports, no han estat molt influïts per la pruïja de millores.

La fira de París

S'ha fixat la data de la seva inauguració per al 17 de maig vinent.

Molts industrials espanyols han demanat "stand" per exposar-hi els nostres productes que aquest any amb la baixa de la pesseta seran venuts amb extraordinària facilitat, com ja ho són el gèneres de punt i altres teixits.

Avancen molt els treballs d'organització del saló del Turisme Espanyol on hi concorren els principals hotelers, Agències de viatges, Companyies de ferrocarrils i navegació de la Península.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la imprenta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

CIÈNCIA

REVISTA CATALANA DE CIENCIA I TECNOLOGIA

Redacció i Administració — **Dipòsit**
València 222 - Barcelona — **Catalònia - Pl. Catalunya, 17**

Sumari del número 34 (Novembre-Desembre 1929)

"Les recerques sobre magnetisme terrestre efectuades per l'Institut Carnegie, Ignasi Puig, S. J. — El cinema sonor, Manuel Vidal i Español. — V Congrés Internacional de la Premsa Tècnica i Professional. — Institucions Científiques de l'estranger. — Les activitats de la "Carnegie Institution of Washington". — Reculls periòdics: L'organització científica del treball. — La racionalització en la construcció de ciutats. — La reforma del calendari. Una experiència de l'any de tretze mesos. — Depreciació de les màquines. Càlcul dels amortitzaments i dels interessos. Comparació econòmica de les màquines. Mesura de les seves valors. — Els futurs Congressos d'organització científica del treball. — Les repercussions psicològiques de l'organització científica del treball. — Traduccions i extractes (Entre altres notes i treballs: Què cal pensar del transformisme?). — Notícies i comentaris. — Societat de Química de Catalunya. Bibliografia."

CINEMA

Armida, una joveneta que ha estat una veritable descoberta del cinema sonor. Gus Edwards, que tantes estrelles ha format, la trobà i en féu una de les atraccions de la seva gran revista teatral. Quan aquest passà a la Metro, per escriure i dirigir, la petita Armida el seguí. El seu primer paper important fou amb John Barrymore en "General Crack", i tot seguit es posà a treballar en altres pellícules

La revista en el cinema i en el teatre

El cinema, s'ha dit i repetit poc més o menys un milió de vegades, no ha d'envair el camp del teatre. En té un de propi, i com més se separi dels objectius teatrals, més es precisarà com un nou i veritable art El cinema silenciós, en efecte, emprengué la seva marxa divergent i nasqué en el món de les arts.

Vingué, però el cinema sonor i parlat i, què succeí? Més que "què succeí" podríem preguntar què succeeix?

Tot seguit es va veure que la paraula restringia en comptes de dilatar el camp cinematogràfic. L'exemple, però, de l'òpera, demostrà la universalitat del cant. Calia, aleshores, fer cantar sempre els personatges dels films parlats? Hauria estat absurd i ridícul com, si bé s'analitza, resulta absurda i ridícula la manera de procedir dels personatges d'òpera. Quedava el cant ocasional, o el cant pretext de l'acció. En ambdós casos calia armar un argument poètic; la cançó no apareix a la vida més que en circumstàncies especials: en el teatre, en el concert, revista, etc., en algunes històries amoroses, en els arguments on apareixen els infants o bé en la cambra de bany. Hi ha, naturalment encara, l'exèrcit i la marina. El seu camp és restringit, i la cançó sempre ha d'ésser-hi forçada perquè ha de prendre un significat.

I bé, com a punt de menor resistència han estat atacats els arguments teatrals, i la vida del teatre és reproduïda constantment a la pantalla. Però sobretot ha estat explotada la revista, barrejant la vida d'entre bastidors per la intriga amb els quadros per la part d'espectacle i cant, amb el pretext que una revista l'entén tothom i que en ella l'argument no té res a veure amb les cançons que pugui reproduir l'aparell.

I és aleshores quan el cinema interfereix en la marxa del teatre i quan comença de trobar dificultats i obstacles. De moment, aquests obstacles sembla que es redueixen, i ja m'ha semble que es redueixen, i ja n'han sions de la pantalla per als conjunts; aquest inconvenient, però, desapareixerà quan s'adopti el nou tipus de pellícula de doble amplada que suposa en el cinema no es pot obtenir més que per contrast dels colors o del clar-obscur. Es a dir, que l'espectador no podrà, com en el teatre, tenir preferència per la segona girl de mà esquerra, perquè, a més, les exigències de l'argument i del públic no permetrien pas d'aguantar tot un número sencer i seguit, vist des d'un mateix punt de vista, sinó que la tècnica cinematogràfica exigeix que aquest punt sigui canviat, cosa que el teatre ni permet ni necessita.

Es per tot això que cal cercar una nova concepció de la revista cinematogràfica i tractar-la cinematogràficament. El cinema, amb els seus nombrosos i sorprenents recursos, pot donar a la revista caires nous i obrir-li horitzons imprevistos. Però per a això cal que la revista cinematogràfica fugi de tota concepció teatral i entri en el camp que li correspon, eliminant els decorats i trucs imprescindibles a l'escenari i que la pantalla revela massa clarament.

A més a més, cal no fer-nos il·lusions. La revista ha estat qualificada d'espectacle llenger i en realitat és un espectacle pesat i molt pesat. La mateixa varietat de quadros, que sembla que l'hauria d'alleugerir, és el que l'engabanya perquè aquests grandiós no tenen, de primer, més interès que el visual, i segon, aquest interès l'interromp cada cop que acaba un quadro i en comença un de nou. Així com el teatre i el cinema amb una acció seguida, si és interessant reposen perquè l'atenció del públic marxa sola pel matcix fil de la intriga i de la inèrcia, en la revista, a cada canvi de quadro, la marxa s'interromp i l'atenció ha de fer un nou esforç per posar-se en marxa. Es com en els corrents elèctrics; si són seguits gasten el que han de gastar i prou; però si els interrompen *freqüentment és segur que* gastaran més, i sobretot gastaran més material pels corrents induïts i les gaspires que es produiran a cada interrupció. Així també el sistema nerviós es fatiga de tant recomençar i acaba que si no fos l'esperança fantàstica del fet meravellós, que no es produeix mai, l'espectador molts cops deixaria el teatre abans de començar. L'espectador de revista sortirà del teatre satisfet o no, però sempre fatigat.

I és aquesta una altra de les coses que hauria d'evitar la revista cinematogràfica, separant-se cada cop més del teatre.

"El cura de aldea"
Aviat estrena
Principal Palace

"El cura de aldea"
Aviat estrena
Principal Palace

HOLLYWOOD REVUE

Un espectacle únic
METRO - GOLDWYN - MAYER

Féu-vos reservar, sense recàrrec, d'onze a una del matí, les vostres localitats de qualsevol sessió del diumenge

PREUS
Tarda, 3 ptes. Nit, 3'50
Especia. diumenge, 4'50
(Impostos inclosos)

Fémina

LES ESTRENES

"MANHATTAN COCKTAIL"
Coliseum-Film Paramount

Pellícula de revista sense apenes revista, ens presenta la vida entre bastidors i les dificultats dels aspirants a artistes per arribar a obtenir un contracte i els perills que representa d'haver-lo obtingut. Pellícula sonora a estones, hom troba a faltar el so en moltes escenes en les quals hi escauria, i és una llàstima perquè el film, que cinematogràficament té bones troballes, hi guanyaria molt. La versió del barri de Manhattan, els trens, els moviments, l'aspecte nocturn, la lluita entre bastidors i el poc que no ha estat tallat de les escenes de la revista produeixen un gran efecte. Richard Arlen i Nancy Carroll hi fan els grans papers.

P. de F.

"El cura de aldea"
Aviat estrena
Principal Palace

TIVOLI
Dilluns, 10
Estrena
Casados en Hollywood
Opereta sonora "Fox"
Música
d'OSCAR STRAUSS

Els Tribunals

Dilluns se celebrarà el judici oral contra el tramviari que va atropellar Roseta Mestres

Dilluns al matí es veurà a l'Audiència el procés instruït contra el tramviari causant de l'atropell que va costar la pèrdua d'una cama a Roseta Mestres.

Com el lector recordarà, el fet va ocórrer el dia de l'enterrament del malaurat poeta Ignasi Iglésies, al carrer del Consell de Cent, tocant al passeig de Sant Joan. El tramvia que va atropellar l'esmentada modisteta estava parat a uns dos metres d'un altre i sembla que, de cop i volta, es va voler acostar a aquest i va agafar la cama de la noia entre els dos para-cops.

Tenim entès que són moltes les modistetes que pensen assistir a la vista.

La Junta d'Urbanització i Aquarterament

Ahir al migdia va reunir-se a Capitania General la Junta Mixta d'Urbanització i Aquartelament. La reunió va durar fins a un quart de dues i al final va ésser facilitada la nota següent:

"Hoy, a las doce, y en el despacho del Excmo. señor Capitán General, se ha reunido el pleno de la Junta Mixta de Urbanización y Acuartelamiento de Barcelona, asistiendo a ella los señores Presidente de la Diputación, conde de Caralt, Armenteras, generales Berenguer y Angosto, señores Giner, Rocha, Pich y Pon, Ayxelá y Alvarez de la Campa y coronel Martí. Después de las presentaciones de rigor y dada la lectura al acta de la sesión anterior, que ha sido aprobada, se ha procedido a la elección de cargos vacantes, designándose al señor Presidente de la Diputación para el de contador del Comité de Hacienda, al señor Fábregas para el de secretario de dicho Comité, y al señor Rocha como vocal de Urbanización en le Comité de Obras.

El señor Alcalde ha excusado su asistencia por hallarse en una reunión de la Junta del Aeropuerto. Los señores Maluquer y Rocha, éste último en nombre también de la representación de la Corporación Municipal, han ofrecido su concurso para llevar a cabo la labor que la Junta desarrolla, ofrecimiento que ha sido agradecido por la Presidencia en su nombre y en el de todos los reunidos."

EXPOSICIÓ DE BARCELONA 1930

El president de l'Associació d'Enginyers Lliures visita l'Exposició

Ahir a la tarda visità l'Exposició el president de l'Associació General Espanyola d'Enginyers Lliures, de Madrid, senyor Antoni Valverde Gil, el qual anava acompanyat dels delegats de la dita societat a la nostra ciutat i dels senyors Armerich, Linares, Colomina i Cuadras.

Els visitants foren finament atesos durant llur estada al recinte de l'Exposició pel cap dels serveis de llum i aigua, i autor dels projectes d'iluminació d'aquesta, l'il·lustre enginyer senyor Carles Boigues, el qual els mostrà el funcionament de fonts i cascades i les donà amplis i curiosos detalls sobre les característiques tècniues dqe tan celebrades instal·lacions.

L'enginyer i president de l'esmentada Associació, senyor Valverde Gil féu grans elogis de l'obra del senyor Boigues, que amb els seus originalíssims jocs de llum i aigua tant de relleu ha prestat a aquesta magna Exposició.

Ha tingut també els més entusiastes elogis per a les altres exhibicions de l'Exposició, el conjunt de la qual ha considerat com a una cosa no igualada en esplendidesa i grandiositat fins avui.

Audició de sardanes al Palau Nacional

Els elements directius de l'Exposició, en vista de l'èxit creixent dels festivals simfònics que s'han vingut celebrant al Palau Nacional, han organitzat per a demà, diumenge, al propi Palau, una magna audició de sardanes a càrrec de dues reputades cobles i amb el concurs del notable orguenista senyor Joan B. Lambert, que interpretaran el següent programa:

I

Audició de sardanes per les cobles:

"Collcerola", Borgunyo (Els Montgrins).

"El toc d'oració", Pep Ventura (Antiga pep).

"La donzella de la Costa", Garreta (Els Montgrins).

"Heroica", Casals (Antiga Pep).

"Tardorenca", Planes (Les dues cobles reunides).

Audició d'orgue pel mestre Joan B. Lambert:

"Gavota", Ramea; "Andantino", Mussorgsky (de l'òpera "Boris Godunov", acte segon); "La Mare de Déu quan era xiqueta" (glossa de la cançó popular), J. B. Lambert; "Les naiades", Vierne; "Scherzo", Brahms; "Primer temps de la Simfonia núm. 5", Ch. M. Widor.

Orgue de la casa E. F. Walcker i Companyia, de Ludwigsburg.

II

"Resignació" (estrena), Paulis (Els Montgrins).

"Idilli pastoril", Català (Antiga Pep).

"Serra amunt", Morera (Els Montgrins).

"Marinada", Pérez Moya (Antiga Pep).

"Esplendorosa", Pujol (les dues cobles).

Queda prohibida la circulació per la sala durant el concert.

No s'executarà cap obra fora de programa.

Audicions de sardanes al Poble Espanyol i al Palau d'Agricultura

Els elements directius de l'Exposició han projectat per a demà, diumenge, a dos quarts de dotze del matí, la celebració de dues grans audicions de sardanes, una a la plaça Major del Poble Espanyol, a càrrec de la reputada cobla Els Montgrins, de Torroella de Montgrí, i una altra als jardins del Palau d'Agricultura, a càrrec de la cobla L'Antiga Pep, de Figueres.

Es de preveure que, amb ocasió d'aquests concerts, tots dos sectors de l'Exposició es veuran molt animats.

Informació universitària

VISITES AL RECTOR

Ahir visitaren el rector una comissió de l'Associació de Defensa del Professorat, una altra de la Germandat de la Unió de Professors particulars, els directors de les Escoles Normals de Mestres de Girona i Tarragona i la Junta Directiva de l'Associació d'Alumnes de la Facultat de Farmàcia.

NOMENAMENT

Com a resultat d'unes oposicions ha estat nomenat alumne interí de la Facultat de Medicina d'aquesta Universitat, adherit al Laboratori d'Anatomia patològica i Histològica, el senyor Cèsar del Castillo Iurrita, amb l'assignació anual de mil pessetes.

AHIR...

els nostres estudiants donaren una mostra més de la noblesa dels seus sentiments.

Gairebé tots signaren la petició demanant l'ampliació del Decret d'amnistia per als nostres presos i exiliats i la revisió del procés de Garraf.

A tota ella la nostra felicitació.

I TAMBÉ...

que cada dia és més viu el sentiment català entre ells, que no estan disposats a quedar-se a la rereguarda d'aquest moviment.

Això farà possible la reorganització de la Catalana d'Estudiants, que es deixarà de petites rancúnies entre ells i només tindrà per lema "Catalunya abans que tot".

L'ÚS DE LA NOSTRA LLENGUA

"Contestant una nnota. — En el número 17.443 de LA PUBLICITAT, i en aquesta secció, el senyor Josep Gassiot i Llorenç, en una nota titulada "L'ús de la nostra llengua", diu que l'Associació d'Estudiants de Farmàcia de Barcelona "... posa els seus anuncis i avisos bilingües, i encara amb nombroses faltes gramaticals en la part catalana".

Sàpiga el senyor Gassiot que d'ençà que l'Associació està constituïda només ha aparegut un avís en forma bilingüe, i que les nombroses faltes gramaticals que ell hi troba no són altre cosa que poca cura o errades de mecanografia.

A més el senyor Gassiot diu: "No deuen saber que en la darrera junta general, celebrada fa uns vuit dies, de l'Associació d'Estudiants de la Facultat de Farmàcia hom no va permetre de parlar en català, i només en acabar la sessió, després de nomenar Junta nova, el secretari nou va manifestar que d'aleshores endavant es permetria parlar a cadascú en l'idioma propi".

Això no és exacte. Fou justament en acceptar la vice-presidència de l'Associació que vaig fer remarcar en català — cosa que encara no s'havia fet fins aleshores — que el meu esperit amplament liberal m'impedia d'acceptar el càrrec sense abans manifestar el meu desig que en les reunions successives es permetés a cadascú parlar en la llengua amb què més fàcilment pogués expressar-se. Res de preferències per cap llengua. Absoluta llibertat. Per aclamació general s'acordà fer constar en acta les meves paraules. Heus ací la versió exacta del que succeí.

Crec que el senyor Gassiot ha estat guiat pel millor zel. Amb tot, li recomano que un altre dia procuri assabentar-se ben bé de les coses abans de criticar-les des de les planes d'un diari.

Joan Roig
Vice-president de l'Associació d'E. de F. de B.ª

N. de la R. — Amb l'anterior contesta donem per clos aquest debat.

Cultura

TEMPORADA DE QUARESMA

La Secció Musical del Círcol Catòlic de Gràcia, la tasca de la qual és arreu coneguda, ha organitzat pel temps quaresmal una tanda de sis concerts, variats i suggestius, als quals invita a tots aquells que simpatitzin amb l'obra que realitza.

El primer tindrà lloc demà, diumenge, dia 9, a les cinc de la tarda, al seu estatge, Santa Magdalena, 12 i 14 (plaça Trilla), i el programa escollit el descabdellarà el prestigiós Orfeó de Ceguetes de Santa Llúcia i la seva Orquestra també de ceguetes.

La simpàtica institució que es troba sota el patronatge de la Caixa d'Estalvis i Pensions per a la Vellesa, ha accedit als precs de la Secció Musical del Círcol, i ha ofert la seva col·laboració, amb aquest concert, a la tasca de cultura musical que duu a terme l'entitat gracienca.

El Centre Cultural de la Parròquia de Sant Pere de les Puelles, efectuarà demà, diumnge, dia 9, una visita a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

En aquesta visita, a més dels socis, poden agregar-s'hi les famílies i les seves amistats.

Punt de reunió: a dos quarts de deu, en la parada del tramvia d'Horta, final de línia (carrer Ausias-March).

CONFERENCIA SOBRE LA HISTORIA DE MALLORCA

L'Agrupació Artístico - Cultural "Ideari", en la delegació de Montcada, donarà una conferència a càrrec d'En Rafel Santamaria que versarà sobre el tema de "Fets històrics de Mallorca".

Abans de la conferència Artur Menéndez, donar un concert de piano. L'acte serà públic i tindrà lloc en el local del Cinema Espanya, a les deu del matí.

La vida religiosa

Sants d'avui: Joan de Déu, fundador, Patró de malalts i d'hospitals; Aurèlia de Nice, màrtir, i Herènia, màrtir.

Sants de demà: Pacià, b., fill de Barcelona; Francisca, vda., romana, i Caterina de Bolònia, vg., claressa.

Quaranta hores. — Avui: església parroquial de Sant Miquel del Port.

Hores d'exposició: de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: església de les Religioses Adoratrius, a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui: església parroquial de Sant Jaume.

Demà: església de les Religioses Escolàpies.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona de la Assumpció, a Sant Francesc, a Santa Clara, a l'Ensenyança o a la seva església.

Demà: Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just o a Santa Mònica.

Adoració nocturna. — Avui: torn de Sant Josep Oriol.

Demà: torn de Nostra Dona dels Dolors.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: torn de la Immaculada.

Demà: torn de les ànimes del Purgatori.

LLIGA PARROQUIAL DE PERSEVERANÇA DELS JOSEPETS

Demà, diumenge, aquesta Lliga celebrarà amb la solemnitat de costum la seva Comunió general d'aquest mes, i seguidament la Junta a la cripta de la parròquia.

PARROQUIA DE SANT PAU DEL CAMP

Demà, diumenge, a la missa de set, visita a la Sagrada Família; a dos quarts de vuit, exercicis del VI Diumenges a Sant Josep; a les vuit, explicació del Sant Evangeli; a les deu, missa solemne; a les onze, visita espiritual a la Verge de Montserrat; a les dotze, punt doctrinal pel senyor rector.

A la tarda: a un quart de quatre, Catecisme per a nois i noies; a dos quarts de cinc, pràctica del Va Crucis i Sermó quaresmal.

DARRERA HORA DE BARCELONA

BOXA A L'OLYMPIA

Logan vencé el negre Thomas per desqualificació, quan tenia el combat perdut

Victòria de Bartos damunt Sebastan i matchs nuls de Martínez - Oldani i Terry - Jean Joup

La reunió pugilística celebrada anit passada a l'Olympia aplegà un públic nombrosíssim que omplia gairebé a seny el vast local de la Ronda de Sant Pau. El resultat esportiu d'aquesta vetllada no va pas correspondre a tanta expectació; àdhuc els menys optimistes n'elxiren defraudats.

Logan fou declarat vencedor del negre Williams Thomas per desqualificació d'aquest per cop baix, a la vuitena represa. Logan evità d'aquesta manera una desfeta certa per k. o. o per punts. Des del primer round, el boxador filipí demostrà estar dominat per la por, mentre que el negre, malgrat del seu escàs coneixement de la boxa, palesava una gran voluntat d'obtenir la victòria.

Els tres primers rounds no tingueren gran cosa de particular, però a la quarta represa la por de Logan es convertí en pànic, quan el negre l'arreplegà per dues o tres vegades seguides, amb no massa precisió, a la cara. Si el negre hagués estat un bon boxador hauria aconseguit el fora de combat o l'abandonament de Logan en una de les tres represes següents, car aquest ni presentava guàrdia ni sabia el que es feia, però l'única cosa que Thomas va poder obtenir fou tombar el seu contrari per sis segons a la sisena represa, per mitjà d'un bon croxet de dreta a l'estómac. Passat el sisè round, Logan donà alguna vegada la impressió que anava a refer-se, però així que el negre li feia una ganyota l'home s'esparverava sense remei. Al vuit round, el filipí fou colpit pel seu contrari una mica més avall de la trinxa del pantalon. El cop irregular, reconegut per l'àrbitre, va treure Logan del compromís, car li fou permès d'abandonar la lluita, àdhuc tot i que pel seu aspecte semblava que podia continuar.

Pot dir-se que anit Logan donà un gran pas endarrera. En relació amb el combat que disputà a les Arenes contra Egrel i al Nuevo Mundo contra Vermaud i contra el mateix William Thomas, Logan va estar anit desconegut.

Quant a William Thomas, cal reconèixer que va demostrar sempre una gran combativitat, ensems que una confiança absoluta en els seus mitjans. Tant fou així, que entre round i round mai no va prendre's el treball de seure. La seva actitud en els descans contrastava amb la de Logan, agegut tant com li era possible en la seva cadira, mentre els seus curadors s'esforçaven vanament a refer-lo moralment i materialment.

El combat Bartos-Sebastan fou guanyat per punts pel primer. Bartos, malgrat tot, decepcionà. Havent demostrat una superioritat absoluta damunt el seu antagonista a la tercera represa, afluixà més tard de tal manera, que arribà a impacientar el públic. Bartos sols es mostrà actiu en alguns finals de round i a la darrera represa. Fou acomiadat amb tants de xiulets com aplaudiments. Sebastan és un boxador novell de molt bones qualitats. Es bateé sempre que va poder amb gran coratge i valentia.

Oldani i el madrileny Emili Martínez feren match nul en deu represes. La decisió tal vegada afavorí així el madrileny, però el cert és que amb tot i saber més de boxar Oldani, nerviosíssim en començar la lluita, impreciós en la major part del combat i sovint incorrecte, va plaure menys que el seu contrari, el qual demostrà molta més serenitat i netedat en els seus atacs. Després dels dos darrers combats que ha disputat a Barcelona, Martínez ha guanyat les simpaties del públic.

El match Jim Terry-Jean Joup, revenja del disputat vuit dies enrera al "Nuevo Mundo", fou fallat nul. Ambdós boxadors incorregueren sovint en faltes que enlletgiren la lluita. Els jutges haurien concedit tal vegada la victòria a Jean Joup si la seva boxa hagués estat millor, car ell fou qui en general atacà amb més eficàcia i el que guanyà els darrers rounds.

La vetllada comença amb l'encontre entre Ortega i Espert, guanyat per punts en quatre represes pel primer esmentat.

C.

TEATRE ROMEA

Amb un teatre brillantíssim s'hi celebr la funció a honor de María Vila. Es representà l'adoptació catalana d'"El crim de Vera Mirzewa", feta pulcrament per Lluís Capdevila i Enric Lluelles. María Vila féu de la protagonista, una interpretació admirablement matitzada que aconsegueix fer molt impressionant algunes escenes de l'obra.

Al final de cada acte, María Vila recollí molts aplaudiments, junt amb tots els altres intèrprets. En alçar-se el teló, després del darrer acte, l'escenari estava materialment ple de flors i de presents dels seus admiradors.

Carnet de l'excursionista

SORTIDES PER A DEMÀ

L'Agrupació Excursionista Júpiter efectuarà una excursió a La Molina per tal de fer pràctiques d'esquís.

La Secció de Minyons de Muntanya d'aquesta Agrupació farà una excursió a Montcada, Vallensana, Sant Jeroni de la Mutra, Torre Pallaresa i Santa Coloma de Gramanet.

Sortida: A les set, per l'estació del Nord.

—La Comissió d'Excursionisme del Club Femení i d'Esports de Barcelona ha organitzat una excursió al Castell d'Aramprunyà, per Gavà, Ermita de Brugués, Font del Ferro i Gavà.

Lloc de reunió: Plaça d'Espanya, a tres quarts de vuit del matí.

Pressupost: 2'65 ptes.

— El Grup Excursionista Joventut Catalana ha organitzat els següents actes:

Excursió a Montserrat, per Monistrol, Font de les Guilleumes, Monestir, La Cova, El Guirat, Colònia Sedó i Olesa.

Reunió: Estació dels Ferrocarrils Catalans, a les 5'10 del matí.

Excursió dels "Follets de Muntanya", a Sant Genís dels Agudells. Reunió: Al lloc de costum, a les set del matí.

Vetllada selecta "Segarriana". Començarà a les cinc en punt de la tarda.

— El Club Excursionista de Gràcia portar àa terme els següents actes:

Comissió de Muntanya.—Excursió a Santa Maria de l'Estany. Itinerari: Vic, Santa Eulàlia de Riuprimer, Santa Maria de l'Estany, Puig-Rodó, Sant Cugat de Gabadons, Collsuspina i Centelles.

Sortida: Avui, a un quart de quatre, per l'estació del Nord.

Secció Fotogràfica. — Excursió a Santa Eulàlia de Ronsana.

Sortida: A les sis del matí, per l'estació del Nord.

Secció d'Esports de Neu. — Excursió a La Molina.

Sortida: A les cinc del matí, per l'estació del Nord.

Secció d'Estudis. — Lloc de reunió: A l'estatge, a les nou del matí.

A les sis de la tarda, a l'estatge social (carrer de Sant Marc, 16, primer), tindrà lloc la inauguració de l'exposició de dibuixos del soci Josep Guardiola. Restarà oberta fins al dia 27.

— L'Agrupació Excursionista Catalunya té organitzades les següents excursions:

Matinal, a la Font de l'Arç, sota el següent itinerari: Les Planes, Can Balasch, Font del Bon Pastor, Font de l'Arç i La Floresta.

Lloc de reunió: F. C. de Catalunya (Balmes), per sortir en el tren de dos quarts de vuit del matí.

Secció d'esquiadors, a La Molina.

Sortida: En el tren especial de les cinc del matí, per l'estació del Nord.

— L'Agrupació Excursionista Joventut d'Ara farà una excursió a Matagalls, sota el següent itinerari: Balenyà, El Brull, Camp de Cent Sous; Matagalls, La Castanya, Coll Formic i Alguafreda.

Lloc de reunió: A un quart de set del matí, a l'estació del Nord.

ELS ESPORTS

AVUI, A LA SALA MOZART

Valentí Castanys, conferenciant

El popular caricaturista i no menys divertit escriptor humorístic esportiu Valentí Castanys, aquesta nit a la Sala Mozart, donarà una conferència, segona del cicle que organitza la Federació Catalana de Futbol.

La figura de Valentí Castanys és prou coneguda perquè ara hom pregunti descobrir-la. S'ha fet conèixer a través dels seus àgils i divertits dibuixos que il·lustren bona part de la premsa esportiva catalana.

No és d'estranyar, doncs, que la conferència que donarà aquesta nit constitueixi un formidable èxit. La demanda d'invitacions a la Federació Catalana ha estat gran, i hom creu que a la Sala Mozart no hi cabrà ni voldrà.

Davant l'expectació desvetllada per aquesta conferència, calia que Valentí Castanys ens digués alguna cosa referent al seu parlament.

Castanys és un home que no se'l pot veure quan es vol. Es actiu: no té hora fixa. Sabíem, però, que ahir hi havia assaig parcial de l'obra que Almarts s'ha de representar al Novetats a benefici de Rini. Ell no hi podia mancar, i cap al Casal dels Esports férem cap, segurs de trobar-lo.

Li demanàrem que ens avancés quelcom de la seva conferència, i l'home, mig sorprès, ens contestà:

—Home, primer us diré que em sorprèn l'expectació per la meva conferència d'aquesta nit. Què voleu que us digui. He fet una cosa sencilla, sense pretensions, que potser sí que em sortirà humorística. Es dir que el meu únic objecte ha estat fer la conferència humorística..., però ja sabeu que de vegades tot fent comèdia us surt un drama...

—No serà tant, home!

—Es clar que no serà tant, però el drama de moment ja hi és amb l'expectació que sembla que ha desvetllat. No ho esperava, i em sorprèn.

—Parleu-nos del tema...

—Home, és molt variat. Com gairebé no podia succeir d'altra manera, les trifulgues de l'espectador, o millor dit de l'aficionat al futbol, abraça bona part de l'argument Tot fent filosofia m'entretinc a cercar les causes que ocasiona els maldecaps als aficionats, els seus desequilibris nerviosos i fins més d'una desavinença matrimonial. En fi, el mal general de l'esportiu que tant es presta a fer-hi broma. Ja veureu..., ja veureu.

Castanys corre d'un lloc a l'altre del petit escenari del Casal dels Esports i es desespera perquè En Samitier encara no arriba, per assajar. I decidírem deixar-lo perquè en aquells moments comprenguérem que no estava per humorismes. Els assaigs de l'obra que dimarts es representarà al Novetats, a benefici de Rini, el tenen capficat.

* * *

L'èxit de la conferència d'aquesta nit hom el dóna gairebé per descomptat. El títol i els subtítols de la conferència que donarà Castanys i el que ens ha dit deixen entreveure que l'agilitat dels seus dibuixos i la gràcia de la seva prosa s'uniran a la paraula del conferenciant, que haurà d'escoltar la forta ovació que tot el públic que el coneix a través dels seus ninots li prepara aquesta nit.

J. M. S.

RUGBY

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Els partits de demà del Barcelona-Ateneu Santboiana; Universitari Olímpic-Sans

La jornada de demà presenta un interès força remarcable, perquè, és més que probable, que en ela es puntualitzaran les posicions del campionat d'enguany.

* * *

Destaca per la seva importància el match que han de disputar-se els quinzes de la Unió Esportiva Santboiana i del Rugby Club Universitari, puix que empatats aquests dos equips en el segon lloc, en el match de demà ha de gairebé decidir-se el lloc de sots-campió, ja que l'equip que surti vencedor de la palestra té un vuitanta per cent de classificar-se en el lloc d'honor del campionat.

A més, l'Universitari sortirà al camp amb l'esperó d'aconseguir quan menys un empat, que allunyaria la classificació del seu més directe rival: l'Olímpic.

Es per això que creiem que el match serà renyidíssim i molt difícil de decidir-se, encara que opinem que si un equip té més probabilitats en la victòria és aquest la Unió Esportiva Santboiana.

El partit es jugarà a Sant Boi, a dos quarts de quatre de la tarda, tenint cura de l'arbitratge el senyor Baltassar.

* * *

També es presenta interessantíssim el match Olímpic-Sans, per la incògnita que representa l'equip de l'Olímpic, ja que mai no se sap l'equip que aquests presentaran fins que el quinze salta al camp de joc.

Si l'Olímpic presenta l'equip dels asos, ha de sortir de segur vencedor del match, però si els olímpics presenten un dels conglomerats que ens ha presentat enguany, és difícil de preveure el guanyador, puix que el Sans, pel llur entusiasme i llur voluntat en la victòria, pot constituir un serios entrebanc per l'Olímpic.

El partit es jugarà al Sol de Baix, a dos quarts de quatre de la tarda, tenint cura de l'arbitratge el senyor Garrigosa.

* * *

Com a digne aperitiu d'aquests dos partits, a dos quarts d'onze del matí es jugarà al Sol de Baix un match entre els primers equips del Barcelona de l'A. E. P.

Pot donar-se sens dubte guanyador d'aquest partit al F. C. Barcelona, puix que avui com avui és molt considerable la diferència de vàlua que separa aquests dos quinzes.

Això no vol dir que vulem un mal partit, molt al contrari, puix ben segur els que a ell assisteixin podran delectar-se amb una de les boniques exhibicions a què ens tenen acostumats els campions de Catalunya. A més d'una aferrissada defensa del quinze ateneista.

L'arbitratge d'aquest match anirà a càrrec del senyor Pasqual.

El "rugger" Carles Igartua marxa cap a Puerto Rico

El vinent dimarts dia 11, embarcarà cap a Puerto Rico el fins avui jugador de l'Universitari, en Carles Igartua, que marxa cap a aquella terra a completar els seus estudis universitaris.

Aquest jugador, que com a company s'havia fet estimar de tots els que el tractaren, és un esportista complet, ja que abans d'ingressar a la gran família dels "ruggers" va practicar el futbol en el primer equip del Poble Nou, i va ésser campió de Catalunya de basse-ball en el Català.

Desitgem a l'estimat amic un feliç viatge i un proper retorn.

CUGUERO

ATLETISME

EL GRUP EXCURSIONISTA "LA MOLA", DE TERRASSA, I LA J. E. "PENSAMENT", DE SABADELL, PREPAREN DOS ACTES ATLETICS

Ens assabentem de dues organitzacions que preparen els amics que en les dues més importants ciutats del Vallès, tant vénen laborant en pro de la major propaganda del nostre esport.

Es inútil remarcar amb quin goig veiem aquestes organitzacions la importància de les quals és cosa ben palesa.

El Grup Excursionista "La Mola", de Terrassa, prepara un festival atlètic per al qual, de moment, ja es compta amb la participació dels defenders dels Clubs Egara, de Terrassa, i Joventut, de Sabadell, a més dels representants del grup organitzador.

També sabem que s'ha invitat al Casal dels Lluïsos i s'espera d'un moment a l'altre l'acceptació d'aquest cercle.

El programa de proves és força interessant i l'ordre de les quals és com segueix:

Llançament del pes.
6o metres (taudes).
Salts de llargària.
400 metres (taudes).
Salts d'alçària.
1.500 metres.
Llançament del disc.
60 metres final.
Salts amb perxa.
400 metres final.
3.000 metres marxa i reemplaçaments 4 X 100.

L'èxit del festival està prou assegurat, amb tot, ens permetem recomanar als organitzadors el facin com a matchs per punts a fi de donar-li un interès global que amb les soles classificacions individuals no aconseguirà, i de més a més, per què no l'obren a tots els que vulguin participar-hi, encara que declarin "fora de concurs" algun campió que pogués presentar-se?

Seria molt interessant que els amics de "La Mola" acceptessin el nostre prec. Creiem que molts dels nostres atletes que actualment comencen a desentrenar-se, aprofitaran l'ocasió per a fer un entrenament.

Per la nostra part, us ho remerciem a la bestreta.

LA II VOLTA A SABADELL

Els directius del S. E. Pensament de la ciutat del Vallès, estan preparan amb l'interès i mestria que tant ens han palesat infinitat de vegades, la segona volta a Sabadell a celebrar el pròxim dia 23, a les onze, del matí.

El recorregut serà: Sortida davant del local social (Avinguda, 11 de Setembre, núm. 38), carrer Sant Isidre, Domingo Borràs, Ronda doctor Zamenov, Ronda Ponent, carretera Terretera Terrassa, carretera de Barcelona, carres de la Torre, Marquès de Comilles, M.ª Lluïsa, Fernando, Colomer, de la Salud, Buñl, Vilarrubies, Frai Bafile, plaça Pep Ventura, Montllor, Foment i Avinguda 11 de Novembre, fins el lloc de sortida on també tindrà lloc l'acabament de carrera, en total uns cinc quilòmetres.

Pels treballs que estan realitzant els organitzadors prop de les principals personalitats i aficionats sabadellenc, hom confia veure reunit un bon nombre de premis que serveixen per esperonar el ja ferm entusiasme dels nostres aficionats al conreu del noble esport atlètic.

DEL FESTIVAL D'HOSPITALET LES PRIMERES LLICENCIES FEMENINES

El veritable entusiasme que va produir l'anunci del gran festival atlètic que amb tant d'entusiasme preparen els actius directius de la Unió Esportiva d'Hospitalet, ha motivat, una reacció eficaç entre els valuosos elements amb què compten alguns clubs dotats de seccions femenines.

Això ha constituït una molt grata sorpresa, per als qui es figuraven que anaven a quedar pàvides, les nostres entusiastes deportistes.

Fou en primer lloc la Unió Esportiva d'Hospitalet, la qual anuncià la formació oficial d'una secció femenina, dedicada amb preferència a l'atletisme. Després, el Club Femení d'Esports, ha mavilitzat el seu veritable exèrcit i hem llegit, diumenge passat, l'anunci en el qual es convida a totes les seves associades a inscriure's per a les sessions d'entrenament. Per altra part, el Vilassar F. C. donà a conèixer públicament, la fundació de la seva nova secció d'atletisme també femenina.

Ara bé; tot is conforme i mereix la nostra aprovació; però, no és això suficient. Hem de veure i conèixer les llistes de les noves atletes. En posar a la pràctica l'exemple, la directiva de la U. E. d'Hospitalet, s'ha dirigit al digne president del Comitè Provincial de Barcelona de la Federació Catalana d'Atletisme, sollicitud d'"alta" de llicència d'atleta, per a les senyoretes següents: Rosa Calvet, Teresa Pijoan, Penita Nolla, Teresa Giró, Emília Gimènez i Lola Graells.

Les deu atletes esmentades anteriorment, formen el primer grup femení qu haurà estat inscrit en el sí de la nostra Federació.

SEGONA JORNADA DELS CAMPIONATS ESCOLARS D'ATLETISME

Per a demà, està asenyalada la celebració de la segona jornada d'aquests Campionats amb el següent ordre de proves:

400 metres obstacles
100 metres sèries.
Triple salt.
Disc.
100 metres final.
Perxa.
400 metres final.
Javelot.
1.500 metres.
R. 4 X 100.

Es de preveure que amb la lluita que hi haurà pel primer lloc entre la Universitat Industrial que va al davant amb 15 punts i la Facultat de Ciències que segueix amb un punt, tan sols de diferència, cauran encara més "rècords" que en la primera jornada.

Fan remarcar els organitzadors que la reunió començarà puntualment a les nou pel la qual cosa es podrà entrar a l'Exposició des de dos quarts de nou, quedant lliure l'entrada per als estudiants mitjançant la presentació del carnet d'identitat, fins a dos quarts d'onze com dimecres passat.

Aquest número ha passat per la censura governativa

FUTBOL

BALAGUER ARBITRARA EL PARTIT EUROPA-ESPANYOL

Per el partit que demà s'ha de jugar al Guinardó ha estat designat per a arbitrar-lo l'andalús Balaguer, del Collegi del Centre.

A ALCORIZA LI AUGMENTEN AMB QUINZE DIES MES LA SUSPENSIO

Pels incidents ocorreguts al camp de l'Europa el dia que aquest jugà contra l'Armas, Alcoriza fou suspès per dues setmanes. El Comitè nacional, però, es reservà el dret de revisar la falta de l'esmentat jugador per si a cas fos reincident aplicar-li el càstig corresponent.

Es veu que la fitxa d'Alcoriza ha estat revisada, perquè, segons noticies oficioses, ha estat ampliada la suspensió d'aquest jugador amb quinze dies més.

LA REUNIO D'AHIR DE LA FEDERACIO CATALANA

Ahir el Comitè directiu de la Federació Catalana, junt amb els delegats dels sis clubs de primera categoria, es reuní per tractar dels projectats partits Basconia-Catalunya i del campionat de futbol amateur.

Referent al primer assumpte s'acordà proposar a la Federació Basca dues dates dintre dels mesos de maig i juny per fer a casa nostra el primer dels projectats partits, com per qualsevol d'aquestes dues dates un partit a Barcelona, i a l'Estadi precisament, suposant que l'Exposició estigués oberta, car això fóra un èxit gros. Per al segon partit s'acceptaren, després d'algunes objeccions del delegat dels blau-grana, les dates proposades per la Federació Basca, que són el 25 de desembre o l'1 de gener propers.

El delegat del Barcelona feia raó de pes el no estar d'acord amb aquestes dates, perquè precisament són els dies que el Barcelona fa els seus tradicionals partits nadalencs. Com hem dit, però, finalment acceptà, i és de creure que una d'aquestes dates serà la definitiva, almenys per al segon partit a celebrar a Barcelona.

* * *

Els mateixos elements reunits tractaren del campionat peninsular de futbol amateur, al qual ha estat invitada la Federació Catalana.

S'acceptà la invitació i s'estudià la manera més ràpida de fer jugar un campionat de Catalunya per a designar el campió que haurà de prendre part en l'esmentat campionat peninsular.

S'estudià també la manera que els clubs de primera categoria organitzin equips amateurs per a prendre part en aquest campionat.

Sembla que l'Espanyol i l'Europa exposaren les dificultats que ells tindrien en crear aquests equips, car la inscripció d jugadors amateurs no és molt nodrida.

Contràriament, el Barcelona, Sans, Badalona i Júpiter sembla que prometeren tenir l'equip representatiu llest ben aviat.

S'estudià també la manera de patrocinar aquest campionat, el qual consments seran subvencionats per la Federació, que en aquest cas organitzaria els partits que els seus clubs hagussin de jugar, o bé anirien a càrrec dels clubs si ells es volen organitzar els partits.

Són projectes bells, tots aquests. Es de desitjar que ben aviat siguin realitzats.

LA CONFERENCIA QUE AVUI DONARA EN CASTANYS

Valentí Castanys, el conegut dibuixant i director del setmanari humorístico-esportiu "Xut", dissertarà avui a la Sala Mozart sobre "L'humor, base de la felicitat esportiva".

Tot just anunciat el lliurament d'invitacions, la Federació Catalana ha rebut un nombre tan important de demandes, que des d'ara podem assegurar que serà impossible atendre totes les persones que tenen intenció d'assistir a aquesta conferència.

La Federació eludeix totes les responsabilitats de les possibles molèsties que es puguin ocasionar al públic, malgrat de posseir la corresponent invitació, i recomana a tothom que vagi puntualment a la Sala Mozart, car és segur que els seients disponibles restaran ocupats molt aviat.

Per tal de donar facilitats al nostre públic, la Federació Catalana ha disposat que abans de començar la conferència es despatxin entrades i seients del festival "pro-Rini", que se celebrarà el dia 11 del corrent al teatre Novetats.

L'EQUIP DEL BARCELONA A MADRID

Ahir al matí en el ràpid sortiren cap a Madrid els jugadors del Barcelona que han de jugar demà contra l'Athletic madrileny.

Els jugadors, que sortiren acompanyats de l'entrenador i el senyor Zapater, són:

Uriach, Walter, Martí, Font, Guzmàn, Castillo, Piera, Sastre, Garcia M., Bestit i Perera.

EL PARTIT EUROPA-ESPANYOL

L'Espanyol alinearà l'equip que dimecres passat tan magníficament va batre el del Real Madrid, amb la sola excepció d'Espino, el qual serà substituit per Trabal. Així, doncs, la formació de l'onze espanyol serà aquesta: Zamora, Saprisse, De Mur, Trabal, Soler, Tena I, Ventolrà, Alamo, Padrón i Bosch.

La de l'Europa és: Florença, Solligó, Vigueres, Obiols, Layola, Gàmiz, Ramonzuelo, Bestit, Escricha, Ciordia i Pellicer.

Arbitrarà, de comú acord sollicitat, el senyor Balaguer, del Collegi de la regió Centre.

Els socis del Barcelona gaudiran del dret de la mitja entrada, segons costum en aquest campionat de Lliga.

AL CAMP DEL MARTINENC

El recent acord del Comitè de competició del Torneig "La Rambla" traslladant per al diumenge els partits suspeso del dia 2 per la pluja, fa que els jugadors de l'Iluro visitaran els de Sant Martí. La vàlua d'ambdós equips fa suposar un partit altament interessant.

CICLISME

Demà debuten a París els corredors Espanyol i Senon

Ja és un fet que el notable equip que formen aquests corredors catalans debutarà diumenge vinent al Velòdrom d'hivern de París.

L'empresari els anuncia en una carrera de 2 hores a l'americana "Premi Egg-Serès", en la qual hi participen altres equips, la vàlua dels quals és ben coneguda.

Heus ací els equips:

Linari-Richli (italià-suís).
Lacquahay - Blanchonnet (francesos).
Raynaud-Dayen (francès).
Choury-Fabre (francès). i
J. Van Hevel-Debruyokere (francès).
Verschueren - Mortelmans (belgues).
Charlie-Duray (belgues).
J. Van Kempen-Pynenburg (holandesos).
Espanyol-Senon (espanyols).
Mouton-Cugnot (francesos).
Coupry-Cordier (francesos).
Hournon-Pecqueux (francesos).
Marcilhac-Rouyer (francesos).
Menviel-Foucaux (francesos).

DEMA AL VELODROM DE SANS

PER A LA CLASSIFICACIO DEL TORNEIG INTERCLUBS, PREMI RUSTINES, CONTINDRAN EL F. C. BARCELONA, EL C. C. SANT MARTI, L'ESPORT CICLISTA CATALA I LA PENYA CICLISTA THIBERGIEN

L'equip que oposa el Club Ciclista Sant Martí al F. C. Barcelona és una garantia de l'anivellada que haurà d'ésser la lluita, i molt més perquè l'abans citat ajornament ha permès que els inadaptats al velòdrom prendran el costum fins a equiparar llur valor a la pista al que gaudeixen en la ruta.

En la reunió de demà pot el F. C. Barcelona sofrir un gran desengany, car comparades sobre el terreny les forces blau-granes i martinenses hom aprecia una igualtat extraordinària. L'avantatge per a l'un i l'altre pot venir del calor que els prestin llurs respectius consocis, els quals, dintre de la més estricta legalitat, no han d'oblidar que els seus representants juguen un paper que pot ésser indecisiu para la llur classificació en el torneig i per tant no han de mancar per tal d'animar-los, i cooperar així perquè el triomf no se'ls escapi.

Es, en resum, la jornada de demà una de les més importants, en la qual l'emoció s'imposarà en l'ànim del públic.

Per tal que els corredors disposin de temps per a descansar, hom ha combinat el programa en la forma següent:

Primera part. — Carrera a la italiana entre l'Sport Ciclista Català i Penya Thibergien. Velocitat: F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí i S. C. Català-P. C. Thibergien. Persecució a l'australiana: S. C. Català-P. C. Thibergien. Persecució per equips: F. C. Barcelona-C. S. Sant Martí. Carrera a 60 voltes amb puntuació individual: S. C. Català-P. C. Thibergien.

Segona part. — Italiana: F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí. Velocitat: S. C. Català-P. C. Thibergien i F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí. Australiana: F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí. Persecució: S. C. Català-P. C. Thibergien. Individual: F. C. Barcelona-C. C. Sant Martí. Els desempats de velocitat, si es produeixen, es disputaran després de la persecució per equips.

Les carreres començaran a dos quarts d'onze del matí i els corredors hauran d'estar mitja hora abans al velòdrom per a signar la falla de sortida i recollir el dorsal.

Els socis de les entitats inscrites en el torneig gaudiran d'una bonificació del 50 per cent en l'import de l'entrada.

Catalunya

LA POLITICA A LES COMARQUES

A SABADELL

L'Alcaldia

El senyor Joan Martí i Coromines, nomenat alcalde de R. O. de Sabadell, no adopta la designació.

Com sigui que aquest nomenament és degut a figurar el nom del senyor Martí en la terna presentada al governador civil per les entitats econòmiques de Sabadell, l'esmentat senyor ha dirigit una lletra a totes les entitats esmentades, en la qual manifestava el seu propòsit decidit de no acceptar.

Les gestions que s'han fet prop d'aquest senyor, no han aconseguit fer-lo canviar d'actitud.

Ara hom diu, amb força insistència, que potser sigui nomenat alcalde el senyor Lluís Rotllevell i Arús, el nom del qual figura també en la terna de les entitats econòmiques.

A TARRAGONA

Ampliació de l'amnistia i revisió del procés de Garraf

Elements diversos, de tendències polítiques diferents però de conjunció de sentiments, treballen amb activitat per tal de recollir firmes per a una exposició adreçada al president del Consell de ministres en la qual es demana la implantació de l'amnistia i la revisió del procés de Garraf.

Una que protesten

Alguns elements monàrquics de Godall han acudit al governador de Tarragona protestant que figurin en l'Ajuntament de recent constitució com a majors contribuents individus a qui no pertany la designació.

ESPORTS DE NEU

CURSA D'ENTRENAMENT DEL C. E. CATALUNYA

Diumenge vinent, dia 9, la del Centre Excursionista de Ca-Secció d'Esports de Muntanya talunya correrà a La Molina una cursa de fons socials, que servirà d'entrenament i també de classificació per a designar els corredors del Centre que hauran de representar-lo en els propers campionats d'Espanya que tindran lloc a Madrid els dies 16 i 19 del corrent.

En aquesta cursa s'establirà una classificació especial per a corredors de segona categoria.

EXCURSIO COL·LECTIVA AL GUADARRAMA

Els campionats d'Espanya d'skis fons i salts es disputaran a la Serra del Guadarrama els propers dies 16 i 19 del corrent, corresponent enguany l'organització dels mateixos al "Club Alpino Español", de Madrid.

Com sigui que tant el Centre Excursionista de Catalunya com el Centre Excursionista Barcelonès han decidit d'enviar a aquestes curses els seus millors corredors, la Secció d'Esports de Muntanya del Centre Excursionista de Catalunya organitza una anada collectiva per a que aquells dels seus socis que ho desitgin puguin acompanyar els esquiadors catalans, presenciar els campionats i a la vegada passar uns quants dies practicant l'esport de l'esqu'is en el Guadarrama.

Els que s'interessin per a aquesta sortida, són pregats de passar aviat per la Secretaria de la Secció d'Esports de Muntanya, per tal d'informar-los d'aquelles noves i detalls d'organització, havent-se fixat la sortida pel dijous vinent, amb l'exprés del vespre.

Es molt probable que una vegada celebrats els campionats, alguns membres de la caravana continuïn cap a Sevilla i Granada, intentant l'ascensió al Veleta, el cim més alt de la Península, i retornant després a Barcelona, amb qual cosa el viatge tindria una durada de deu a dotze dies i es visitarien a més de diverses poblacions, dos dels massissos muntanyens de l'esquí.

TIR

UN NOU BLANC PER A CALIBRE 22

En la darrera sessió celebrada per la U. I. de S. de T. fou aprovat el nou blanc per al tir de carrabina 22 en els matchs internacionals, les característiques del qual són:

Cartó de 0'20 m. dividit en deu zones de 20 milímetres; diana negra de 0.14 m., comprenent les zones quatre a deu; zona central, comptant deu punts de 20 milímetres.

La prova es farà a 40 bales per tirador en vuit sèries de cinc bales, deu d'assaig. Posició: dret, de genolls i llarg a terra.

La nota culminant de la reunió ha hi ha donat Anglaterra en aportar el seu concurs per primera vegada als treballs de la U. I. de S. de T., la qual es beneficiarà en gran manera amb la nova aliada, ja que Anglaterra compta amb 2.000 clubs agrupats.

La Representació de Barcelona, sempre atenta a tot el que significa progrés i perfeccionament, està estudiant la implantació de l'esmentat blanc de tir.

Aquesta transformació del tamany del blanc implicarà de moment una molèstia per als aficionats a aquesta arma en haver d'adaptar les mires convenientment, però aquest petit inconvenient serà recompensat, ja que en reduir el blanc amb la seva visual negra, redundarà en benefici de la precisió i obligarà els tiradors o "hachas" a perfilar-se, i de l'examen i comput dels resultats es deduirà el rendiment de l'arma, munició i tirador, amb molta més eficàcia que amb l'antic i desmesurat blanc de 0.30 m. i diana de 0.20 m.

PILOTA BASCA

ELS VERITABLES FENOMENS ELS TENIM A CASA

Després de les presentacions a la caixa del Novetats de Berrondo II primer, Ituarte i Guillermo darrerament, tots ells anunciats com a "fenomens", creiem de justícia recordar-nos una mica de les nostres primeres figures que amb tants "fenòmens" les havíem deixat bastant postergades. Aquests joves pilotaris que es consagraren a les canxes americanes són sens dubte excellents jugadors, plens de facultats, joventut i entusiasme, els quals molt aviat podran competir amb els millors de fama, però d'això a atrevir-s e afirmar que Guillermo és el primer saguer del món, i Berrondo el segon, hi ha un abim. Els darrers encontres jugats ens demostren fins a l'evidència que ni l'un ni l'altre, avui per avui, poden competir amb Marcelino. Aquest jugador és, al nostre entendre, el veritable "fenòmen" del quadro, ja ne aqmb davanters de forces igualades no té contrincant, i àdhuc donant avantatge a Guillermo tampoc li ha pogut guanyar cap encontre. Ituarte en el seu primer encontre demostrà que indiscutiblement pot arribar a ésser únic per les seves genialitats; dissortadament per a ell, això que ens apuntà el dia del seu debut no tan sols no s'ha convertit amb realitat, sinó ue tot al contrari, auestq jove pilotari compta les actuacions per fracassos, i ben aviat, si no posa més interès a les lluites, Chiuito de Vergara li traurà d'oposar contrincanta de segona categoria; Berrondo, malgrat de la seva joventut, creiem que és el més complet. Fins ara és el que més ha justificat el renom que venia precedit, sense que això vulgui dir que nosaltres opinem ue és la segona figura mundial. Per a molt aviat s'anuncia la reaparició dels germans Irigoyen, i també es parla de Segon Cazalis. Si això es converteix amb realitat, haurem de convenir que l'empresa del Novetats, per tal de cultivar l'afició, no repara amb sacrificis, i aleshores creiem arribat el moment d'organitzar un Campionat per a proclamar els veritables "fenòmens".

Josep Maria Oromí

PARTITS PER A DEMA AL MATI

Club Bascònia (Frontó P. Palace)

Primer partit, a "cesta", concurs grup C.:

Castella-Gamper, vermells.
Bernabé-López, blaus.

Segon, a "cesta", concurs grup B.:

Boldú-Orozco, vermells.
Martínez-Ortiz, blaus.

Tercers, a pala, concurs grup A.:

Carreres-Larrinaga, vermells.
Ifarra-Hormaeche, blaus.

Quart i darrer, primer partit de la primera volta del Campionat de Catalunya, a "cesta":

Llopard-Mas, vermells (Real Sociedad Sport Vasco).
Recalde L.-Steegmann, blaus, del Club Bascònia.

Club Barcelonès (Frontó Novetats)

Primer partit, a "cesta", a 40 punts, a les deu:

Tercer de concurs.

Albert-Gimeno, vermells, contra Icart-Nogués, blaus.

Segon partit, a pala, 40 punts.

Rossari-Mondell, vermells, contra Vilanala-Gandasegui, blaus.

Tercer partit, a "cesta", a 35 punts. Concurs infantil.

Salsamendi-Charroalde, vermells, contra Gabriel II-Salsamendi II, blaus.

Quart partit, a "cesta", a 40 punts. Primer de concurs.

Jaumà-Rovirosa, vermells, contra Costa II-Amat, blaus.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE PILOTA A MA

Demà, diumenge, començarà aquest interessant Campionat organitzat per la Unió Catalana de Pilota.

Correspon jugar el partit de la primera jornada als Clubs Manista i Atano, al frontó que el primer posseeix al carrer d'Amàlia.

Donada la qualitat dels contendents, pot dir-se neq entrem al Campionat per la porta gran. Amb u npartit d'emoció i en marc adequat per ésser el d'Amàlia frontó que gaudeix del favor de l'afició catalana.

El Club Manista, per tal de correspondre a la importància de la jornada, ha completat el programa amb interessants partits combinats entre excellents jugadors dels seus quadros.

L'ordre del programa serà el següent:

Primer partit, a les deu del matí: Salvador i Monton, vermells, contra Muñoz i Peris, blaus.

Segon partit: Segalà I i Argilés, vermells, contra Pastor i Amills, blaus.

Tercer partit: Tena i Quiles, vermells, contra Latorre i Castillo, blaus.

Quart partit, del Campionat de Catalunya:

Vermells: Almela I i Rios, del Club Atano.

Blaus: Bliester i Roure, del Club Manista.

FINAL DEL CAMPIONAT SOCIAL DEL CLUB MANISTA

A les uatre de la tarda, i al propi frontó d'Amàlia, es jugarà el partit final del Campionat social del Club Manista, entre les parelles Marco i López II, vermells, contra Iturbe i Roure, blaus.

L'ajornament que a causa de la pluja sofrí aueqst partit diumenge passat, ha servit per a augmentar, sens dubte, l'expectació que ha despertat entre els aficionats el desenllaç d'aquesta tan disputada competició "manista".

Club Atano (Frontó Sol i Sombra)

Primer, a un uart de deu: Hernàndez-Ruiz, vermells, contra Erice-Macip, blaus.

Segon, a mà: Orellano i Sobrevals, vermells, contra Muñoz-Jimeno, blaus.

Tercer, a mà: Fuentes-Ricard, vermells, contra Pagès-Cobos, blaus.

Quart, a mà: Rossich-Seguer, vermells, contra Arroyo-Roca, blaus.

Federació Catalana de Futbol Associació

II Cicle de Conferències

"L'humor, base de la felicitat esportiva"

per VALENTI CASTANYS

Aquesta nit, a les deu

SALA MOZART-Ganuda, 91

A SUBIRATS

Nou Ajuntament

Majors contribuents: Josep Bou i Esbert, alcalde; Francesc Olivella, Serafí Massana, Joan Rovira, Josep Guiera, Casimir Munner i Pere Carbo.

D'elecció: Antoni Capellades, Fèlix Esteva, Josep Llopart, Eudald Vendrell, Perro Ferrer i Antoni Perera.

GRANOLLERS

L'estalvi

Durant el prop-passat mes de febrer la Sucursal en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions pessetes 500.708'72, i pagat per reintegres pessetes 356.583'21, resultant un saldo a favor de les imposicions de pessetes 144.125'51, havent obert 79 llibretes i comptes d'estalvi nous.

TARREGA

Conferència. — El Carnaval

El diumenge, dia 2 del corrent, tingué lloc una conferència pública organitzada pel Grup Excursionista "Tàrrega", a càrrec del prestigiós propagador de l'Excursionisme en J. M. Batista Roca, qui disertà sobre el tema "Orientacions d'Excursionisme". Aquesta conferència, que fou ilustrada amb projeccions, complagué força el nombrós auditori, que aplaudí amb entusiasme a l'il·lustre conferenciant.

—El Carnaval d'enguany ha transcorregut sense pena ni glòria. Al carrer hom no es donà compte de la seva existència, quedant redult solament als actes organitzats per les societats en els respectius locals.

GIRONA

La plaça mercat. - Una proposició

L'Ajuntament de Girona ha aprovat per unanimitat la següent proposició, presentada pels regidors senyors Francesc Coll i Turbau, Joaquim Campo i Arboix, Joaquim Pla i Darius Rahola:

"Exom. Senyor:

"La ponència que suscriu, encarregada d'estudiar i proposar a V. E. el que estimi procedent com a solució del problema creat amb el projecte i acord, ja en vis d'execució, de construcció d'una plaça mercat que queviures damunt l'Onyar, ha considerat indispensable como a base preliminar del seu treball, el coneixement de la situació legal de l'assumpte, amb vistes a la possibilitat i conseqüències de l'acció de l'Ajuntamnt.

L'exposició detallada d'aquests antecedents seria tan llarga, avui per avui, innecessària, pel qual motiu la ponència, atenta a l'objecte primordial de la seva missió, es limitarà a recollir tan sols les circumstàncies i fets que, per la seva significació jurídica, són conduents a la finalitat que es proposa. I amb tal caràcter ha de fer constar:

Primer. Que l'obra executada per administració, com a part del project e,en el llit de l'Onyar s'ha realitzat sense acord de cap mena).

Segon. Que en portar a cap la subhasta de la part d'obra contractada, no s'havia demanat tan sols l'aprovació de la Comissió Central de Sanitat, sense la qual no era executiu l'acord.

Tercer. Que fins a vint-i-vuit de gener, i després d'atorgada ja l'escriptura de contracta, no fou sollicitada la dita aprovació del projecte de la Comissió Sanitària Central, encara no obtinguda a l'hora present.

Quart. Que en dita escriptura de contracta, segons el plec de condicions de la subhasta, no es preveu el cas de rescissió a voluntat de l'Ajuntament, sinó sols d'"iniciar-la" quan com a resultat de l'informe d'organisme que hagin d'intervenir en el projecte pugui augmentar o disminuir en un vint per cent, o més, la quantia total del pressupost.

Cinquè. Que en el mateix plec de condicions es preveu i estipula la facultat de l'Ajuntament per a la modificació del projecte amb augment o disminució del volum de l'obra o canvi del traçat, obligatòries del contractista.

D'aquestes dades, la ponència dedueix i estableix les següents bases, les quals ha de desenbdellar la proposta:

Possibilitat d'obtenir la declaració de nullitat de l'expedient, amb totes les seves conseqüències.

Facultat de l'Ajuntament per a la modificació del projecte en volum i traçat, sense rescissió i amb manteniment de la contracta.

Subordinació de la validesa del projecte a l'informe i resolució de la Comissió Sanitària Central, que podria no sols modificar-lo, sinó fins declarar-lo inadmissible.

Existència de fets en la tramitació del projecte i execució de les obres, dels quals puguin derivar-se'n les responsabilitats corresponents.

Finalment, i sobre aquestes bases, la ponència té l'honor de proposar o sollicitar:

Primer. Que se l'autoritzi per a seguir en l'estudi de la solució que li ha estat encarregada.

Segon. Que amb l'objecte de facilitar la solució que en el seu dia es proposi i acordi, se l'autoritzi a gestionar de l'empresa contractista l'ajornament del començ de les obres en condicions que no puguin alterar el dret de cap de les dues parts contractants."

BELLMUNT D'URGELL

La carretera. - Altres noves

Per fi hem pogut veure acabada la carretera que va de Peneiles fins a la nostra població.

No cal remarcar, donos, la importància que té per a la producció dels nostres productes agrícoles, que en ple hivern ens havíem vist privats — per no tenir carretera — de poder portar-los a les ciutats veïnes.

— Procedents de Barcelona, han passat uns quants dies entre nosaltres, els joves Francesc Montserrat i Magí Farreny.

— Ha estat demanada la mà de la gentil senyoreta Teresa Massana per al jove Magí Pons, tots dos d'aquesta població.

— El dia primer d'aquest mes va celebrar-se a l'església parroquial d'aquesta població, l'enllaç de Joan Sabater amb la senyoreta Rosilda Terrer, als quals donem la nostra enhorabona.

— Després d'una greu malaltia, el dia 26 del passat mes morí Teresa Massana, esposa de Miquel Montserrat. La seva mort ha estat molt sentida, especialment pels seus fills Jaume i Ramona i filla política Paula Mallol. A tota la família fem present l'expressió del nostre sincer condol.

OLOT

Conferència. - La fira. - Ensulciada. - El Carnaval

Dilluns, a les deu de la vetlla, i organitzada per l'Ateneu, tingué lloc a l'Orfeó Popular Olotí l'anunciada conferència a càrrec del conegut geògraf i escriptor Pau Vila.

Féu la seva presentació, el jove Josep Planagumà, antic alumne del conferenciant, el qual recordà amb elogi el seu mestratge, les penalitats que sofrí per sostenir la seva dignitat i ciutadania, i la gran labor realitzada en múltiples i diversos aspectes.

El senyor Pau Vila regracià els mots de cordialitat amb què era rebut i entrà de ple en el tema de la seva dissertació: "Andorra";

Començà per estudiar aquesta petita República enclavada al cor del Pireneu, per la seva formació geològica, i remarcà els trasbalsaments ocasionats per les aigües i per les gleres, fins a esdevenir a l'estat actual.

Remarcà que, per la falta de restes prehistòriques i de deixalles romanes, pot conceptuar-se que no estigué poblada fins a una època ben avançada. El primer document històric que remarca la seva existència—diu—és de 839, la qual cosa fa suposar que els seus primers pobladors foren visigòtics.

Estudià la seva dualitat de senyoriu, únic avui al món, en els seus diversos aspectes en el transcurs de la història.

Detallà després el seu clima, altituds, vegetació i ramaderia, i les seves rudimentàries vies de comunicació.

La seva constitució política i la forma de govern foren també extensament ressenyades, com així mateix el seu comerç, indústria i mineria, i remarcà que tot plegat era insuficient per a la seva existència, i que d'això venia la seva despoblació.

Anorreada la seva vida contrabandista mb el tabac i la ramaderia, el que queda és insuficient perquè aquella República pugui sostenir-se.

Assenyalà finalment que el seu ressorgiment sols pot esperar-se del turisme, ben encaminat, i de les forces hidràuliques de què disposa en abundància, i més encara defugint el dualisme senyorial i formant part del federalisme ibèric, sense perdre la seva secular independència, cosa que els andorrans estimen superlativament.

Acabà amb la projecció de diverses vistes d'aquelles valls i muntanyes agrestes. Fou entusiàsticament aplaudit per la nombrosa concurrència que l'escoltà devotament.

— La fira del primer dilluns de mes fou gairebé insignificant, a causa de les fortes pluges. No arribà no a un senzill mercat.

— La carretera de Capsacosta ha quedat interceptada a causa d'una grossa ensulciada. Per aquesat banda, donos, estem incomunicats amb les valls de Camprodon.

— El nostre Carnaval, com sempre, ha estat insignificant. Una quants balls i unes audicions de sardanes han estat el més important.

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats

COMPANYIA CATALANA
Direcció: C. CAPDEVILA

A les 5. Programa Rossinyol
L'èxitàs
MISS BARCELONETA
I EL TRIOMF DE LA CARN
un acte de gran broma
Nit, a les 10: Tothom a riure amb els 4 actes de gran broma, de M. Duran de Valencia
PARENTS, AMICS I CONEGUTS
Demà, a les 3'30: L'obra mestra d'En Folch i Torres
LA VENTAFOCS
A les 5'45 i nit, a les 10, la més divertida de les comèdies
PARENTS, AMICS I CONEGUTS
Es despatxa a Comptaduria.
Llegiu l'anunci especial de
BROADWAY

GRAN TEATRE LICEU

Demà, tarda, a un quart de sis. Primer Concert. FESTIVAL DE MUSICA FRANCESA, sota la direcció de l'eminent mestre ALBERT WOLFF. Obres de Chabrier, Faure, Lalo, Franck, Dukas, Ravel, Roussel i Smidt. Dijous, nit: Primera audició de l'Oratori escenificat, música del Rvnd. Pare Massana, **JAVIER.** Sòlistes: Orfeó, 9 decoracions de Batlle i Amigó. Direcció: Adrià Gual. Mestre director, Joan B. Lambert.

Es despatxa a comptaduria.

VOLEU RIURE? ANEU A
Novetats
Avui, nit, i demà, tarda i nit
Parents, amics i coneguts
de M. Duran de València

TEATRE BARCELONA

COMPANYIA DRAMATICA
RICARD CALVO

Avui, dissabte, tarda, a un quart de sis. El drama romàntic en quatre jornades, en vers, de Godoy i Alarcón,

LA TIZONA

Nit, a un quart d'onze. La immortal obra de Shakespeare, en sis actes,

HAMLET

Demà, diumenge, tarda i nit: HAMLET.

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia VILA - DAVI
Avui, dissabte, tarda, a les 5, i nit a les 10. Demà, a les 5'45 i a les 10. Repetició del Benefici Vila. La sensacional obra
El crim de Vera Mirtzewa
Demà, diumenge, a les 3'30. Teatre d'Infantes:
LA PRINCESA BLANCA NEUS

Dia 12 al NOVETATS
BROADWAY
el més gran èxit del THEATRE MADALEINE, de Paris, i de tots els teatres on s'ha representat

TEATRE NOU

Gran companyia de sarsuela castellana i catalana de
G. CAMARASA SORT
sota la direcció de
JOSEP LLISONA i MARTINEZ VALLS
en la qual figura el notable tenor
JOAN ROSSICH
Avui, tarda, a les 4'30: Butaques platea a 1'50 ptes. La sarsuela
LA TRAGEDIA DE PIERROT
ESTRENA del sainet líric, en un acte, de Rodrigues Arias, música del mestre Caparrós i Ortiz de Zárate
EL DESTINO FERRO
i EL POBRE VALBUENA
Nit, a les deu: La peça en un acte
EL CHIQUILLO
i gran èxit de sarsuela catalana en dos actes
LA LEGIO D'HONOR
per l'eminent tenor JOAN ROSSICK
Demà, tarda i nit, l'èxit triomfal
LA LEGIO D'HONOR
pel gran tenor Joan Rossich

Avui i demà, tarda i nit, al ROMEA
creació genial de Mario Vila
El crim de Vera Mirzewa

TEATRE POLIORAMA

Companyia còmica Septivedo i Mora
Avui, dissabte, tarda i nit:
CONSTANTINO - PLA
Nit:
¡ATREVETE, SUSANA!

TIVOLI CINEMA SONOR amb aparell "PHOTOPHONE"
Avui, tarda, de 4 a 8, i nit, a les 10: Dibuixos animats, Noticiari Fox Movietone, núm. 18 A, i EL DESPERTAR.
PEMINA CINEMA SONOR amb aparell WESTERN ELECTRIC
Avui tarda, de 4 a 8, i nit, a les 10: La gran revista sonora M. G. M. HOLLYWOOD REVUE. Demà, tarda i nit, Hollywood Revue.
SUBSAAL - CATALUNYA
Avui, tarda i nit: S. M. la soqueta i la cinta LA MASCARA DEL DIABLO.
CAPITOL I LIDO CINEMA
Avui, tarda i nit. Cinta còmica, OJOS AZULES i SUEÑO DE AMOR.
PATHE PALACE :-: EXCELSIOR :-: MIRIA
Avui, la cinta EVANGELINA, per Dolors del Río; Yo quiero un millonario. Còmica i Revista. A Pathé Palace i Excelsior, a més, INTRODISION.
CINEMA RIALTO
Avui, la cinta El teatro siniestro, per Laura La Plante; EL CHAMPAGNE TUVO LA CULPA, per Xènia Desni; còmica i revista.
MONUMENTAL :-: BOHEMIA :-: IRIS PARK :-: PEDRO
Avui, la cinta LAS TRES PASIONES, Viva la ambición! Còmica i Dibuixos i Diari M. G. M. A l'Iris Park i Bohemia, a més, la revista sonora CATALUÑA
DIANA :-: COMTAL :-: WALKYRIA :-: ROYAL
Avui, la grandiosa cinta M. G. M. EL PAGANO DE TAHITI, ANTE TODO EL DEBER. Còmica, Dibuixos i Noticiari Fox.
ARGENTINA :-: BARCELONA :-: COLON
Avui, la cinta PASIONES I LA SEÑORITA BIBELOT. Còmica. Dibuixos i Actualitats Gaumont. Al Barcelona, a més, LOCA POR EL.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil i gran espectacles de JOSEP SANTPERE. Primers actors i directors: Josep Santpere i Alexandre Nolla. Primera actriu: Maria Fortuny
Avui, dissabte, tarda, a les 4'30:
QUINA FAMILIA!
i L'HOTEL DELS GEMECS
Nit: El gran èxit
EL NOI DE LA TALLARONA
O EL PREU D'UN FILL

NO DEIXEU DE VEURE
LA LEGIO D'HONOR
avui, nit, i demà, tarda i nit, al
TEATRE NOU

AVUI, NIT. DEMA, TARDA I NIT
la comèdia més divertida de l'any
Parents, amics i coneguts a Novetats

DIA 12
L'espectacle nord-americà
Broadway
al NOVETATS
6 únics dies, 6
BROADWAY és l'espectacle que ha omplert tots els teatres
Broadway
amb son Adison and his collegians Jazz
Broadway
amb ses PARADIS GIRLS, ses decors, ses costumes. Es despatxa a comptaduria per a les sis funcions

AVUI, NIT, I DEMA, TARDA I NIT
LA LEGIO D'HONOR
LA MILLOR OBRA DE TEATRE LIRIC CATALA AL
TEATRE NOU

TEATRE VICTORIA

Companyia lírica de TOMAS ROS, en la qual figura PAU GORGE. — Avui, dissabte, dia 8 de març, a les 4'30: Butaques a 2 ptes. I: LA REJA DE LA DOLORES. II: LOS CLAVELES. III: GLORIAS DEL PUEBLO. Nit, a les 9'45: I: LA REJA DE LA DOLORES. II: COPLAS DE RONDA.

Tot Barcelona veurà al ROMEA
El crim de Vera Mirzewa

OLYMPIA

Avui, dissabte. Dues monumentals funcions. Tarda, a les 4'30. Nit, a les 10'15. Tot el meravellós programa.
El millor programa de Barcelona
Al café: Consumacions selectes. Presents als consumidors. Concerts escollits. Vermuts amb extensa carta de "tapas".

Adquiriu les vostres localitats per a
Broadway
El 12 al NOVETATS

Teatre Novetats

DIMECRES, 12
L'espectacle nord-americà que ha triomfat arreu del món
BROADWAY
presentat per
Mr. Abbot et Dumming
Adaptació de
CHARLES HERE
Mise en scène, decors et costumes conformes à la création à Paris.
ADISON AND HIS COLLEGIANS JAZZ
LES PARADISE GIRLS
6 úniques representacions, 6
En despatxa a Comptaduria per als sis dies

L'èxit del tenor
JOAN ROSSICH
en la
LA LEGIO D'HONOR
és dels que s'eternitzen

PRINCIPAL PALACE

Telefon 14889
Avui, tarda, a les cinc, i nit, a les 9'45, INTERESSANT PROGRAMA DE CINEMA I FINAL DE FESTA
Avui i demà darrers dies irremissiblement de
Josefina Baker
(LA VENUS DE BANUS)
L'esdeveniment cim de la temporada i de la resta del programa
MORITZ
ballarí excèntric americà
CONCHITA DE LEONARDO
notabilíssima cançonista
POMPOFF - THEDY
famosos clowns musicals parodistes
LINA JACK ET FARBELL
(Els colossos de la dansa)
CUSTODIA ROMERO
(La Venus de Bronze)
eminent estrella de cant i ball
Demà, diumenge, Adéu a Barcelona! de JOSEFINA BAKER
DILLUS. ESTRENA de la pel·lícula EL CURA DE LA ALDEA, i debut de la genial AMALIA DE ISAURA.

TEATRE TALIA

Companyia de vodevil i teatre modern
Primera actriu: Mercè Nicolau. Director: M. Salvat. Primeres actrius: Visita López i Dolors Pla. Primers actors: S. Sierra i M. Giménez Salso
Avui, dissabte, tarda, a les 4'30, Butaca platea 1 pesseta
Estrena de
NO JUQUIS AMB LES DONES
i l'alegre vodevil
EL PECAT DE LES CASADES
Nit, a les 10'15: L'èxit d'En Capdevila i Collado
La dona, el valent i el marit
Demà, diumenge, tarda i nit,
LA DONA, EL VALENT I EL MARIT

12 MARÇ
No oblideu aquesta data. Debuta
BROADWAY
al NOVETATS

CINEMES

COLISEVM

Avui, tarda, sessió contínua de 4 a 8, repetint-se el programa. Nit, a les deu en punt:
CRISPULO EN SU NUEVO EMPLEO (Còmica) i
LA OBRA MAESTRA DE SCHUBERT (Producció sonora Paramount)
(Tarda: 4'00 i 6'07 - Nit: 10'00)
REVISTA SONORA
i UNA BODA ORIGINAL
(Dibuixos sonors Paramount)
(Tarda: 4'28 i 6'17 - Nit: 10'28)
MANHATTAN COCKTAIL
(Producció sonora Paramount)
per Nancy Carroll i Richard Arlen
(Tarda: 4'54 i 6'43 - Nit: 10'54)

CINE PARIS Orquestrina V. Granados
Tel. 14544. Tarda, 4'30. Nit, 9'30: Revista Gaumont, El capitán Fanfarrón, per Rod La Roque i Sue Carol; Còmica, i l'èxit de Paul Wegener, Andree Lafayette i Werner Fuetener, en
LA CORTESANA
Demà, diumenge, gran matinal.

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, colossal programa, l'extraordinària pel·lícula LA MASCARA DE HIERRO, per Douglas Fairbanks. EL DRAMA DE UN PEQUINES, per Lew Cody i Allen Pringle. VAQUERO TIMIDO; la còmica UN PAR DE GEMELOS, per Stan Laurel i O. Hardy i ACTUALITATS GAUMONT.
Diumenge, nit, EL CAMERAMAN, per Buster Keaton (Pamplinas).

SPLENDID CINEMA

C. de Cent, 917. Telèfon 30615
Avui, divendres, gran èxit del magne film
EL ARCA DE NOE
per Dolors Costello i George O'Brien

CONCERTS

PALAU MÚSICA CATALANA

Demà, diumenge, 9 de març. A les 5 de la tarda
CONCERT PER
l'ORFEO CATALA
Sota la direcció del mestre LL. MILLET
Obres del mestre Antoni Nicolau, amb les següents estrenes: JULCITE ME FLORIBUS, CANÇO D'EL PELEGRI, CANÇO DELS LLAURADORS I CANÇO DE LA ROSA
Localitats: Magatzems de música de la U. M. E., Passeig de Gràcia, 54 (xamfrà Aragó), de 4 a 7 de la tarda. Tel. 13912. Condicions especials per als senyors socis de l'Orfeó Català.

EXPOSICIO DE BARCELONA-1929

Avui, dissabte, oberta des de les deu del matí a les deu del vespre. A partir de les dues de la tarda d'avui, l'entrada al recinte serà de 1'05 pessetes

PALAU NACIONAL

Demà, dia 9, a dos quarts de sis de la tarda: AUDICIONS DE SARDANES per les cobles ELS MONTGRINS, de Torroella de Montgrí, i ANTIGA PEP, de Figueres, i de l'organista Joan Baptista Lambert. ENTRADA GRATUITA.

POBLE ESPANYOL

Demà, diumenge, a dos quarts de dotze del matí: AUDICIO DE SARDANES a la Plaça Major del Poble Espanyol, a càrrec de la reputada cobla ELS MONTGRINS, de Torroella de Montgrí. PREU D'ENTRADA: 1'05 PTES.

PAVELLO DE L'AJUNTAMENT

Obert cada dia de deu a una del migdia i de quatre a set tarda. ENTRADA GRATUITA

PALAU DE L'AGRICULTURA

Demà, diumenge, a dos quarts de dotze del matí: AUDICIO DE SARDANES als jardins del Palau d'Agricultura, a càrrec de la cobla ANTIGA PEP, de Figueres.

Rubinstein
"MAGO DEL PIANO"
consagrat com a insuperable intèrpret de la música espanyola
Reaparició - Unic recital
Diumenge 16, de tarda
Palau Música Catalana
Rubinstein
fa anys que no actua a Espanya, durant els quals ha recorregut tot el món i ha obtingut la més definitiva consagració del seu art.
Localitats: Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia, 54, de 4 a 7 tarda.

CAMPIONAT NACIONAL DE LLIGA
Primera Divisió
DEMA, DIUMENGE, DIA 9
A les quatre de la tarda
R. C. D. ESPANYOL
contra
C. D. EUROPA
CAMP DEL GUINARDO
Entrada: tres pessetes
(Inclòs recàrreo Exposició)

ESPORTS

FRONTO NOVETATS
AVUI, DISSABTE, DIA 8
Tarda a les 4'15
Funció núm. 55
SEGON PARTIT
Elola I - Basabé
contra
Eceanarro I - Celaya
Nit a les 10'15
Funció núm. 56
EXTRAORDINARI PARTIT
Actuació del gran saguer
QUILLERMO
Ramos - Guillermo
contra
Ituarte - Gómez
Demà, diumenge, dia 9. Tarda a les 4'15. Monumental partit. Actuació dels colossos saguers Marcelino i Berrondo II.
Pistón i Marcelino contra Echevarría i Berrondo II.
Per a aquest partit no són vàlids es passis de favor.
Nit a les 10'15. Extraordinari partit: Larruscain i Navarrete contra Gabriel, Elola II i Arriola.
Es despatxa a comptaduría amb l'augment corresponent.
Detalls per cartells
Aviat: Debut dels germans IRIGOYEN.

FONDA SIMON
Es on menjareu la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Esparteria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17009

DIVERSOS

Salò de te de l'HOTEL ORIENT
Aquesta nit, a dos quarts d'onze
BALL DE PINYATA
a honor dels assidus concurrents a aquest Saló

PIANOS
lloguer, des de pessetes al mes. C. RIESER. BRUC, 78
8

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. Defectes sexuals. Malaltes Radioterapia. Diatèrmia. Dr. Farré P. Joan. Rambla de Canaletes, 11 (escala Rastrería).

Soci administrador
amb 35.000 ptes. necessito. Indústria magnífica acreditada; clientela per tot Espanya. Benefici mínim 40 per 100. Escriviu a LA PUBLICITAT, núm. 4.531.

VENDES

REBEDOR
DESPATX REMAIXEMENT luxe, menjador reial. Vergueny Arca. Ofereix barata taller especialitzat. Ull Nonis de 4 a 7. Bruch, 125.

ELS AMICS DE
LA PUBLICITAT
RETENEN GUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN

Sirvase llamar al—

Per fi inauguració

de la Secció de venda al públic, al detall i a l'engròs, de la **Fàbrica d'Insignies i Distintius**, esmaltada al foc, de **F. LLESUY.**

Especialitat en insignies esmaltades per a Corporacions oficials, Clubs de Futbol. Esmalteria. Insignies per al reclam. Marques d'automòbils. Distintius per a societats, etc. Articles nous. Unica Fàbrica en Barcelona. **Plaça Universitat, 11, xamfrà Ronda Universitat, 1. Barna.**

Pastilles

COMPOSICIO
Sucre llet, b., 5 ctgs.; extracte regalèssia, 5 ctgs.; extracte clavell, 2 miligs.; extracte medulla vaca, 2 miligs.; Gomenol, 5 miligs.; sucre mentonatsat, quantitat suficient per a una pastilla

Aspaime
GUAREIXEN RADICALMENT LA
TOS
PERQUE COMBATEN LES SEVES CAUSES:
Catarros, ronqueres, angines, laringitis, bronquitis, tuberculosi pulmonar, sema i totes les afeccions en general de la gola, bronquis i pulmons.
Les PASTILLES ASPAIME superen totes les conegudes per la seva composició, que no pot ésser més racional i científica, gust agradable i l'ésser les uniques en les quals hi es resolt el transcendental problema dels medicaments balsàmics i volàtils, que es conserven indefinidament i mantenen íntegres les seves meravelloses propietats medicinals per a combatre d'una manera constant, ràpida i eficaç les malalties de les vies respiratòries, que son causa de TOS i de sufocació.
Les PASTILLES ASPAIME són les receptades pels metges.
Les PASTILLES ASPAIME són les preferides pels pacients.
Exigiu sempre les legítimes PASTILLES ASPAIME i no admeteu substitucions interessades d'escassos o nuls resultats.
Les PASTILLES ASPAIME es venen a UNA PESSETA CAPSA en les principals farmàcies i droguerías, lliurant-se al mateix temps gratuitament una capsa de mostra, molt còmoda per portar a la butxaca.
Especialitat farmacèutica del Laboratori SOKATARG. Oficines: Carrer del Tar, número 16 - Telèfon 50701 - BARCELONA.
Nota importantíssima. — Per a demostrar i convencer que els ràpids i satisfactoris resultats per a guarir la TOS, mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb les seves similars i que no hi ha actualment d'altres pastilles que puguin aspirar-les, el Laboratori Sokatarg envia gratis una capseta-mostra de "Pastilles Aspaime" als que li enviin el retall d'aquest anunci, acompanyat d'un paperet de cinc céntims, tot dins d'un sobre franquejat amb dos céntims.